

திருப்பூ வண மடாதிபதி, சத சாஸ்திர கர்த்தா,
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றியன.

1. விசார சாகரம். வசநம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ரூ. 2-4
2. வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜுஷா. வசநம். " 2-8
3. கதா சரித் சாகரம். வசநம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு 2-4
4. நைஷ்டிக் கர்ம்ய சித்தி. வசநம். " 0-8
5. வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம். வசநம். " 0-8
6. வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி. வசநம். " 0-8
7. வேதாந்த பரிபாஷை. வசநம். " 0-7
8. ஸ்வாராஜ்ய சித்தி. வசநம். " 0-4
9. மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத்-சங்கரா பாஷ்யம். வசநம். " 0-4
10. ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்-சங்கரா பாஷ்யம். வசநம். " 0-4
11. வேதாந்த சஞ்ஞா. வசநம். " 0-2
12. ஹரி மீடே-ஹரி தத்வ முக்தாவலி. வசநம். " 0-12
13. நானா ஜீவ வாநக்கட்டளை-சத்யார்த்தப் பிரகாசிகை உரை 2-0
14. ஜீதா சாரத் தாலாட்டு - லகு சந்திரிகை உரை. 2-0
15. மகாராஜத் துஷல - மனப்பிரசாதிரி உரை. 2-0
16. சீடாசாரம் - பால போதிரி உரை. 0-8

ஓம்.

பரப் பிரஹ்மணே நம:

சம்ஸ்கிருதத்தில்

ஸ்ரீ வியாச பகவான் அருளிச் செய்த
 (பரமார்த்த தரிசநம்)

ப க வ ற் கீ தை .

இது

சேம நகர், ஸ்ரீ பட்டினா ரவர்களால்
 மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

திருப்பூ வண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்
 பரிசோதிக்கப் பெற்று

தலைப்புக் கவி —

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதியோடு,

மதுரை

ராஜேஸ்வரி பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காபிரைட்] 1953. [விலை ரூபா. 1-4-0

முக வுரை.

உலக மாந்தர் உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு, ஸ்ரீ வியாச பகவான் தர்ம புத்திரர் முதலியவர்களின் சரிதத்தை பாரதம் எனப் பெயர் புனைந்து ஒரு லக்ஷம் சுலோகத்தில் பதி னெட்டுப் பர்வமாக இயற்றினர். அதன்கண் யுத்த சமயத்தில், கிருஷ்ண அர்ஜுனுந சம்வாத மாக எழு நூறு சுலோகத்தில் பதி னெட்டு அத்தியாயத்தில் பகவற் கீதை என ஒரு நூல் தோன்றிற்று. அது கர்மம் - பக்தி - ஞானங்களைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அந்தப் பகவற் கீதையின்கண் உபநிஷத் மந்திரங்கள் நே ராகவும், சில எழுத்துக்கள் மாற்றப்பட்டும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், இதனை வேதம் என்றும், உபநிஷத் என்றும், ஸ்மீருதி என்றும், அலங்கரித்துக் கூறுகின்றனர்.

இதனைச் சேம நகர் பட்டரவர்கள் எழு நூறு சுலோகங்களையும் தமிழில் 545 செய்யுளில் மொழி பெயர்த்தனர்.

முக வுரை.

3

இத் தமிழ் கவிக்கு, அருணாசல முதலியார் என்பவர் ஓர் உரையும், சிதம்பரம் — பொன்னம்பல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் அவர்கள் கூடார்த்த தீபிகை என ஓர் உரையும், இயற்றியிருக்கின்றார்கள்.

இக் கலியை மட்டும் படிப்பவர்கட்கு உபகாரமாக, டபிள் கிரௌன் 1—32 பேஜ் சைசில் சிறிதாக பாக்கட்டில் வைத்துக் கொள்ளும்படி யாக அச்சிட்டிருக்கின்றோம்.

சம்ஸ்கிருத எழு நூறு சுலோகத்திற்கு பதப் பொருளும் எழுதி ஆங் காங்கு தமிழ்க் கவியையும், உரையையும், இணைத்து ஒன்றாக ஓர் புத்தகம் அச்சிடுகின்றோம். படிப்பவர்கட்கு இரு பாவை அறிவும் ஒருங்கே உணர உபகாரமாகும் பொருட்டு விரைவில் வெளிவரும்.

திருப் பூ வணம், வேதாந்த மடம்.

எண். அத்தியாயப் பெயர். சுலோகம். கவி.

	பாயிரம்	0	4
1.	சோக அத்தியாயம்	47	26
2.	சாங்கிய யோக அத்தியாயம்	72	60
3.	கர்ம யோக அத்தியாயம்	43	26
4.	சம்பிரதாய அத்தியாயம்	42	31
5.	ஞாந கர்ம அத்தியாயம்	29	19
6.	யோக அத்தியாயம்	47	37
7.	மாயா ரூப அத்தியாயம்	30	25
8.	எழு வகை வினா உரைத்த அத்தியாயம்	28	18
9.	மாயா விகார அத்தியாயம்	34	23
10.	விபூதி யோக அத்தியாயம்	42	26
11.	விசுவ ரூப அத்தியாயம்	55	43
12.	பக்தி யோக அத்தியாயம்	20	12
13.	க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஞ்ஞ விபாக யோக அத்தியாயம்	34	31
14.	குணாதீத அத்தியாயம்	27	23
15.	பிரபஞ்ச அத்தியாயம்	20	25
16.	தேவாசுர சம்பத்து விபாக அத்தியாயம்	24	21
17.	குண விகார அத்தியாயம்	28	25
18.	சங்க்ஷேப அத்தியாயம்	78	70

ஆக சுலோகம்-கவி 700 545

சுவமயம்.

ஸ்ரீ பகவற் கீதை

கவி 545-க்குத் தலைப்புக் கவி-8.

பதி னான்கு சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

1. எய்-பாயீ ரம்-சோகம் ஐவ-மன் விண்-
உன்-புண் போர்-வீம கக்கை அன்றி, எய்-மேல்-
வஞ் ஆர்-வைய தரு-ஒன்ற யாவர்-விள தாவ்-தீ
தறு-வாய் ஒதல், இய்-அரச ஆன-கொற் குல-
தடு-வா ரா-மின்-கொல் முப்பது-சாங் கியம நுப
தாம், இவ்-ஆயா ஒவ்-மாற்ற தவர்-ஆத உஞ்சே-
மன் நெய்-பின்னை சாவ அன்ன, பீய்-மாபு
பொன்-அன்ன இவ்-சீத மண்-வையா யான்-
அழி-இல் ஊறு நில்லா, பீறி-உரு எல்-வீவர்
செறி-ஒருவ தித-செய்தி ஆவ-அன் இன்று துற்ற,
அய்-கதுவி அரி-தெளி-புண் நவை-குளமு அறி-
விடல தரு-பேதை தலை-இவ் அறிவி, ஆமை-
குறை ஆதல்-எரி வேண்டல்-அடுத் தல்-ஆறு
யாதொருபொ நீரின் யான்-பின்.

2. பின்-முன்று வது-கருமம் அலை-நன்றே
ஆதி-ஒரு வரு-புலன தேவர் செயல்வ, போர்-
மற்ற உளவாமு இதனா-கண் ஆதலால் பெரிய

வர்ப என்-செ யல்-மெய், கங்-என்பா பண்டு
செய அஞ்ச-புல தடு-மாய தீம-எவ் வகை-நெ
ருப்பை, காதலால் ஆற்று-மேல் இருபதா ரும்-
பின்-நான் காலதே சம்பா தாய், சென்-நற்ற
எவம-கரு தரு-நல்ல ஞாநமா சொல்லார்-சா
வாது இவ்வ, செய லாலும் உய்யும்ப ஓடு-செயன்
மேல்-ஆவ தென்-எண்-அ டங்கு பெற்ற, நோன்-
விட்டு பிரமமா அறிவ-உந் திய-தேடி மிகமேனி
இன்ன இப்ப, தொன்மை-விழி அதனால்வ எறி
யா-தி தற்-சொல்ல அறியாமை முப்ப தொன்றே.

3. ஒன்றைந்தா வதுஞாந கருமம் - பூத்
தருளியொரு கருமநன் துறவு பெருமை, ஒந்-
வினேழு கவைதரும் காணும்-யா ரெவ்வினையும்
உடன்-அன்ப இவ்வ அறிவி, நன்றேஞா னம்-
இகம் உடம்பு-மெய் யறி-காவல் அஞ்சபொறி
சாதி புரியும், நாடு-பத் தோன்பதே ஆறுவ தாம்
யோகம் யோகம்-செய் மேவி உய்வ, என்-
புன்மை தான-இற பாடும்ப கைம்மாறி தலையாமி
ஒக்கு தலையும், எண்டி - துயில் இப்பரிசு யா
தொன்றி வஞ்சர்வேல் போகமாய் வாங்கி தேறு,
முன்-இழியா யாவனொரு இடரான எல்லாவு

இவ்வ-வெய் என்று யோகம், மையல்-பொய்
யோக-சிற கொண்-அனைய நீடு-எல் லா-இருவ
முப்ப தேழே.

4. ஏழாவ தாம்-மாயா ரூபம்-உய் மாயு-மண்
கண்-வேத திரி-ஆன் மூன்-மைக், இவ்வ-ஊழா-
செல்வம் இன்ன-ஒ தரு-விரிய மற்றயா வன்-அ
ளித்த, ஈழி-சிந்தை தானந்த மருவு-போ னவை-
வியக் எறி-தேடும் இருப தைந்தாம், எட்டாவ
தாம் எழுவி னை-அடைய ஆய-விரி அந்த-எஞ்
இந்த நல்ல, ஆழி-எல்-மரு யாதொன்-அஞ்
ஒதல்-இப் செய்-நெறி-எப் அங்கி-ஏ தம்பதி
னெட்டு, ஆர்-ஒன்ப தாவது மாயாவி காரம்-சர்
அறை-அழி யாரு முன்-என், ஞாழி-சண் விலங்-
ஊர்வ அறிவினால் கால-வே தம்-ஆயில் எல்லா
தாங்கி, ஞாநமா மின் - தேவ போத - எப்
பொருள்-ஊனை வணி-மின்-இரு பத்து மூன்றே.

5. பத்தாவ துவி-பூதி அரி-தேவ புத்-எனை-
இப் நிர-மற்ற பேத எல்-மெய், பருகா-இ ரந்த
வென் ஒதிற்பெ சந்திரா மலை-பெருமு சித்த
படைகள், வித்-வருண னும்-பொரா மிக்க-

பெண் கல்-கண்ண இரும்பு-பல இருப தாரும்,
விசுவரூ பம் - பதினொ ராவதாம் சுருள்-தெரியா
எண்-மரு-என் அங்கு ஏய்வ, வத்-அவ்வ மண்-
தேவ கண்களும் இந்தவுரு என்று-வலம் நில-
வணங்க, வானடைய தஞ்சமில் நூற்றுவர் ஒத்-
ஒளி என்ற-இறம் இவ்வ ஞாந, எத்-கையும்
ஆதி-ஏய் என்-தேவ நீதிவே சாயைபோல் ஏறு
யாத, என்னு-உண் உண்டாய அறி-பண்-என்
தேவ-இப் கண்ட-நாற் பத்து மூன்றாம்.

6. ஆம்பனிரண் டாம்பக்தி ஏய-மன் உரை-
கார யாவர் - மெய் அத்தி இருவ; ஆர் - உலக
ஒன்றி-இகழ் பன்னிரண் டே-பன்மூன் றுவது
கேசுத்தி ரக்ஞ, ஒம்விடம் உட-மன்ன மற்றி-
எப் பொருளி-கா தலில்-இற்றி மான பெற்ற,
ஒருபெரும் முன்-ஆதி காணும்பு பூத-அரு ஆன-
எள் ஒதி நண்ணி, ஈம்-இவ்வு உண்ப-இப் படி-
செறியு இருமையும் போவ-கெடு ஒத்து உணர்-
உன், இர-ஒரின் முப்பத்தொன் றும்பன்னான்
காவது குணதீதம் செல்-நல் இன்ன, தாய்-மூத
இந்த-என் சத்து-பற் ஒது-குறி உரை-வாழு

ஒத்து தக்க, தக்கசத் அரு-சத்து உட-கண்-வாய்
தொழில்-மான இப்ப-ஒழி இருபான் மூன்றே.

7. ஏ-பதினைத் தாவ(து)பிர பஞ்சம்-சா யை-
வேர்-இவ் ஊழ்-கரு-மற் றிப்-கண் நெறியால்,
ஏர்-கனவு மந்திர-துன் குட-பூக்க மின்-இந்தி
முந்(து)-தின்-நல் அசைவி மருவு, ஆப-மொழி
இவை-இந்த வேத-கண் இருபத்தைந் தாம்-
பன்னா றுவ(து)தேவ, அசாசம் பத்து-மற தெய்-
அஞ்ச மறை-இருவ தீமை-என் விரும்ப நிறைவி,
பாப-இற இப்-இனம் தொட-விய-மன் மற்-இவ்-
ஒரு காதல்-கூ ஆதல் மூவேழ், பதினேழா வது
குணவி காரம்-உண் வேத-யா வர்-சாத்து அட-
உண் சத்து, ழுப-இப் ஆசி-செய நூற்-தீக்கு
தீர்த்த-தெளி தலை-தீத்த வசையி பேதை, முன்-
கொண்-வா யா-ஒப்ப ஒமென்கின் ஒமென்று
காதல்-இரு பத்தைந் தாங்காண்.

8. காண்-பதினெட் டாவது-சங் கேசுபம்-ஏ
கம்-சன்னி காமமென் தீங்கி ஞாந, கார்-என்ன
நித்த-மெய் யாதி-யாக் இன்ன-ஒங் இரு-வாக்-இவ்

யாவன் அறிவு, சாண்-ஆன்ற நன்றாய்-ஊனப்-
வீதல் குலை-பற்று வினை-நினை மனமெர் ஈணம்,
தருமம்பா பாவ-மனம் பண்-தன்பம் பொரு-
தொடரு இந்தவியற் கறைசெய் தலைமை, ஆண்-
உழுதொ தீராவ அல்லாவி கனை - வெல்ல
சொன்னகர காடு சொன்ன, அந்தவுரு என்னப்ப
ஒன்றி-விரை பொறி-வேற தீதகலா என்னை
இருவே, மாண்-மற்று எல்லாப்பொ ஏய-என்
மன்-வைய பையாவி அணி-பி ணித்த, மாத-அப்
பொரு-எஞ்ச திரு-என்ற வேதநூல் ஆற்றியல்
எழுப தாமே.

மு ந்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணய பாப் பிரஹ்மணே நம:

பகவற் கீதை.

ஸ்துதிகள்.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்ற
தோர், சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மை
யிற், பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்,
கீதையான் மொழிகுவன் ஞாநங் கிட்டவே. 1

அரியயனோ டராகி யகிலந் தன்னை யாக்கி
யளித் தழிக்கின்ற வலித்தைக் கென்றுங், கரியது
வாய்க் காந்தத்தி னிரும்பு போலக் கரணத்தின்
சலநத்துக் கேது வாகி, வரியமரு மாவணமே
ஒளரிய வேறி வைகுண்டத் தினிதமரு ழா

யோன் மண்மேற், பரிபுணரு மணிநெடுந்தேர்ப்
பார்த்தற் கூர்ந்த பாண்டவர்கள் சாரதிநாம்
பாவுந் தெய்வம். 2

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றேர்மிதித்,
தொருகையிற் குசைகசை யொருகை ஞாந
மாய்ப், பொருகைவில் விசயனைப் புரிந்து நோக்கி
மெய், தருபொரு ளுரைத்தவர் சரணம் போற்று
வாம் 3

ஆக்கியோன் பெயர்.

சேயமா மதுரை நின்றஞ் சேமமா நகரந்
தேடி, யாயனார் பட்ட னூராயவதரித் தருளி
னாலே, போயநாண் மொழிந்த கீதை புலப்படுத்
ததுவு மன்றித், தூயமா தவர்க்கு மிந்தச்
சுருதிநூ றொடங்கி னாரே. 4

பகவற் கீதை.

பாயிரம்.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்
கண் மூன்றுஞ், செய்வினை யிரண்டு மொன்றி
யாவருந் திகைப்ப நின்ற, பொய்யிரு ளகல
ஞாநப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள், கைவள
ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்
பாம். 1

மன்னருள் விசயன் கேட்ப வாளம ரதன்மே
விட்டு, மின்னவிர் படைக்கை மாய னுரைத்த
மெய்ப் பொருளை யெல்லாம், பன்னரு மறைகள்
கோத்த பழமுரி பணித்த வண்ண, மென்னறி
வளவி னாலே தமிழினு வியம்ப லுற்றேன். 2

விண்ணியன் மொழியினால் வியாதன் கூறிய,
புண்ணிய கதையைநீ புகல்வ தென்னெனி,
லெண்ணிய வகைபிறி தில்லை யாருமிந், நுண்
ணிய பொருளிலே நுழைய வேண்டியே. 3

உன்னு நான்மறை மால்வரை யுச்சிமேன்
மன்னு மேகமு முக்கிய வாக்கினைப்
பன்னு சீர்ப்பா மார்த்த தரிசந
மென்னு நாமத்தி தனையி யம்புவாம். 4

1. அர்ச்சுநன் சோக அத்தியாயம்.

புண்ணிய பூமி யென்று புகழ்குரு பூமி தன்னி,
னண்ணிய பின்னை நண்ணை தவர்களு நமரு
மாங்குக், கண்ணிய தெதனை யென்று கண்ணிலா
வரசன் கேட்பத், தண்ணிய வினிய சொல்லாற்
சஞ்சய னுரைக்க லுற்றான். 1

போர்முக மாகி நின்ற புல்லலர் படையைப்
பார்த்துக், கார்முக வழவ னுய கலைமறை
யவனை நோக்கி, வார்முர சதிருந் தானை வாளா
வுயர்த்த தோன்ற, லோர்முகின் முழக்க மென்ன
வின்னண மியம்பு மன்றே. 2

வீமனையும் விசயனையு நிகர்தருபோர் வில்லாள,
ரோர்மருவு சிலையபிம னுள்ளிட்டா ரொனப்பலருந்,
தார்மருவு தலைவர்களாய்த் தலைப்பெய்த தானை
யினை, மாமருவு பெருந்தேரோய் பாரென்று மறித்
துரைப்பான். 3

கங்கை யாள்பெறு காதல னும்புக
முங்கர் கோனென தாருயிர்த் தோழனு
நங்கள் வாழ்துனை நம்பியு நீயுமற்
றிங்கு வாழ்சயத் திரதன்கி ருபனும். 4

அன்றி யேயும ரசா நேகரால்
வென்றி யேதிரு வல்லது வேண்டல
ரொன்றி யேதமெ மக்குறு மேலுயிர்
பொன்றி யேயது போக்குதன் மேற்கொண்டார் 5

எய்து மெங்கள்பி தாமக னேவலாற்
கைகொள் கின்றக டற்படை கண்ணுறில்
வெய்ய வீமன்வி யப்பொடு காத்திடு
மைவர் தம்படைக் காற்றவற் ருருமோ. 6

மேல்வ குத்திவர்க் காமின்வி ரைந்தெனு
மேல்வை யிற்றிறல் யாதவர் சூழ்ந்திடுங்
கால்வ னேத்தசி லெக்கங்கை யாண்மகன்
வால்வ னேத்திர டன்னையும் வாய்வைத்தான். 7

வஞ்சர் செய்தவி னேமற லிக்குண
வெஞ்ச மம்வினேத் தென்னவும் வேந்தர்கோ
னெஞ்ச முண்மகிழ் வெய்தவு நேரலா
ரஞ்ச வுங்கனன் ரூர்த்தன னூர்க்கவே. 8

ஆர்த்தன வனேக ளெங்கு மதிர்ந்தன பல்லி
யங்கள், போர்த்திரட் படைநின் ரூர்ப்பப் புவநமீ
ரேழும் பூத்த, தீர்த்தனுந் தனது சங்கைச் செங்
கையால் வாங்கிக் கொண்டு, கார்த்திரண் முழக்க
மென்னக் கடல்கிளர்ந் தார்த்த தென்ன. 9

வையம னேத்தையும் வாரிமுன் வைக்குஞ்
செய்யதி ருப்பவ ளத்திடை வைத்தா
னைவரெ னக்குயி ராதலி னாலே
யுய்வது மக்கிலை யென்பதை யொத்த. 10

தருமனடல் வீமனருச் சுநருகுல சுகதேவன்,
நிருமருவு விசயம்ப வுண்டாரந்தே வதத்தமெழின்,
மருவுறுசு கோடமணி புட்பகமென் றிடுமிவற்றி,
னுருமனைய குரலெதிர்தார் செவிபுதைப்ப
ஆதினார். 11

ஒன்ற லாதுபல ஆதி னூர்கள்பல ரூதும் வால்
வனையி னேசைபோய், நின்ற கௌரவர்க ணெஞ்
சையூடுருவி யஞ்ச வானினுரி ரம்பிமேல், வென்றி
சேரமர்தொ டங்கும் வேலையினில் வெள்ளை
மாநடவு தேரின்மே, னின்ற போர்விசய ணென்று
மாயனெதிர் லில்ல லாமையொடு சொல்லுவான்.

யாவர் போர்கருதி யெய்தி னூர்களெதி ரெய்தி
நின்றவிவர் தங்களில், யாவ ரோடமர்தொ டங்க
லாமெனவ றிந்து கொள்ளுமள வியாவையுங்,
காவல் பேணியவை தந்து பின்னவைக ரந்து
கொண்டருள்செய் கண்ணனே, மேவ நீகடவு

மாக்கொ டேரினைநி றுத்து வாயெனவி ளம்
பினுன். 13

விளம்பு மவ்வளவின் மேக வண்ணனுமவ்
வெள்ளை மாநடவு தேரினைக், களங்கொ ளும்
பரிசு நின்ற தானைநடு வேக டாவியிது காணென,
வளங்கொள் கங்கைமக னாதியாகமுடி மன்ன
ரியாவரையு முன்னுறத், துளங்கு கின்றமொழி
யோடு நெஞ்சினெடும் வல்ல வாறுசில சொல்
லினுன். 14

தாலிலருந் தந்தையருந் தந்தையர்தந் தந்தை
யரு, மேவியுடன் பிறந்தாரு மெய்ஞ்ஞாந மளித்
தாரு, மாவியென நட்டாரு மான்றோரு மமர்க்
களத்தே, மேவியவெம் பொருட்டாக வீடுவான்
றொடங்கினார். 15

திதறு சிறுவர்மற் றவர்கள் சேய்களு
மாதல ரிவர்களோ மாய்கின் றுரெனக்
காதல்செய் திடரினாற் கலக்க முற்றவன்
மாதவ நெதிர்சில மறித்துங் கூறுவான். 16

வாயே யன்றி முகமலரா மநமொன் றுணரா
மாட்டாது, தீயே யென்ன ஷடல் வெதும்புஞ்

செவ்வே நிற்க மாட்டுகிலேன், வேயே தருதிண்
காண்டப வில்லு நழுவி விழாசின்ற, தாயே
யனையாய் போர்நின்ற தமரைக் காணுந் தொறு
மன்னே. 17

ஓத லாகா நிமித்தங்க ளொன்றே யல்ல
பலவுளவாங், காத லாரைக் கொன்றுபெறும்
பயனோ வொன்றுங் காணென, னாதலாலிவ்
வென்றியுட னாசி னுரிமை யானதனை, யேய்த
லாவ தென்கின்ற தியாதின் பொருட்டோ
வியம்பாயால். 18

அரசவ் வாசால் வரும்போக மதனா லின்ப
மெய்துமென, ஷரைசெய் பொருள்கள் யாவர்
சிலர் பொருட்டா லுலக ருழந்த டைவர், வரை
செய் புயனே மற்றவர்தம் பொருளுந் தங்கள்
வாணாளு, நிரைசெய் தொருவ ரொருவரின்முன்
னிற்க வந்து நின்றாரால். 19

ஆன பொருளீ தாதலின லவரைக் கொன்றா
லருள்சோரா, தீன மன்றி யெங்க ளுக்கோ
ரின்ப மெங்கு மில்லையாற், கூன வரிவிற் கொண்
டென்னைக் கொலினு மவரை யான்றோறல்,

வானம் பெறினு மாட் டேனான் மண்ணின்
பொருட்டால் வல்லேனோ. 20

கொற்றவர்தங் குலங்கெடுத்தால் வருகின்ற
குற்றமுமெய், யுற்றவர்தந் திறம்பிழைத்தா
லுறுகின்ற வுயர்ப்பழியு, மற்றவர்க ளறியாது
மறந்திடுக மறந்தாலங், குற்றமென வறிந்தநான்
குறிக்கொள்ளா தொழிவேனோ. 21

குலங்கெடவே வருகின்ற குலதருமங் கேடுறு
மந், நலங்கெடவே குலம்பாவ நண்ணுமது நண்
ணவே, யிலங்கிழையார் நெறிதிரிவ ரிவர்கணெறி
திரியவே, தலங்குலவு குலமெல்லாந் தலைதடுமா
றுகுமால். 22

தடுமாற்ற மக்குலத்தே சார்ந்தவர்க்குஞ் சாரா
தே, கெடுமாற்ற னினைந்தவர்க்குங் கெடாரிரயங்
கிடைப்பிக்கும், படுமாற்ற மென்னுரைக்கேன்
பண்டிறந்தோர் களுந்தமக்கொன், நிடுமாற்ற
லவர்கள்பெறா திருணாகத் திழிவர்களால். 23

வாரா நின்ற குலமயங்கப் பண்ணி னார்க்கு
மற்றதனைச், சாரா நின்ற குலத்திற்குந் தருமந்
தளர்ந்து சாயுமாற், சாரா நின்ற சாதிசுவ

தருமந் தளர்ந்து சாயவே, பேரா நிரய மெய்து
மெனப் பெரியோ ரெல்லாம் பேசவரால். 24

மின்னே யனைய செல்வத்தை வேண்டித் தங்
கண் மெய்யுயிரைக், கொன்னே கழிக்க நின்ற
வரைக் கொல்லத் துணிந்த கொடுவினையே,
னென்னே கொடிய பெரும்பாவ மெய்த நினைந்
தேன் யானுமிவர், முன்னே படைவிட் டமர்
துறந்து நின்ற லிவர்கண் முனிவாரோ. 25

கொல்லினுமெ னக்கிதுபொ றுக்கைகுண
மென்றே, கல்லினிகர் தோள்விடலை கண்ண
னெதிர் கூறி, வில்லினுட னேபகழி சோரவிழி
சோரச், செல்லுமணி யாழியணி தேர்மிசையி
ருந்தான். 26

முத லாவது சோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பாயிர முட்படச் செய்யுள் 30.

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம்.

இவ்வண்ண மறிவொதுங்க வெழுகின்ற விரக்
கத்தாற், செய்வண்ண மறியாது திகைத்திருந்த

தேர்விசய, னுய்வண்ண மதுநாடி யொருவண்ண
முலகோதுங், கைவண்ண மலருடைய கார்
வண்ணன் கட்டுரைப்பான். 1

ஆயா தவர்க்கு மலிகட்கு மடுப்ப தழியாப்
பழியுனது, தேயா வறிவைத் தேய்ப்பதற்சு
சிறுமை களிலே சிறுமையது, சாயா நாகத்
திடைசாய்ப்ப துன்போல் பவர்க்குத் தகுதி
யன்றீ, தேயா நிலத்தே யுனையயா வெவ்வா
றடைந்த தெனவறியேன். 2

ஒவ்வாதி தொழிந்தமர்மே லொருப்படுகென்
றுருக்கரிய, செவ்வாயன் றிருமொழியத் தேர்
விசயன் செப்புவான், மெய்வாயி னொடுமநத்
தான் மிகப்போற்றற் சூரியாரை, யெவ்வாறு
கொலைபுரிவே னென்றிவ்வா நியம்பினான். 3

மாற்றலர்க ளென்றிவரைக் கொன்றுபெறும்
பெருவாழ்வி, லேற்றமுரைத் தியான்பிற்பா
லிரந்துண்கை யினிதன்றோ, கூற்றவர்க ளுயி
ருண்டா லவர்குருதி யாற்குழைத்த, சோற்றை
யுணல் போன்மன்றோ யான்பின்னைத் துய்ப்ப
தெலாம். 4

தவர்கொள்படை விடுகையோ தவிற்கையோ
தருவதுமற், றவர்களேனை வெவ்வரோ யான்
வெவ்வ னோவறியே, னிவர்கள்சில ரிறந்தக்கா
லதனாலே யென்னுயிர்போ, மவர்களமர் தொடங்
குக்கவென் றடல்குறித்து சின்னரால். 5

ஆதலா லறிவாய விழியினமற் றுங்கவர்
பாற், காதலா மிருண்மறைப்ப நெறியெங்குங்
காணோ, னாதலா லெனக்குறுவ தறிகிலே
னுரைத்தருள்வாய், சாதலா னதும்பிறப்பு
மில்லாத தனிமுதலே. 6

உஞ்சே போகு நெறிவாளா வுரைப்ப னோ
வென் றுளங்கருதிற், றஞ்சே யென்றுன் சரண்
புகுந்தேன் றண்டிற் பணிந்தேன் றுமரைக்கண்,
மஞ்சே யுன்றன் மாணக்க னாயுன் பாத மலர்
புனைந்தே, னஞ்சே லென்றிங் கடியேன்செய்
வினைக ளேவி யருள்புரிவாய். 7

மண்ணாளும் பெருஞ்செல்வ மன்றியே மாயாத,
விண்ணாடு பெற்றிடினு மென்னுடைய மெய்
யுணர்வு, நண்ணை லடுதுயர நலியாமற் காப்ப
தனைக், கண்ணாவிங் கெவ்விடத்துங் காண்கிலே
னெனக்கலுழந்தான். 8

நெய்மார்பிற் சொரிவதென நெடுங்கண்க
ணீர்சோர, விம்மரின் றவன்காதல் வெந்தீயால்
வேவாமே, கைம்மாறென் றின்றியுயிர் காப்
பதே கடன்பூண்ட, வம்மாயன் றிருவாய்மை
யருண்மாரி யாலவிப்பான். 9

மின்னை யனைய திருநகைகொண் டருளி விரைத்
தா மரைநாறும், பொன்னை யணியுந் திருமார்
பன் போகாத் துயர்போம் பரிசெண்ணி, முன்னை
மறைக ளெடுத்துரைத்து முடியும் பொருளாய்
முதற்பொருளாந், தன்னை யுள்ள பரிசவற்குத்
தானே சாற்றத் தொடங்கினான். 10

சாவதிலை யாவர்களு நிற்கவது தானே
மாய்வ ரென நீகருது மாரதர்க ளெல்லார்
தேய்வரிய தீவினைசெய் யாதமையி னாலே
வீவதன்முன் வானுலக மேவுவர்கண் மேன்மேல்.

அன்னவர்கள் சோகிதரெ னாவமுத லாலும்
பன்னவரி யோர்கண்முறை யேபகர்த லாலு
மன்னமய லேறியுண்ம யங்கினைகொல் வாயா
தின்னதொழி லானதைம றந்திடிவை யுக்கேள்.

மாயுமவ ராலுமுயிர் வாழுமவ ராலு
மாயுமறி வோர்களழி யாமையறி யாயோ
நீயுமிவர் தாமுசிகழ் நானுநெறி தேரி
லேயும்வகை யாலுலகி லென்றுமுள மேகாண். 13

பொன்றுவது டம்பதனு ணின்றபொருள்
பொன்ற, தென்றுமொரி யற்கையொடு நிற்கு
மியல் பைக்கேண், முன்றோடர்ம கப்பருவம்
விட்டிளமை மூப்போ, டொன்றுமுட லாயினுமு
யிர்க்கியல்ப தன்றால். 14

அன்னவகை யாலுருவ ழிந்துவரு மாங்கே
யென்னுருவ மாமறிவி றந்துபிற வாதாற்
பின்னதறி வானுடல ழிந்துபிரி போதாற்
தன்னதென வேதுமொர்ச லிப்பதறி யானால் 15

இவ்வகைய தாகிலழல் சீதமிட ரின்பஞ்
செய்வகையி லாவறிவு சேர்குவதெ னென்னின்
மெய்வகையி னாலிவைவி னோந்துதர மேய
வைவகையி னுயுல னும்பொறியு மையா. 16

சீதமழன் முதலவற்றின் செயல்கேட்கி லநித்
தியமாய்ப், போதலொடு வருவனவா யிருக்கு
மவை பொறுநீயு, மாதலிலென் பயனென்றி

லவைபொறுத்த பெரியோனை, யேதமவை நிலை
கலக்கா வவன்வீடே யெய்துமால். 17

மண்ணி னாய விகாரமும் மண்ணே யந்த
மண்ணெழித்துப், பண்ணி னாரும் பிறிற்லை
பண்ணப் பட்ட பலபொருள்க, ளெண்ணி னொரு
வதன்முன்பு மிறந்த பொழுது நிகழ்விடத்துங்,
கண்ணி னொடி மண்ணெழியக் கண்டா ருளரோ
கட்டுரைப்பாய். 18

வையாரயி லுழவாவதன் வகையேயிதன்
வகைகேண், மெய்யானது நசியாதித னுடன்
வேறென விரவும், பொய்யானது நிகழாதிவை
புலனாகிய பொருளே, யையாவெனை யறிவாரி
வை யறிவார்பிற ரறியார். 19

யானும்வகை யதுகேளெழு மொலியேமுத
லியவும், வாளுதியில் வருபூதமும் வருநாள்வரு
மிடமா, யானுதெழு மறிவியாவையு மறிகாரண
மதுவாய்ப், போநாளொடு வருநாள்வழி புண
ராததொர் பொருளே. 20

அழியாதமெய் யஃதியாதெனி லவிகாரதை
யுருவா, யொழியாநிறை வொடுநீடிய தெனதியா

னென வுணரா, வழியாமதி யியல்பாலிது சில
மாறுகொள் குவதாய், மொழியாவி யயமா
மிதை முயல்வாற்கொல வலரார். 21

இல்லாமையி னியல்கேளெழு கழுதாழியி
னிடையே, யல்லாதெழு புனல்போலறி வுறவே
யழி குவதா, லெல்லாவகை யினுமாய்வதிவ்
வுருவேயறி வதுதான், கொல்லாதழி கொலை
யானது குறுகாதத னெறிக்கேள். 22

ஊறுபட வொன்றினுளே பிறத்தல்பிறந்
துளவாதல், வேறுபட வளர்தல்வளர்ந் தய
லொன்றாய் விளைந்தமைதன், மாறுபடத் தேய்
தலற மாய்தலென வருகின்ற, வாறியல்பு முடம்
பன்றி யறிவடையா வாதலினால். 23

நில்லா வுடற்கே நின்றேயு நித்ய மாகி யதுநாச,
மில்லா ததுபொய்ப் பிறப்பிறப்பொன் றறியா
ததுமற் றதுவறிந்தோர், கொல்லார் கொலையே
வலுஞ்செய்யார் குலமே லிட்டுக் குலமறைக,
ளெல்லாம் விதித்த தொழிலினையு மியம்பிற்
றென்றே யிதுதெளிநீ. 24

பீறிய போர்வையைப் பெயர்த்துப் பின்னரே
வேறியல் போர்வையை விரும்பு வாரென
ஆறிய வுடம்பினி லுதித்த வுண்மைதான்
மாறியோ ருடம்பின மருவு மன்னனே.

25

உருப்பான்மை மற்றதனுக் கொருநாளு
மின்மையாற், செருப்பால்வெம் படைக்கலங்கள்
சேதிக்க மாட்டாவா, னெருப்பால்வெந் தழி
யாது நீரானெக் கொழுகாது, மருத்தாலுஞ்
சலியாது மற்றதன்றன் வகைகளாய்.

26

எல்லாப் பொருட்கும் பழையதனை யெங்குந்
தானு யிருப்பதனை, எல்லாத் தன்மை யில்ல
தனை நித்யத் துவத்தை நிலைபேற்றை, யல்லாப்
புலன்கள் பதினான்கு மறியா வறிவை யறியாதே,
யில்லாப் பொருள்போ லழியுமென விரங்கு
கின்ற தென்கொண்டோ.

27

வீவரெ னக்கொடு மெய்தளர் வாயேல்
யாவர்பி றப்பவர் யாவர்க ளேனும்
சாவர்பெ யர்த்துமவ் வாறுச நிப்பர்
காவலி தற்குள தோகட னேகாண்.

28

செறிந்ததிவ் வாறிவ ரென்பதுந் தேராய்
பிறிந்திவர் போமிட மும்பெரி தோரா
யறிந்தது நீநடு வேசில நாளே
யெறிந்திடு வேலவர் பாலிட ரென்னே.

29

ஒருவ னென்றுங் கண்டறியா ததுகண்
டாற்போ லுணர்ந்திருக்கு, மொருவ னென்று
முரைத்தறியா ததனை யுரைத்தாற் போலு
ரைக்கு, மொருவ னென்றுங் கேட்டறியா
ததனைக் கேட்டாற் போலுவக்கு, மொருவ
னென்றுங் கேட்டாலு மறியா னிர்த வுண்மை
யினை.

30

திதனா யெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்து
கொண்டுநீ, யிதனா லிவரை யான்கொன்றே
னென்ப தொழிவா யின்னுங்கேள், விதநா லாய
மறைமொழியும் வேந்தர் தருமம் வாளமரென்,
பதனா லமரே தொடங்கதனை யறநன் றெனநீ
யையுறேல்.

31

செய்தி யின்றியத் தேவர்கள் வானுல
கெய்த நின்றவி துபெறு கின்றவர்
வைதி கந்தரு மாதவ மேற்கொடு
மெய்தி ருந்திய வேந்தர்க ளல்லரோ

32

ஆவ தானவ மர்தொடங் காயெனிற்
போவ தானபு கழுந்த ருமமும்
பாவ மாம்பழி யாமிப்ப ழியினிற்
சாவ தானது வேதலை யல்லவோ.

33

அன்றி யும்முனை யஞ்சினை யென்பரா
னின்றி யைந்துரி லத்துமுன் னீசெய்த
வென்றி யும்பழி யாய்நிற்கு மேவல
ரொன்றி யம்பிலின் னாங்கிதன் மேலுண்டோ.

34

இன்று வாளமர் தன்னிலெ திர்ந்துநீ
பொன்றில் வானவர் போற்றவின் காக்குவை
வென்றி சேரிலிவ் வேந்தரெ லாந்தொழ
நின்று ஞாலம ளிக்குவை நீயரோ.

35

துற்ற விற்பமுந் துன்பமுந் தோல்வியும்
வெற்றி யும்மிழ வும்மிகு பேறுமென்
றுற்ற வின்னவைக் கொத்தம நத்தனாய்க்
கொற்ற வாசமர் செய்குற்ற மில்லையால்.

36

கதுவிய பொருண்ஞாநங் கரையறு முரை
யாலே, பொதுவுறு வகைநீயும் புலனறி வகை
யானு, யெதுவொரு வினையாலே யிருவினை
களும்வீடு, மதுதனை யறிவார்வீ டண்பவ ரது
கேளாய்,

37

அரிதெனு மறிஞோர்தஞ் செயலது வழி
வாகா, விரிதரு மிடைபூதும் வினைகளு மிடை
கூடா, தெரிபொருள் சிறிதேனும் பெறுமய
றெறுமானு, லுரியதில் லுலகோர்பா லதுவல
துளதோதான்.

38

தெளிபவ ருணர்வொன்றே தெளிவில ருணர்
வோதிற், றளிர்நிகர் பலவாகுந் தருபய னது
மேவு, மொளிமறை நெறிமேலா டுணர்பொரு
ளெனவோது, மளியவர் தெளியாதா ரவையல
தறியாரால்.

39

புண்ணிய லுலகத்தே பொருண்முடி வென
வைப்பார், மண்ணியல் பிறவிக்கே வரும்வழி
நெறிநிற்பார், பண்ணிய வினைகட்கே பயனினை
பவர்தம்பா, னுண்ணிய பொருள் செப்பார்
துணுகிய வறிவுற்றோர்.

40

நவைதரு குணமுப்பா னணுகிய பயனுற்றோர்,
சுவைதெரி குணம்வைப்பார் தொழின்மறை
நெறியுற்றே, கவைதரு குணமுற்றோர் கருமம
கிடமிற்றா, மவைகெட வரும்பா லறிவின
னெனநிற்பாய்,

41

குளமுத வியவற்றே குளிமுத வியதுப்பா,
 னளவறு புனல்பெற்ற லவைகொள லருமைத்
 தோ, வளமறு கருமத்தால் வருசிறு சவைவற்று,
 வுளமகிழ் பிரமத்தே யுளகொள லெளிமைத்தால்.

அறிவினை யறிகிற்பா யகிலமு மடைவுற்றே,
 பிறிபொழு தினிலொத்தே பெருவினை தனிநிற்
 பாய், நெறிதரு மறிவொட்டா வகையினை தனி
 னிற்பார், சிறியவ ரெனைமிக்கோர் தெளிபவர்
 செயலைக்கேள். 43

விடலரும் வகையிற்கும் வினைப்பய னது
 விட்டே, கடவிய வினைமுட்டா வகைசெய்து
 கழிவுற்றே, னுடலொடிவ் வுலகத்தே யுளனென
 நிகழ்பெற்றே, யிடரினை யறவிட்டா னெனையறி
 வகைபெற்றான். 44

தருபய னதுவிட்டே தகும்வினை செயலுற்று,
 லருமய லறுமற்று லறிவுறு மறிவுற்று, விருவினை
 விடும்விட்டா லிழுவொடு பெறுதற்பா, லொரு
 மகம் வருமத்தா லெனையுணர் வுணர்வப்பால். 45

பேதைமை யடைகுற்றே பிறிதுறு மகமற்றே,
 யேதமி நெளிவுற்று னியாதொரு பொழுதப்போ,
 தோதலொ டுலகத்தோ ருரைகளி னுளம்
 விட்டா, னாதவி னெனைமெய்ப்பா டடைதரு
 நெறியைக்கேள். 46

தலைநின்ற பொருளைய மின்றியே சலியாதே,
 நிலைநின்ற னியாதொருபோ தப்போதே நெறி
 நின்றான், கலைநின்ற மெய்ஞ்ஞாந யோகங்கண்
 னுறுமென்னச், சிலைநின்ற தோள்விசய னிவ்
 வண்ணஞ் செப்பினான். 47

இவ்வகை யவனை நின்றே ரொவ்வகை யுரைப்
 பா ரந்தச், செய்வகை யிலாதோன் செய்யுஞ்
 செயல்களென் செப்பு மாநென், மெய்வகை
 யருள்செய் கென்ன விண்ணையே முதலாக்
 கொண்ட, வைவகைப் பொருளு மீன்ற வவனி
 வை யருளிச் செய்வான். 48

அறிவினிற் றன்னா லின்புற் றனைத்தவா வினையு
 நீக்கி, வெறிதரு வெகுளி காம மயக்கநீத் தின்ப
 துன்பம், வறிதெழு பொழுதில் வாட்ட மகிழ்ச்சி
 யென் றிவையு மாய்த்துப், பொறிதரு புகழுந்
 திங்கும் போற்றல்போற் றுமை போக்கி. 49

ஆமைதன் னுறுப்போ ராந்துந் தன்னுளே
யடக்கு மாபோற், நீமைசெய் புலன்க னேந்தும்
தன்னுளே செறியச் சேர்த்தி, வாய்மையு ணிகழு
மின்னே வழுத்தவும் படுகின் றுறூற், றாய்மை
செய் தெவையு நாளுந் சொல்லுவ தவன்றன்
சொல்லாம். 50

குறையுமாப் பிணிப்புற் றுலங் கொண்டவிப்
புலன்க ளெண்ணி, லறைகட லனைய நெஞ்சத்
தவாவறா னறிவி னில்லான், மறைமொழி பலவு
மோதி யடக்குவான் மறத்தை வாங்கிப், பொறை
கெடப் புலன்க னேந்தும் பொறியிலே புகட்டும்
கண்டாய். 51

ஆதலாற் புலன்க னேந்து மடக்கரி தடங்கா
தாகிற், நீதிலாக் கருத்துந் தீய வவற்றிலே செல்
லஞ் சென்றான், காதலாற் புகைந்து வெய்ய
காமமாய்க் கொளுந்திக் காம, மேய்தலா காமை
தீய வெகுளியா யெரியு மன்றே. 52

எரிநிகர் வெகுளி பொங்க மயக்கம்வந் தெய்து
மெய்தத், தெரிபவை சிதையு முள்ளந் தெரிந்த
வை சிதைந்த போதே, யுரியதன் னுணர்வு மாயு

முணர்வுமாய்ந் தொழிந்த வாறே, யரியவென்
றறிஞர் பேச மனைத்துமாய்ந் தொழியு மன்றே.

வேண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிகைசெலாப்
புலன்க ளாலே, மாண்டபோ கங்க டுய்ப்பான்
மறங்கலங் குறூன்மற் றத்தா, லீண்டிய தெளி
வுண் டாமாற் றெளியவே யெல்லை யின்றிப்,
பூண்டனோய் நீங்கு நீங்கப் புலனிலை நிற்கு
மன்றே. 54

அடுத்தலைம் புலன்செ யாதார்க் கறிவில்லை யறி
வின் றாக, விடுத்தமெய் யுணர்வின் றுமான் மெய்
யுணர் வில்லை யாகிற், றொடுத்தபின் சித்த சாந்தி
தோன்றிடா ததுதோன் றுதே, லெடுத்தநல்
வின்பந் தானு மில்லையே யிசைக்க வேண்டா. 55

ஆறுசெல் பொருள்க டுய்க்கு மைம்புல னுக்கும்
பின்னே, காறொடர் நெஞ்ச மந்தப் புலன்றனைக்
கலக்கு மாங்கே, யூறிய கடலு ளோடு கலத்தினை
யுடன்செல் காற்றே, வேறுசெய் தறைந்து
மாய்த்து வீழ்த்துமா போல வேயாம். 56

யாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிர்களு மிருள்
போற் காணு, வோதரு ஞாநி யத்தை யுளங்கை

யிற் கனிபோற் காணும், யாதொரு பொருளை
யெல்லா வுயிர்களு மென்றுங் காணும், காதலின்
ஞாநி யத்தைக் கண்ணினுற் றெரியக் காணான். 57

நீரினு னிறைந்து நின்ற கடலிலே நெறிமேற்
கொண்டு, நீரினு னிறைந்த வாறு வீழ்ந்ததா
னிறைவு ருது, தேரினு யதுபோ லாசை செறிந்
தவர் திறமே நோக்கிச், சாருமா லாகி லத்தா
லவர்களுஞ் சலித்தல் செய்யார். 58

யானென தென்ப தின்றி யெவ்வகைப் பொரு
ளும் விட்டான், ருனெனச் சரிக்கின் ருன்யா
ரவனையே யடையுஞ் சாந்தி, யினம தடையா
ரித்தை யடைந்தவ ரிறக்கு மப்போ, தேனுமீ
தடைவா ரென்னை யெய்துவார் பிறவி யெய்தார்.

பின்னை யோவிலு லகமெ லாம்பெற்ற
வன்னை யோதிரு மார்பத்த ணைத்தவன்
முன்னை யோர்புகழ் வேதமு டிவையோ
தன்னை யோவுள்ள வாறெலாஞ் சாற்றினான். 60

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 90.

அலையிலே கடல்கிடந்து மருமறைக ளானவற்
றின், நலையிலே யிருக்குமவன் நேரிலே கின்
றருளிக், கலையிலே பொருளெடுத்துக் காட்டவு
மெய் காணாதே, சிலையிலே தோள்விசய னில்
வண்ணஞ் செப்புவான். 1

நன்றே வினையின் ஞானமென வுரைத்தாய்
மீள வினைநல்ல, தென்றே யுரையா நின்றனைநா
னிவற்றி லெதுநன் நெனவறியேன், குன்றே
யனையா யுனையடைந்தேற் குற்ற துயர்நீக் கிடுவ
தனை, யொன்றே யாக வுரைத்தருள வேண்டு
மென்றா னவனுரைப்பான். 2

ஆதியி லுலகினை யாக்கி யன்றுநா
னேதிய பொருளிலை யிரண்டு முண்மையே
தீதிய லவாவறான் செயலே மாற்றுவான்
மீதியல் வினையுறான் வீடு மேவிடான். 3

ஒருவரு மொருபொழு தினுமோர் காலமு
யிருவகை வினைசெயா தவர்க ளில்லையா
லருமய லவாவறான் வினைய டக்குவான்
பருவா லொடுபொய்யே பாவிப் பானரோ. 4

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
பலனற வினைகளென் பொருட்டுப் பண்ணுவர்ய்
நலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள். 5

தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ் செயலோடே தெரிந்
திந்த, மூலகைய வுலகையுமுன் படைத்தமுத
லவன்மொழிவான், மேவரிய சுரர்பூசை யிது
நீங்கள் வேண்டியன, யாவையுமே தருமின்னு
மிதுகேட்பீ ரொனலிசைப்பான். 6

செயல்வகையா னீங்களவர் திறம்போற்று
மாங்கவரும், புயல்வகையா லுங்களையே புறம்
போற்றிப் புரந்தருள்வ, ரியல்வகையா னது
பிழையீ ரொளிவிரண்டு திறத்தீரு, முயல்வகையா
னலனடைவீ ரொனலிலத்தோர்க் குரைத்தனனால.

மற்றவர்தந் ததுகொண்டு மறித்தவரைப்
பேணுதார், கற்றவர்முன் பழித்துரைத்த கள்
வரினுங் கடைப்பட்டார், பெற்றதுகொண்
டவர்ப்பேணிப் பிழைத்ததுகொண் டுண்ணுதே,
யுற்றதுதன் பொருட்டாக வுண்பான்நீ துண்
இன்றான். 8

உளவாமுயி ருணவாலுண வுயர்மாரியி னுள
வாம், வளவான்மழை யுயர்வானவர் மகிழ்வால்
வரு மதுதா, னிளவாளரி யினையாயிசை தொழி
லால்வரு மிதைமீ, தளவாமறை தருமாமறை
யறிவாலதி லுறுமால். 9

இதனால்வினை களிலேவினை வனயாவையு
மிங்ஙன், நிதனால்வரும் வினையாழியி னெறி
சேரலர் திரிவார், மதனறிய புலனேமகிழ் விட
மாகவு முடையா, ரதனால்வ ரவமேகழி பவரா
மென வறிசீ. 10

கண்ணிற் கருதரு மறிவைக் கருதியவ் வறிவே
மிகவரு களிகூர்வோ, னெண்ணிற் ரெழிறரு
பயனுற் றிடும்வகை யிசையா னாதலில் வினையா
வும், பண்ணிற் பெறுவதொர் பயனுண் டோவ
வை பண்ணு துறுவதொர் பழியுண்டோ, மண்
ணிற் பிறரிவ னிவையுற் றிலனென மதியா ரவை
செய விதியாரால். 11

ஆதலா னீயும் பலத்தின்மே லவாவற் றடுத்தகா
ரியஞ்செய்வா யவற்றூற், நீதிலா வீடே சேரலா
முன்னஞ் சேர்ந்தவ ரநேகர்பின் றெரியிற், காத

லா லரசன் சநகனே முதலோர் கருமமோ
டொழுதியே மன்றோ, போதரா யுலகம் புக்கதே
மற்றும் புரிதிநீ யுலகிதன் பொருட்டால். 12

பெரியவர் பயின்ற படியலாற் பயிலார் பின்பு
ளோ ரென்பதன் றுகி, லுரியலிவ் வுலக மூன்
றினு மெனக்குச் செய்யவேண் டுவதுமொன்
றுண்டோ, வரியவை யென்னு லுறுதவு முறுதற்
பாலவு மியாவையிங் கையா, பரியலிவ் வுலக மகிழ்
வுடன் வினைதான் பண்ணுதற் கென்னையும்
பாராய். 13

என்செய றவிரி லியான்செயா வினைக ளியா
வருஞ் செயாரத னாலே, மன்செய்த குலங்கண்
மயங்கிமாய்ந் திடுவர் மற்றவர் மற்றதற் காகப்,
பின்செய லறியா தவாவொடு முயலும் பேதை
யைப் போற்பிறர் பொருட்டா, லுன்செயல்
களைச்செய் யவைசெய்வார் தம்மி னுணர்வை
வே றுக்கலு மொழிவாய். 14

மெய்வகை தனக்கும் புலன்கட்கு முள்ள வேறு
பாட் டினைமிக வறிந்தோ, னைவகை யியற்கைப்
புலன்களே பொறியுற் றழுந்துகின் றனவென

வசங்கா, னிவ்வகை யறியா தவனிரு வினையு
மியான்செய்தே னெனவினைத் தேங்கு, முய்வகை
யிதுநீ யுணர்ந்துனக் கடுத்த வினைசெயென்
றுரைத்துமீண் டுரைப்பான். 15

என்பாற் பொருமை யினைத்தவிர்ந்தென் கருத்
தா யுள்ள வினையிதனை, யன்பாற் பயில்வா
ரியாவர்சில ரவர்கள் வினைக ளறவிட்டா, ரென்
பாற் பொருமை யானுரைத்த விதனை யிகழ்கிற்
பார்களவர், வன்பார்த் தரையி லெழுமரம்
போன் மாய்ந்தா ரறிவு மாய்ந்தாரே. 16

பண்டு செய்பகு திப்படி யேவினை
கொண்டு நின்றிடிற் கோவித ரும்பிற
ருண்டு கொன்னல மென்றுணர் கிற்பரோ
கண்டு நின்றவென் கற்பனை யாலரோ. 17

அஞ்சுபுல னவைதொடரு மஞ்சு பொறி யவை
யாம், வெஞ்சுரனி லுலறியுயிர் வெம்பியழி வுறு
வோ, ருஞ்சுபகு நெறிதகைய வென்றுபகை
யுளகே, ளெஞ்சுதலி லின்பமிட ரென்பவவை
யிகழ்நீ. 18

தடுத்ததொழில் செய்வதுத காததுத னக்கே,
யடுத்ததொழில் செய்துகெடு மேனுமழ கையா,
விடுத்தகரு மம்பெரிது செய்தவனின் மேலோர்,
தொடுத்தகரு மஞ்சிறிது செய்கைதொழி
லென்றான். 19

மாய னிவைநின் றுரைசெய்ய விசயன் மறித்
துங் கூறுவான், நீய வினைசெய் யாதவரைத்
தினைப்பச் செய்து திறலாலே, யேய பணிகொள்
வாரைப்போ வியற்று விப்பான் யாரென்றான்,
பாயல் பாவை யாக்கொண்ட பழையோ னிவ்வா
றெனப்பணிப்பான். 20

தீம நந்தனி லேசெந நஞ்செயக்
காம மென்னுங்கைப் பாய்வளர் கின்றது
வேம யங்கொள்வெ குளியென் கின்றது
நாம மற்றத னன்னல மின்னுங்கேள். 21

எவ்வ கைப்பய னுந்தின வல்லதை
யெவ்வ கைப்பெரும் பாவமு மீவதை
யெவ்வ கைப்பொருட் சும்பதை யாவதை
யிவ்வ கைத்தெனக் கூறுவ னின்னுங்கேள். 22

நெருப்பை முற்றிய தூமமு நீடொளித்
தருப்ப ணத்தைம றைத்தன மாசம்போ

லுருப்ப டைத்தன வுள்ளுணர் வியாவையும்
விருப்ப முற்றவெங் காமம்வி முக்குமால். 23

காத லாற்றவிக் காமம்பு லன்களே
வாயி லாப்புருந் துள்ளம யக்குவ
தாத லாற்புல னைந்தும டக்கியே
யேதி லாங்கடுங் காமமி றுக்குவாய். 24

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாற்று மைம்புல னிற்பர மாமநம்
போற்றும் புத்திய திற்பரம் புத்தியிற்
றோற்று கின்றது காண்பது தொல்பரம். 25

மேலா யுள்ள விப்பொருளை மெய்யா யறிந்து
பொய்மாய, மாலாய் மயங்கு மறத்தினையு மடக்கி
யந்த மநங்கலக்குங், காலா யுள்ள காமத்தைக்
கர்ப்பா யென்று கட்டுரைத்தான், சேலா யுலக
முறுபுனலோர் செலுவின் புரையே செலுத்தி
னோன். 26

3. கர்ம யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 116.

நற்றவ நிகழ்தரு கரும ஞானமு
மற்றம தறவுனக் கறியக் கூறினேன்
மற்றவை களின்வர லாறுங் கேளெனக்
குற்றமி லாழியங் கையன் கூறுவான்.

1

எவமற முன்பியா னிரவிக் கோதினே
னவன்மநு வாசனுக் கறியக் கூறினா
னுவகையோ டவனிக்கு வாசுக் கோதினான்
றவமுய லாசரீ தறியுந் தன்மையோர்.

2

கருதரும் வகைநிகழ் காலஞ் சேறலான்
மருவரும் வகையதாய் மறைந்த வாய்மையை
யிருவினை கெடவரு மியோக நீர்மையை
யொருவரு மறிவரி தாய வுண்மையை.

3

நல்ல காதல்செய் நண்பனு மாடுயேனே
யல்ல தியாவும நியலை யாதலாற்
சொல்லன் மேயின னென்றனன் றாயவன்
மெல்ல வேறுவி சயன்வி ளம்புவான்.

4

ஞான மாமிது நல்லவர் கேட்டிடப்
போன காலமும் யான்புகன் றேனென்றா
யான தாகிலு மவ்வுடம் பன்றிது
தான தாம்வகை நீயறி தக்கதோ.

5

சொல்லார் விசய னிதுமொழியத் துளப
முடியோன் சொல்லுவான், பல்லா யிரங்கா ணுடம்
பெனக்கு முனக்கு நடுவு பரிந்தொழிந்த, தெல்லா
மறிவன் யானீய தேது மறியா யிதுவன்றோ,
வில்லார் தோளாய் நமக்குள்ள வேறு பாடு
விளம்புங்கால்.

6

சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தநா,
னாவாவ் வுலகுபடு மழிதுயர்தீர்ப் பதற்காக,
மேவாது சின்றேயென் மாயையினான் மெய்யே
போ, லோவாது பிறந்திடுவே னுகந்தோறு
முகந்தோறும்.

7

இவ்வகையென் செயலதனை யறிந்திந்த விடும்
பையினின், றுய்வகைய நெறிபெற்றாங் குயர்ந்
தாரை யுரைப்பரிதால், மெய்வகைய திதுவென்ன
வேண்டியவர் வேண்டியன, வவ்வகைய தெய்வமு
மா யளிப்பேனும் யானேகான்.

8

செயலாலுங் குணத்தாலுங் செலநாலு குல
மாக, வியலான்முன் படைத்தேனா னிப்பொழு
துங் காப்பேனான், மயலாய வினைப்பயனின் மநம்
வையேன் மற்றதனா, லயலாயே யிருக்குமெனக்
கவையறிவா ரெனையனையார்.

9

உய்யும் படிமுன் னுணர்ந்தவர்க ளுணர்ந்த
வினேமே லொருப்படுநீ, செய்யுங் கருமஞ் செய்
யாமை தீய கரும மென்றிவற்றின், மெய்யும்
பொய்யு மறிவருமை யறிய வேண்டும் பொருளு
மிவை, யெய்யுஞ் சிலைக்கை யுரவோயிங் கிவற்றின்
செயலை யியம்பக்கேள். 10

ஓடு கின்ற புனலாற்றி னோடத்துடனே யோடு
வான், மாடு கின்ற மாமோடத் தானின் ருற்
போல் வாச்செய்தே, நீடு நின்ற மாங்களிவை
நிற்கு மியற்கைத் தன்மைத்திங், கோடு கின்றேன்
யானேயென் னுணர்வு மிக்கோ னுணர்ந்தாற்
போல். 11

செயன்மே னின்ற வறிவிடையே செயலின்
மையும்ச் செயல்செய்யா, வியன்மே னின்ற
புலன்களிலே யெல்லா வினையு மியல்வதுவு,
மயன்மே லின்றி யறிந்தானியா ரவனே யெல்லா
மறிந்தோனு, முயன்மே னின்ற யோகியுநல்
வினையு ளெல்லா மொழிந்தோனும். 12

ஆவ தென்பது மாயையு மற்றன
மேவ ஞானவெந் தீயிடை வெந்தன

யாவர் தந்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவ தும்பிறப் புந்தவிர்த் தார்கடாம். 13

எண்ணு மின்றியி கபரம் யானிவை
பண்ணு கின்றன னென்னுமிப் பான்மையோ
னுண்ணு மேல்வினே யுண்டென வோர்கிலா
னண்ணு கின்றவி னேநலி வுண்ணுமே. 14

அடங்கு கின்றபு லன்களொ டாசைபோய்
மடங்கு கின்றம நத்தின னவை
னுடம்பி தன்பொருட் டாலுள தாமெனத்
தொடங்கு கின்றவி னேதொடக் குண்ணுமோ. 15

பெற்ற தேகொட மைந்துமுன் பேறிழ
வுற்ற போதிலொத் தொன்றுமொ ருவர்பாற்
செற்ற மேதுமி லாதவன் செய்வினே
குற்ற மோவவற் நின்றிறங் கூறக்கேள். 16

விட்டு முற்றும்வி னைகள்வி னைப்பயத்
திட்ட மற்றிறை தன்னிலெ முங்கருத்
தொட்ட நின்றவ னியாகப்பொ ருட்டுறப்
பட்ட கன்மம்ப லத்துடன் மாயுமால். 17

பிரம மாளோர்பி ராமநெ ருப்பிடைப்
பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினுற்
பிரம மாயச ருவுடன் பெய்தபின்
பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள்.

18

அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்
செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
செறிவ தாயபு லன்களை யீவர்கள்.

19

உந்தி யப்பொறி யைந்தையு மொக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சிலர்
நந்தி யத்தொழி லியாவையு ஞானநெய்
சுந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர்.

20

தேடிய பொருள்க ளாலுஞ் செயலுறு தவங்க
ளாலு, நாடிய யோகத் தாலு நலின்மறை ஞானத்
தாலுங், கூடிய பரிசால் வேள்வி குலாவுவ ரநேக
ரிங்குப், பாடிய விவர்க ளன்றி யிவர்சிலர் பரிசுங்
கேளாய்.

21

மிகமே னின்ற பிராணனையங் கபாந னிடை
யே புகவிட்டங், ககமே நின்ற வபாநனையப்

பிராண னிடையா குதிபண்ணி, யிகமே யிரண்டு
மியக்கமற விருப்பார் சிலர்மற் றிவர்கண்டாய்,
சகமேற் பிராண யாமத்தின் றலைதின் றவரே
சாற்றுங்கால்.

22

இன்னவர்க ளியாவர்களு மியாகமறிவாரே,
யன்னவர்க ளேயறனி நீமையின கன்றோர்,
சொன்னபரி சாலிவைதொ டங்கமுடி யாதார்க்,
கென்னபரி சாலுமிக மில்லைபர முண்டோ.

23

இப்படி யுரைத்த விந்த யாகங்க ளியாவு
முன்னஞ், செப்பிய பிரமத் தின்கட் செறித்தன
செய்யுங் காலை, யொப்பரி தாய புத்தி கருமத்தி
னாகா துள்ளது, தப்படி யறிந்து நீயும் பாவத்தி
னகல நிற்பாய்.

24

தொன்மை யாகமுன் சொன்னது றைக்கெலா
நன்மை யாமிகப் பாலது ஞானமே
பின்ம யாலதுத் தாங்கது பேணிடுந்
தன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம்.

25

விழியாமென வறிவாலறி வுறுவார்விழி வசமே,
வழிபாடுசெய் தவர்ச்சேவடி மலர்கூட்ட வவரே,
யொழியாதெவர் களுமியாவையு மொருநீயென

திடையென், றழியாவகை யதுவாவதொ ரறி
வேயரு ளுவரால். 26

அதனாவரு பயன்யாதெனி லழிபாதக முத
லாய், விதநாடரும் வினையாழியி னிடையேவிழு
குறுவார், திதனாகிய வறிவாகிய சிதையாமித
வையினு, விதனும்வகை கரைசேருவ ரெங்னே
பெனி லதுகேள். 27

எறியாவெரி வருகானிடை பெரியாதன வெ
வைதா, மறியாவறி வுடையோர்களு மறிவாரது
விதுபோற், குறியால்வரு குணஞாநமெய் யநலே
கொள விடுமேற், பொறியால்வரு வினையானவை
பொடியாமிதொர் பொருளே. 28

தீதற் பாலாம் வினையுரி வோருஞ் சிலநாளி,
லேதற் பாலா மறிவறி தக்கோ ரியாரென்னி,
னேதற் பாலார் பாலுமில் வுண்மைப் பொருட்
பாலுங், காதற் பாலா ரைம்புலன் வென்றோ
ரிவர்கண்டாய். 29

சொல்லரு ஞாநப் பொருடெரி யாரெது
சொன்னாலு, மல்லவி தாமென் றையுறு வாரங்
கன்பில்லா, ரில்லவ ராவா ரிகபர மில்லா ரிவர்
கண்டாய், தொல்லறி வாலே யையுற வற்றோர்
துறவுற்றோர். 30

அறியா மையிலே பிறந்துன்ற னகத்தே
வளர்ந்த வையுறவை, நெறியா லுன்றன் ஞாந
மெனும் வாளால் வெட்டி யறக்கிக், குறியா
லுன்றன் வினைவிளைத்துக் கொள்வா யென்று
கூறினா னுறியார் வெண்ணெய் தொட்டுண்டிவ்
வுலக முண்ட திருவாயான். 31

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 147.

பூத்தருளி யொருமலரார் புவநமவை யீரே
முங், காத்தருளி வினோடாடிக் கடைசாரங் கண்
வளருந், தீர்த்தன்மறை முறைமொழிந்த திரு
வாக்குத் தெரியாதே, பார்த்தனவ நெதிரின்று
சிலவிங்ஙன் பகர்வுற்றான். 1

கருமநன் நெனவுமெதிர் கழறுகின் றினைதுற
வை, யருமருந் தெனமொழிதி யவையிரண்
டினுமமல, வொருமையென் றுயாகல வரைசெய்
கென் றனன்விசய, னிருமையின் பரிசுமிது வென
வியம் பிடுமிறைவன். 2

துறவுநன் றருவினைசெய் தொழிலுநன் றவை
துணியி, லறவுநன் றருவினைகள் விடலிலங் கவை
முயல்கை, பெறலிலின் பமுமிழவி விடருமொன்
றிலர்பெரிது, துறவுநின் றவுர்பிறர்க டுயரினின்
றிடுதொழிலர். 3

பெருமையொன் றியதுறவு கருமமென் றிரு
மையினு, மருமையொன் றினையடைஞ் சுவை
யிரண் டையுமுடைய, றிருமையென் றறியுமவ
ரிவையறிந் திலரியல்பி, னொருமையென் றுணரு
மவ ரிவையுணர்ந் தவருணரில். 4

வினைமுயன் றிடவதனின் வினைதருந் துறவது
கொ, டெனையடைந் திடுவரெவர் களுமிவண்
செயலேவிட, நினைவருந் தகையபொரு ணெறி
யறிந் திடுதலரி, தனையதந் தொழில்புரியு மவ
ரடைந் திடுவாரி. 5

கவைதருங் குணமுமிகு களிதரும் புலனு
மெனு, மிவைகடந் தவர்களெனை யறிவினன்
றிசையுமவர், நவைதருந் தொழில்செயினு நலிவ
தெங் கவரையவை, யவைகடந் தவர்கள்வினை
யவைதுறந் தடைகுவதென். 6

காணுங் கேட்கு முறுமோக்குங் காலா னடக்
குங் கண்வளரும், பேணுந் துறக்கு. மூச்சவிடும்
பேசும் விழிக்குஞ் சிம்பிளிக்கும், பூணு மின்னும்
பலவெனினும் புலன்சேர் பொறியின் புணர்ப்
பென்றே, தூணுங் கிரியு மெனவொன்றுந் துளங்
கான் விளங்குந் துணிவுடையோன். 7

யாரெவ் வினையு மென்பொருட்டா வியற்றிப்
பயனை யிகழ்வரவர், சேரும் வினைக ளவற்

ரோடுஞ் சேரா ரெய்துந் திறமுரைக்கிற், சார
வுடனே பிறந்திருந்துந் தண்டா மரையின் றகை
யிலையு, நீரு மெனலா யிருப்பாதி னின்றோர்க்
கொன்று நிகழாதால். 8

உடனாய புலனாலு மனனாலு முடம்பாலு, நட
மாகு மெனமுயல்வார் நாடோறு முயன்றாலும்,
விடமாகு மவ்வீனையே வீடாகும் வினைப்பயனைக்,
கடனாகு மெனமுயல்வா ரதனாலே கட்டுண்பார். 9

அன்பவினை யாகுபயன் விட்டமைதி யாலே,
யொன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி னுள்ளே,
யின்பவுரு வாயினிதி ருப்பனியல் பாலே, முன்
பயில்வ தாம்வினைசெ யான்முயல்வி யானால். 10

இவ்வகைய வரையசெய வியாவுமியல் பேகா,
ணவ்வகைய மாயையத னாலறிவு ருதே, செய்
வகையன் யானெனது செய்கையிது வென்றே,
பொய்வகையி னாலழிவ தேபுலனி லாதார். 11

அறிவினா லறிகிலா தவையெலா மழியவே
செறிவினா ரறிவுவா னிரவிபோ நிகழுமா
னெறியினா லதனிலே நிலையுமா யதனிலோர்
பிறிதிலா வகையினார் பிறவியா னதுவிடார். 12

நன்றே ஞாந வருமறையோ னன்னா யந்நா
யிறைச்சிதனைத், தின்றே யுழலு மவனியானே
யாவென் றிந்தத் திறத்தெல்லா, மன்றே யென்னா
தாமென்னா தறிவாய் நின்ற வெனையெங்கு,
மொன்றே யாகக் காண்பானிவ் வுடம்போ
டிருந்தே யுடம்பறுப்பான். 13

இகமே நிகழும் புலன்வினைந்த விற்பமெல்
லா மறவிகந்துள், ளகமே வினையும் பேரின்ப
மடைந்தார்க் கென்று மழியாதாம், புகமேய்
கின்ற புலன்பொறிகள் புணர்ந்த விற்பம் போ
மென்றுந், தகமே விடரா மெனவுமவை தக்கோ
ரென்றுந் சாராரால். 14

உடம்புட னேயுள னாகியி ருந்தே
விடம்புரை காமவெ குளியின் வேகாச்
சடம்பொறை யாமைத விர்த்தவ னேநல்
விடம்புகு ஞாநியு மின்புறு வானும். 15

மெய்யறி வேவினை யிற்பம தாக
மெய்யறி வேவினை யாடிட மாக
மெய்யறி வேயொளி யாகவு மேயோர்
மெய்யறி வேபெறு மிற்பம்வி டாதார். 16

காவல்செய் தைந்துபு லன்கணி ரண்டு
மேவலி ரும்புரு வத்திடை விட்டிட்
டாவகை நின்றவ பாநபி ராண
னேவலி னின்றியி யக்கம றுத்தே.

17

அஞ்சுபொ நித்திற னுசைய டக்கா
நெஞ்சுப யத்தொடு கோபமு நீக்கா
வெஞ்சுதி றத்தலில் யோகிகள் காணு
முஞ்சுபி றப்பிடர் யாவுமு திர்ப்பார்.

18

சாதி புரியுந் தொழில்களுக்குந் தக்கோர்
செய்யுந் தவங்களுக்குந், தீதி லுலக மேழினுக்
குஞ் சேரு மிடமா யுள்ளவெனே, யோதி முடியும்
பரிசேமெய் யுணர்ந்தார் பிறவா ரெனவுரைத்தா,
ஐதி முடிவொன் றின்றியே யடையத் தானே
யாய்நின்றான்.

19

5. ஞாந கர்ம அந்நியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 166.

யோகம நத்தவர் யோகம தற்கே
யேகமு தற்பொரு ளாகியி ருந்தே
நாகப ணத்திடை யேநட மாடும்
மேகம வற்கிவை மீளவி ரிப்பான்

1

செய்தவி னேப்பயன் விட்டிவை தீரா
தெய்தவி யற்றியி ருப்பவ னேகா
ணுய்யநி னேத்திடு யோகிகள் ஞாநி
வெய்யத ழுற்பொலி வேள்விசெய் வாரில்.

2

மேவின யாவையும் வீடுத லில்லார்
யாவர்க ளேனுநல் போகிக ளாகா
ராவர்க ளாகில வாவற லேகா
னேவலி லாதநல் யோகமு மையா.

3

உய்வகை யோகமொ ருப்படு வார்க்குக்
கைவரு மாசெயல் காரண மேகாண்
மெய்வகை யோகம்வி னேந்தபின் மெய்யே
செய்வன வானவை தீமைய வேயாம்.

4

புன்மைய வானபொ நித்திற னேடும்
பன்மைய வானவி னேப்பய னேடு
மன்மைய னானவ னப்பொழு தையா
தன்மையின் யோகம திற்றலே நின்றான்.

5

தானல தியாவர்தன் மேன்மைசெய் தக்கார்
தானல தியாவர்தன் கீழ்மைசு மைப்பார்
தானல தியாவர்தன் மெய்ப்பகை யாவார்
தானல தியாவர்த னக்குற வாவார்.

6

இறவா வகைதன் னுள்ளத்தை யடக்கு மவ
னே தனக்கென்று, முறவா யுள்ளா னல்லாதார்
தமக்கே பகையா யொழுகுவார், துறவா தொழு
குந் துவந்துவங்க டுறந்தொன் றினையே தொடர்ந்
தவர்பான், மறவா தெழுந்த மெய்யறிவிம்
மாயை மறைக்க மறையாதால்.

7

பாடும் பனுவல் பலவோதி யவற்றா லறியும்
பயனுணர்ந்து, நீடும் புலன்க ளாவெவன்று
நிலையிற் கலக்கற் கரியானு, யோடும் பொன்னு
மொருபொருள்போ லொக்கப் பார்க்கு மவனே
யிங், காடும் பெரிய மாயக்கூத் தாடா ததுகண்
டமர்ந்திருப்பான்.

8

கைம்மா நில்லா தனசெய்வான் காதற்றோ
முன் கடும்பகைஞன், விம்மா தெவர்க்கு மொத்
திருப்பான் வேண்டப் படுவான் வேண்டாதா,

ன்ம்மா மறைநூ னெறிபுரிவா னாகா தனவாக்
கிடுவானென், நிம்மானுடவ ரீனவருக்கு மொப்
பான் யோகியெ னப்படுவான்.

9

தலையா மிந்த யோகத்தைத் தலைநின் றொழுகுந்
தன்மைகே, ஞலையா வாசை யறமாற்றி யொன்
றுந் தனக்கென் றொழுகாதே, மலையார் முழைஞ்
சே முதலாக யோகங் களுக்கு வகுத்துரைத்த,
நிலையா வையினு மொன்றினில்வந் தியாது
நலியா விடத்ததிலே.

10

ஒக்கும் வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மே
லுழையின் றோல்படுத்துத், தக்க துகிலை யதன்
மேலே விரித்துத் தானங் கதிலிருந்து, மிக்க
மனனையறவொருக்கி வேறு செய்யும் வினைகளு
டன், றொக்க புலன்க ளாவையடக்கி யுணர்வு
தூய்தா வதன்பொருட்டால்.

11

தலையுங் கழுத்து முடம்புமிவை செவ்வே
தளரா தேயிருக்கு, நிலையி லிருந்து கண்களைத்
தன் மூக்கி னுதிமே லேகிதுத்தி, யலையுங் கடல்
போற் காமமுமெய்ப் பயமுந் தன்னை விட்டகல,
வுலையு மநமுள் எடங்க வெனை யுணர்ந்தே
யிருக்கு மதுயோகம்.

12

எண்டிகழும் யோகத்தை யிப்பரிசே யெப்
பொழுதுங், கொண்டபயில் வார்கடைக்கா
லென்னையே கூடுவரா, லுண்டியினின் மிகுவா
ருண் டறப்பார்மிக் குறங்கிடுவார், கண்டயிலே
யறத்துறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால். 13

துயிலு முணவுஞ் செய்தொழிலு மிகாமே
குறைந்து தோன்றாமே, பயிலு மவனே யோகத்
தைத் தன்பாற் படுக்கும் பான்மையா, னயிலும்
பொறிவிட் டவ்வறிவு தன்பா லடங்கு மப்
பொழுது, குயிலு மியோகந் தலைகின்ற னென்
ருங் கவனைக் கூறலாம். 14

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிகா லிலாவிடத்து,
மெய்ப்பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் விளங்கு
மா, லெப்பொழுதாங் கவனுணர்வீவ் வுண்மை
யிலே சென்றிசையு, மப்பொழுது பரமாதந்
தத்தினை யு மடையுமால். 15

யாதொன் றிந்தப் புலனறியா வளவி லின்ப
மாயிருக்கும், யாதொன் றினைச்சென் றடைந்

தோர்கள் பின்னை யதனி னிரண்டாகார்,
யாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனின் மிக்க
தொப்ப துண்டென்றார், யாதொன் றிந்த வறி
வுக்கே யறிவாய் நிற்கு மதினின்றோர். 16

வஞ்சர் வேல்கொடு மாப்பினே நிமின
மெஞ்ச வேதமுன் மூடியெ ரியினு
நஞ்சி னொழ னாகந லியினு
மஞ்சி டாரது வானந்த மாவதே. 17

போக மாய்த்துப்பு லன்களைப் போக்கதுத்
தாக மாமெய்ய நிவிடை யேயந்த
வேக மாயம நத்தினை மெல்லவே
யேக மாகவி ருத்திக லாதுநீ. 18

வாங்கி யைம்பொறி சின்றம நத்தினை
நீங்கி டாவகை சின்னுளி ருத்தியே
திங்கி யாவையுஞ் சிந்தைசெ யாமையாம்
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. 19

தேறு நெஞ்சின னாய்த்தன்செ யலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய்ய நிவின
லூறி லிந்தவு டம்புடன் வேறுபெற்
றேறி சின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். 20

இழியா திந்த யோகத்தை யென்றுந் தலைநின்
றவனென்று, மழியா விற்பத் தினையிற்பத்
தாலே யடையு மதுநிற்க, வொழியா வெல்லா
வுயிர்களுந்தன் னுள்ளே காணு மவற்றுள்ளே,
கழியா தெங்குந் தானின்ற பரிசுந் தெரியக்
காணுமால்.

21

யாவ னொருவ னென்னையெல்லா வுயிர்க
ளிடையு மென்னிடையே, மேவ வெல்லா வுயிர்
களையும் வேறு காதே மெய்காண்பான், நேவர்
பகைமுன் செகுத்தோனே யவன்யா தேனுஞ்
செய்திடினு, மாவ வவனா கின்றேன்யா னதுநீ
யேது மையுறேல்.

22

இடரா னதுதா னிற்பந்தான் யாவர்க்கேனு
மாயிடுமேற், படரா நின்ற வவைதானு முறு
வான் பரம யோகியென்பான், சுடரா நின்ற
வடிவேலோய் துணிநீ யென்று துழாயலங்க,
லடரா நின்ற நெடுமுடியோ னருளிச் செய்ய
வவனுரைப்பான்.

23

எல்லா வுயிரு மொன்றாகப் பார்ப்பதியோக
மெனவுரைத்தாய், மல்லார் தோளா யிதற்குநிலை

காணேன் மநமா கின்றவிது, நில்லா வியற்கைத்
தாய்ப்புலனைக் கலக்கு மதனை நிலைநிறுத்த,
லொல்லா தெனவுங் காற்றடக்கற் கொக்கு
மெனவு முணர்கின்றேன்.

24

இவ்வகை விசயன் கூற மாயவ னியம்பு கின்ற,
னைவகைப் புலனு நெஞ்சு மடக்குகை யரிதா
னாலு, முய்வகை யோக மியாவும் முயற்சியி னாலு
மொவ்வா, வைவகைப் புலன்செ யின்ப மனைத்
தையும் வெறுத்த லானும்.

25

வெய்ய நெஞ்சம டங்கிடும் வேறிதற்
கைய மில்லையென் நேயறி யாதலாற்
பைய வேகர ணம்பதி னுன்கையுங்
கைக டந்தவர் யோகமுங் கைகண்டார்.

26

என்று கூறவி சயனி யம்புவா
னின்னு யோகத்தி லேநெடு நாளெலாம்
பொன்றுங் காலத்த யர்ந்துயிர் போயினாற்
சென்று நற்கதி யேயன்று சேருமோ.

27

படுகின்ற நெனவுரைத்தா, னருவெனவன் றரு
வெனமுன் பாராலு மறிவரியான். 37

6. யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 203.

7. மாயா ரூப அத்தியாயம்.

உய்ய வன்பினொடு மென்னை யேயடையு
மியோக மேயிலும் யோகிதா, னைய மின்றி
யெனை யேய நிந்திடும தைய நீயுமறி வாயென,
வைய முண்டுகறை நீர்மை யுண்டிடையர் மாத
ருண்டிட மலர்ந்திடுஞ், செய்ய தண்பவள வாய்தி
றந்துதிரு மாத கேள்வனிலை செப்புவான். 1

மாயு மாயைமறை யாத நெஞ்சினிடை மற்
றெ னுண்மையினை வாய்மையா, லேயு மாறுறவ
றிந்து னோர்களறி யாத தொன்றுமில் யென்
னினு, மாயு மாதுடா நேகர் பாலொருவ
னென்னை யாயுமநம் வைத்துளா, னாயு மாதுடா
நேகர் பாலொருவ னேய நிந்துமுடி வாணையா. 2

மண்ணு நீருமெரி தீயும் வாயுவுமவ் வானி
னோடுமந புந்தியு, மெண்ணு நீர்மைகளில் யானெ
னும்பதமு மெண்ணு மெட்டுமிவை யன்றியே,
பண்ணு நீர்மைகளின் மேல தாயுலகி வியாவை
யுங்கொடுப ரித்துடற், கண்ணு நீடுயிரு மாகி
யென்னுடைய மாயை நிற்பதுகை வேலினோய். 3

கண்ணி னுற்றெரிய லுற்று ணர்ந்திடிவி
ரண்டி னாலும்வரு காரிய, மண்ணி னிற்பந
டப்ப வென்றபொருள் யாவு மற்றவிரு பான்மை
யே, நண்ணி நிற்பதுல காத லாலுலகி னுச
வுற்பவமு நானலா, தெண்ணின் மற்றறிவ தில்லை
யெப்பொருளு மென்னி னந்நியம தில்லையால். 4

வேத மாகிசிகழ் யான லாதுலகி லென்னின்
வேறெனவி ளங்கிடும், பூத மானவைபொ றுக்க
வேறுபொறை யாள ரில்லையெது போலெனி,
லோது மாமணிய நேக மூடுருவு கோவை ஞாலி
னொரு பான்மை போன்ம், பேத மானபொரு
டோறு நான்மருவி நின்ற வாறுநனி பேசுகேன். 5

திரியுமிரு கதிரினிடைத் திகழொளிநான்
நிருமறையி, னரியமுத லெழுத்ததுநா னுடவர்

பா லாண்மையுநான், விரிபுனலிற் சுவையதுநான்
மேதினியில் வாசமுநா, நெரியில்வரு வெம்மையு
நா னுகாசத் தெழுமொலிநான். 6

ஆன்றவறி வுடையோர்பா லறிவுநா னடங்
கினர்பால், வான்றவநான் வளர்நன்மை பூண்
டார்பால் வண்புகழ்கான், றேன்முறிகு திறலோர்
பாற் காமமுறத் தொல்வலிநா, னூன்றுபொரு
ளனைத்தினுக்கு முயிராகி யுள்ளேனான். 7

மூன்றுகுண வகையாகி முடிசின்ற பொருண்
முழுதுந், தோன்றுவது மென்னிடையே யெனைத்
தொடர்ந்தே நிற்பதுவு, மான்றவமற் றவற்றி
னிடையான்றேன்றே னவற்றினுக்குச், சான்
றெனநிற் பேனல்லா லவைசார்ந்து வாழேனான். 8

மைக்குணங்க ளெனமுனம்யான் வகுத்து
நினக் குரைத்திட்ட, விக்குணங்கண் மூன்றாறு
மயக்கப்பட்ட டறிவிழந்து, தொக்கிணங்கு
கின்றவயி ரிவையெல்லாஞ் சுடர்வேலோ, யக்
குணங்கள் கடந்தவெனை யறியுமோ வறியாவால்.

இவ்வகைய குணமூன்றி னியற்கைத்தா யாரா
லுந், செய்வகைய தல்லாவென் மூலையினுந்

றிகைப்பொழிந்திங், குய்வகைய தரிதெவர்க்கு
மென்னையே யெப்பொழுது, மெய்வகையோ
டடைகின்ற மநமிலரோல் வேவ்வேந்தே. 10

ஊழாலே வருமிந்த மாயையினு லேயுள்ளம்,
பாழாக வறிவிடகே பறியுண்டு நெறிநின்றோர்,
வீழாத தீவினையே வினையாக விளைக்கின்றார்,
கீழானு ரெனையடையா ரடைவாருஞ் சிலருளர்
கேள். 11

செல்வம்வி ரும்பினர் செல்லல டைந்தோ
ரல்லல்கெ டுக்கவெ னன்புசெய் வோர்க்
ணல்லத றிந்தமெய்கு ஞானியிந் நால்வர்
வல்லதி லென்னைய ணங்குத வத்தோர். 12

இன்னவர் தங்களி லென்னொடும் வேறா
யுன்னலி லாமையின் ஞானியு யர்ந்தோ
னன்னவ னல்லனெ னக்கவ னுக்கே
நன்னல னாகுவ னானுந லத்தோய். 13

ஓதரு ஞானியென் னுண்மையி னுள்ளே
யேய்தலி னாலவ னுனென வேயா
மாதலு மிங்ஙன நேகமெ னச்சொல்
காதலி றந்தப வங்களி னாலாம். 14

விரியவு ணர்ந்தவி மூப்பொரு ளெல்லா
மூரியவெ னன்றியி லாதவொ முக்கந்
தெரியவ றீந்தெனை யேசெறி கிற்பா
னரியன வன்பெறு தற்கயில் வேலோய்.

15

மற்றவ ருந்தம நங்களில் வைத்த
பற்றதி லேபறி யுண்டறி வெல்லா
முற்றவை தந்திடு தெய்வவொ முக்கா
னற்றவ கின்றவை நண்ணுவர் வேலோய்.

16

யாவனொ ருத்தனி யாதொரு தெய்வ
மேவவ ருச்சனை யன்பின்வி ளைப்பா
னவல்ச லிப்பறு மன்பவ னுக்கே
யாவது முற்றும் ளித்திடு வேனான்.

17

அளித்தவ வன்பொடு மத்தெய்வ நாளுங்
களித்துவ ணங்கினர் காதல வெல்லாம்
வெளிப்பட முற்றும் ளித்திடு வேனா
னொளிப்பரி தாமுரு மஞ்சவு டன்றோய்.

18

சிந்தையி ளித்தெய்வ மெய்த்தெய்வ மென்றே
முந்தவ ருச்சனை செய்துமு டிக்கு
மந்தம நத்தர்பெ றும்பயன் வாளா
வந்தமு டைத்தத நித்தமு மையா.

19

தானந்த மிலியுவமை தாநின்று தாவரிய,
வாநந்த வருவமென வெனையொன்று மறிவதிலர்,
கோநந்தன் மகனரசர் குலமைந்த னிவனுமெழி,
லாநந்த மிலியொருவ னிவனென்ப ரறிவில்கள்.

மருவுற்ற பிரகிருதி யதிலுற்ற மறைவனெழி,
லொருவர்க்கு மறியும்வகை வெளிநிற்ப திலையுல
கில், வெருவுற்ற பெருமயலின் மருமுற்று விழி
மறைய, வருவுற்ற வெனையுலக மறிகிற்ப
திலையடைய.

21

போனவை யினிமேற் புகுதனின் றவையிப்
பொழுதுபோ கின்றவை யனைத்தும், யானறிந்
திருப்ப னியாவுமா மென்னே யுலகின்மற் றியாவரு
மறியார், மானவெஞ் சிலையாய் வேண்டல்வேண்
டாமை தன்னிலே வருகுண மயக்காற்,
ருணமைந் துருவாய்ச் சந்தித்திடும் பொருதே
தந்தமெய் யறிவுசாரந் திடலால்.

22

வியக்கமேன் முயன்ற நல்வினை மாந்தர்
விரும்பல ராகிமுன் செய்த, பயக்கமே வியதீ
வினையெலா மறவே பற்றறப் பறிந்துமுன்
போனார், துயக்கமே புரியுஞ் சோகமே முதலாந்

துவர்துவ குணங்களிற் றொடர்ந்த, மயக்கமே
வலரா யொழுக்கமே நிலைநின் றென்னையே மருத்
திடை வைப்பார். 23

எறிவரும் பிணிமூப் பிறப்பொடு பிறப்பென்
நிலைகெடுத் திடல்பொருட் டாகக், குறிவரும்
பரிசு நினைத்தும்ற் றென்னையே கூடுதன் மேலினின்
றவர்க, எறிவரும் பிரமந் தன்னையு மதனை யறிவு
மெய் யறிவையு மறிவி, னெறிவருங் கரும மனைத்
தையு மறிவ ரறிந்தபின் னிகழ்வதுங் கேளாய். 24

தேடும் பழைய வதிபூத மதிதெய் வத்தோ
டதியெச்சங், கூடும் பரிசு நின்றவெனை யறிவா
ரிந்தப் புழுக்கூடு, வீடும் பொழுது மெனை
மெய்யே யறிவா ரென்றான் யாம்வெவ்வே,
ரூடும் பழைய மாயக்கூத் தாட்டு விக்கு மம்
மாயன். 25

7. மாயா ரூப அந்நியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 228.

8. எழு வகை வினா உரைத்த அத்தியாயம்.

அடைய ஞாலத்தை யார்த்ததி லார்ப்புண
கிடையர் தாம்பிடை யார்ப்பவி ருப்பவ
னுடைய ஓகமுன் போதின வேகொட வ்
விடைய ஞன் உன் மீளவி யம்புவான் 1

ஆயிர மத்தொடத் தியாத்மமமை கரும
மேயவதி பூகமதி தெய்வமதி யெச்சங்
காடமதி லுள்ள ரி சுங்கெழுமு காடம்
வீயலுது போழ்திலுனை மெய்தெளியு மாறும். 2|யு

விரிபவரை செய்தருள வேண்டுமென மீண்டவ்
வரியாவி லேதுயிலு மாயவனு ரைப்பா
னரியதழி யாமையத னைத்தினுமு ரைக்கிற்
பெரியதுமொ ழிந்தபிர மம்பிறவு நீகேன். 3

அந்தக் கரணங் களிளின்ற வறிவத் தியாத்ம
மாவதுதா, னிர்தப் பிறவி தனையாக்கு மியாகங்
கரும மென்பதுதா, னந்தற் கமைந்த வுடம்
பதனை நானென் கின்ற ததிபூதம், பந்தப் படுமிவ்
வுடற்கமைந்த பருடன் றெய்வ மெனப்படுவான்.

எஞ்சு தலையி லதியெச்ச மாகின் றேனா
னிறக்குங்கா, னெஞ்சு கவரு நெறிகளெலா
மடைத்து நினையப் படுவதுநா, னஞ்சு புலனும்

பொறியைந்து மடக்கி யறிவென் பாலதாய்த்,
துஞ்ச மவர்க ளெனையடைவா ரெவ்வா
றென்னிற் சொல்லக்கேள். 5

இந்த வுடலம் விடும்பொழுதி யாவ னி
யாதொன் றினைநினைந்தா, னந்த வளவே
யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, லென்ற
னியல்பே டெப்பொழுது மிதயத் திடைகொண்
டென்பாலாஞ், சிந்தை யொடும்வா ளமர்
தொடங்கி லதனா லெனையே சேருதியால். 6

நல்ல கரும யோகத்து ஞாந யோக
மதுதனிலுஞ், செல்லு மனை மிகச்செலுத்திப்
பிறிதொன் றினையுஞ் சேராதார், சொல்ல
வரிய கதிரவன்மண டலம்போற் றோன்றுந்
தொல்லோனை, யல்ல தடையா ரவனியற்கை
யடையும் பரிசை யறையக்கேள். 7

எல்லாப் பொருளு மறிவான யெல்லாப்
பொருட்கும் பழையான, யெல்லா ரையுந்தன்
னிலெகிற்றுத்து வான யிரம்பச் சிறியான,
யெல்லாப் பயனு மீவான யார்க்கு னனைதற்
கரியான, யெல்லா விடத்து மிருடிர்த்த விள
வெங் கதிர்போ லெழுவான. 8

மருவற் றுரிய வன்புடையார் மயங்கா யோக
மறத்தாலே, புருவத் திடையே தம்முடைய
புரைதி ருயிரைப் புகரிதுத்தி, யுருவத் தினை
விட் டிடிவிந்த யோகத் தாலே யவனோடும்,
பொருவப் படுவ ரப்பொருண்மே லின்னம்
புகல்வன் பொருவேலோய். 9

யாதொன்றை மறைதெரிந்தோ ரழியாதென்
றெடுத்துரைப்பர், யாதொன்றை யவாவதுத்த
யோகிகடா மெய்திடுவர், யாதொன்றை யுற
நினைந்தோர் காமமுத லியலிழப்பர், யா
தொன்றப் பரம்பொருளா மதைச்சுருங்க வியம்பு
வன்கேள். 10

அஞ்சபலன் வழியவைய டை த்தயலு ருதே
நெஞ்சதனை யிதயகம லத்திடைநி றுத்தி
யெஞ்சதவி லுயிர்வளியை யுச்சியினி லேற்றி
யுஞ்சபுரு நெறியிதென யோகுடனி ருந்தே. 11

ஓதலினி யற்கையினொ டோமெனுமெ முத்தை
வாய்தனிலு ரைக்கமந மானதுத னித்தே
மேதகுமெ னைத்தெளிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலினி யற்கையெனை யேயடைவர் மிக்கோய்.

இப்பரிசி னுண்டொறு திங்களள வென்னு,
தெப்பொழுது மென்றனியல் பேரினைய லுற்
ரார், கைப்படுவ னியானெனியல் கைப்படவி
ருந்தோர், பொய்ப்பிறவி யானதும நித்தடைதல்
பூணர்.

13

செய்யாமுன் சார்ந்தவினை தீர்ந்த போதே
திசைசூழக டணைந்தோருந் திரிய மீள்வர்,
மெய்யாக வெனையடையு மவரே கண்டாய்
மீளாத நெறியடைந்தார் வேறு கூறி, லேயா
கேள் சதூர்யுக மீரைஞ் னூறு மொருபகலா
மாண்டொருநூ றயற்கு முள்ள, தெய்யாதாங்
கவருக்கோர் பகவிற் றேன்றி யிராவிறக்குந்
தன்மைத்தாம் யோகி யெல்லாம்.

14

நெறியில்வரு வியத்தழுட னவ்வியத்தங்
கூடாத நிலைமை யென்றும், பொறியழியு
மாக்கைதனி லழியாத புலமென்னும் புதிதன்
றென்று, மறிவரிய நெறியென்று மழியாத
பொருளென்று மடைந்தோர் பின்னைப், பிறி
வரிய நெறியென்றும் பெரியோர்கள் பேசுவ
தென் பெற்றி கண்டாய்.

15

எப்பொருளு மியாவன்றன் னுள்ளடங்கிற்
றெங்குமாய் நிற்கின் றுன்யா, ரப்பரம பரம்
பொருளா யுள்ளவெனை யன்பாலே யடைவ
தையா, வெப்பரிசு வருங்காலத் திறந்தார்கள்
பிறவாதார் பிறப்ப ரென்னி, லப்பரிசு வருங்
காலத் தினையறிய வுரைக்கின்றே னதனைக்
கேட்பாய்.

16

அங்கியொளி பகல்வெண்மை யாங்கால
தேவதைக ளவர்க ளோடும், தங்குமறு திங்க
ளிடை யுத்தரா யணஞ்சார்வார் மறுத்துஞ்
சாரார், கங்குல்புகை கறுப்பென்னுந் காலதே
வதையடைந்து பிறக்குங் கண்டா, யெங்குமறு
திங்களிடைத் தெக்கண யரத்திறந்த யோகி
யென்பான்.

17

ஏத மான தின்றியிவ் விரண்டு மாயுமி யோகி
தான், வேத மோதி வேள்விதாந மெய்த்த
வங்கள் செய்துளா, ரோது வாய நற்பதங்க

ளெய்தி வீடு மெய்துவா, னை லாலவ் வியோ,
+மேசெய் யென்று மாய னேதினான். 18

8. எழு வகை வீனா உரைத்த அத்தியாயம்
முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 246.

9. மாயா விகார அத்தியாயம்.

சர்வன்றுயர் களையும்பத மீதன்றுகொ லென
வே, யார்வஞ்செயும் விசயன் கொளு மாசங்
கையை யறியாக், கார்வந்தென வவனன்புறு
களிகொண்டெழு வெளியே, தேர்வெண்பரி
குசைகொண்டெழு பாகன்றிரு மொழிவான். 1

அறையும்பொருள் களின்முன்பது பவமொன்
றிய வதனை, மறையும்பொருள் களின்முன்பு
மறையும்பொரு ளினைமே, விறையுந்துய ரது
வின்றிமு னியைகின்றதை யிசைவோ, டுறை
யுந்துக ளறநின்றதை மொழிகின்றன னுணர்நீ. 2

அழிவொன்றில தறனென்றிய தரிதன்றிய
ததன்மேல், வழிவந்தமெய் யறிவன்பில ரெனை
யெங்கனு மருவா, திழிதந்திடு சநநக்கொடு
மரணக்கொடு மிங்கு, னுழிதந்திக பாமொன்றிய
வருவங்களி லுழல்வார். 3

யாரு மறியப் படாமையதே யெனக்கு வடிவா
யுடையநா, னொரு முலகங் களையடையப் பரப்பி
நிற்ப னைலினார், சாரு முலகிற் சராசரங்க
ளெனையே யவற்றை யான்சாரேன், சேரும்
பரிசு நின்றாற்போற் றெளியா தார்க்குத் திகழு
மால். 4

முன்னே யொன்றுங் கலவாதியா னிற்பன்
முழுது மாய்நின்ற, வன்னேர் மையின லுலக
மெனோ டங்கங் கலவா தாதலின, லென்னே
யென்ற னியற்றையினைப் பாரா யிந்தச் சக
மெல்லா, மன்னே யென்றன் மாயைபெறு
மாங்கா ரமுனாய்த் தருவன்கான். 5

என்னுருவிற் புணராதே யென்னைவிடத்
தோன்றாதே, மன்னுயிர்க ளெனையென்றுஞ்
சார்ந்துவரும் வகைகேட்கி, லுன்னுமிட மெங்கு

நிறைந் தொளிர்கின்ற வானெங்குந், துன்னி
யற்கை செறிகாற்றின் றோற்றம்போன்ஞ் சுடர்
வேலோய். 6

ஈண்டுபொரு ளிவையனைத்து மிறக்குங்கா
லென்னிடையே, மாண்டுபுகும் பிறக்குநாண்
மற்றவைதாம் வான்முறையே, மீண்டுபுறப் படு
மென்னு லாதலினுன் மெய்பார்க்கில், யாண்டு
முயிர் படைத்துக்காத் தழிக்கின்றேன் யானே
காண். 7

விலங்க லனையாய் பலங்களுடன் வேண்டல்
வேண்டா மையைவிட்டுச், சலங்கொள் வினைக
ளாவசெய்வ னதனா லென்னை யவைசாரா,
வுலண்டு வாயா னூற்றந்த தூலாற் கட்டுண்
பதுபோலப், பலங்க ணினைவா ரதனாலே
கட்டுண் டாங்கே பட்டுழப்பார். 8

ஊர்வன நிற்ப வாக வுலகையுண் டாக்கு
மென்னை, யேர்பெற வறியா தார்தா மக
னென்றே யிகழா நிற்பர், வேரொன நெஞ்சத்
தாசை வினைகளே மிடையச் செய்வா, ராரொனி
வவர்க டாமு மரக்கரோ டசுராவர். 9

அறிவினா லென்னை யாக வறிந்துகொண்
டமைதி யாலே, பொறிவழி யடைத்தெப்
போது மென்னையே போற்றி செய்து, நெறி
யினால் வழத்தி வாயா லென்னையே நினைந்து
நெஞ்சாற், செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய்
தேவரிற் றெரியப் பட்டார். 10

காலத் தாலும் பொருளிடத்துங் கணித்தற்
கரிதா கியவென்னை, ஞாலத் தார்கள் புகழ்வரிய
ஞாந யாகங் களிதலே, கோலத் தால்வே
றுகவுமெய்க் குறியா லொன்றா கவுங்கொண்டு,
சாலத் தாழ்வா ரவருடைய தன்மை யினைநான்
சாற்றக்கேள். 11

வேதமொழி வேள்விமிகு வேள்விபிதி ரர்க்கே
யீதலுறும் வேள்விபெரி நெய்சருவி வற்றாற்
காதலுறு வோர்கள்புரி காரியமி தெல்லா
நாதமுத லாயபொரு ளாயவையு நானே. 12

ஆயிலுல கங்களைய ளித்தொளிவ ளர்க்குந்,
தாயினொடு தந்தையவர் தந்தைதலை களுநான்,
போயினவி னைப்பயன ளித்தல்புரி வேனா,
னையும்றை மூன்றினுட. னோமெனுமெ முத்தி
யான். 13

எல்லார்க்குங் கதியுநா னிருவினைப்பா ரகனு
நா, னெல்லார்க்குந் தலைவனு னெப்பொருட்டுஞ்
சான்றுநா, னெல்லார்க்கு முறைவிடநா
னியார்க்குமிடர் தீர்ப்பேனு, னெல்லார்க்கு
நல்லேனு னெப்பொருட்கும் வித்துநான். 14

தாங்கிய நீரை யெல்லா மிரவியாய்த் தலத்து
நின்று, வாங்குகின் றேனு மீள மழைகளாக்
கொடுக்கின் றேனு, மீங்குமெய் யுணரில் யானே
யாதலா வியாதொன் றேனு, மாங்கருச் சனை
செய் கின்ற ரென்னையே யருச்சிக் கின்றார். 15

ஞாநமா யொன்றாய் நின்ற வென்னையே
நாநா வாகப், போனதீ வினையின் மாந்தர்
வேள்வியாற் பூசித் தத்தால், வானமா முலக
மேறி வாழ்த்துமண் ணிடைபே வீழ்த்திட்,
டனமா மாசை யாலே யிறப்பது பிறப்ப
தாவார். 16

மின்னையேய் வேலோ யென்னை மேவுவார்
வேண்டிற் றெல்லாம், பின்னையே யென்னு
தன்றே யளித்தவை காப்பேன் வாணோர்,
மன்னையே முதலாந் தெய்வம் வணங்குகின்

றாரு மற்றென், நன்னையே வணங்கு கின்றார்
தாமறி யாத தேகான். 17

தேவரை யடைந்தோர் தேவ ராவர்கள்
பிதிர்க டம்மை, மேவவே யடைந்தோ ரந்தப்
பிதிர்களாய் விளங்கா நிற்பார், யாவர்க
ளியாவர் பாலா ரவர்களே யாவ ரென்ற,
லாவவென் னடைந்தார் யானே யாவதற் கைய
முண்டோ. 18

போதல ரிலைகாய் நீரே பெற்றதே கொண்டு
போற்றிக், காதலாற் றாய வன்பர் தந்ததே
களித்துக் கொள்வ, னாதலா லீவ நோற்ப
வுண்பவென் றிவைக ளேகொண், டதெலா
மெனக்காய்த் தந்தா லென்னையே யெய்த
லாமால். 19

எப்பொரு டனக்கு மியானோத் திருத்தலா
லெனக்கி யாரு, மொப்பர்க ளினிய நின்ன
தாரென வொருவ ரில்லை, யிப்படி யறியு
மன்பர் பக்கலே யானு நிற்ப, னப்படி யவரு
மென்பா லங்ஙன மமர்ந்து நிற்பார். 20

ஊணையே முதலா யென்பா லொருக்கியென் னுணர்வார் நாளு, நாணையே விட்டுத் தீமை புரியினு மவர்க னல்லா, ரேணையேய் புயத்தா யென்றுங் கேடிலா விற்ப மல்லா, தாணையே யொருகே டில்லை யெங்கணு மவருக் கைய. 21

வணிகரு மற்ற வேளான் மாந்தரு மகளிர் தாமும், பணிவொடு மென்னைப் பேணிப் பற்றறுத் திடுவ ரென்ற, லணிமுடி யரசர் மேன்மை யந்தண ரடைவ ராகிற், றணிவரும் பிறவி தீரச் சாற்றவேண் டுவது முண்டோ. 22

மின்னையே யனைய வாழ்வி னின்றகீ விருப்பி னோடு, மென்னையே வணங்கி யென்று மென் னையே நினைதி யாகி, லென்னையே யடைதி யென்றே யியம்பினா னிலங்கு வாட்கட், பின்னையேய் முறுவ லோடும் பேய்முலை யுண்ட மெம் மான். 23

9. மாயா விகார அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 269.

அரிய வெனது நிலைமையைமுன் பளவே சொன்னே னதுகேட்டே, யுரிய மகனிற் களிகூர வுவவா நின்ற வுனக்கதனை, விரிய மொழிவன் கேளென்று வேதத் தலைக்கே வீற்றிருக்குங், கரிய முகிலான் செவ்வாயாற் காதல் கூரக் கட்டுரைப்பான். 1

தேவர்களு முனிவர்களு மசுரர்களுஞ் சித்தர் களும், யாவர்களு மறியாரென் பெருமையை யென் பழைமையினுற், சாவகையும் பிறப்புமிலா வெனையறியத் தருவாரப், பாவவினை யறவிட்டுப் பாகதியை யடைகிற்பார். 2

புத்திபொறை தவஞாநம் புகழ்ப்பழிதிக் கொலை யொழிவு, சத்தியநற் சமைதமைநற் செபந் தாநஞ் சாவுபிறப், பத்திகொடு நிறைவின்ப மிடராஞ்ச லஞ்சாமை, யித்தனையுந் தோன்றுவ தென் னிடைநின்றே யெனத்தெளிவாய். 3

எனைத்துவி தத்தத வத்தெழு வோரு மனைத்தையு நிற்பந டப்பன வாக வனைத்தம றுக்களு நால்வரு மென்ற னினைப்பிலு தித்தன ரோன்பது நேர்வாய். 4

இப்பரி சென்னைய நிந்தவ ரென்பால்
வைப்பர்கள் சிந்தையை மன்னுயி ரோடு
மப்பரி சேயறி யாரையு மாங்கே
யுய்ப்பரு ரைப்பரு வப்பர்க ளிப்பா.

1 ரீ 5

கிரந்தர யிப்பரி சென்னையி னைப்பார்க்
காந்தைகெ டுத்தெனைய யாயும நத்தைப்
புரந்துகொ டுத்தவர் தேர்பொரு ளாயே
வரங்களு முற்றவ ளித்தவ ரத்தால்.

6

மற்றவர் நெஞ்சின்ம யக்கிரு ளெல்லா
மற்றயின் ஞானவி ளக்கொளி யாலே
பற்றறு விபுபனெ னப்பழை யோன்முன்
கொற்றவன் மற்றிது கூறவ லித்தான்.

7

பேத முடைய பிறப்பகன்றான் பிறழா நிரைவு
பெருஞ்செவ்வ, மாதிரி தேவன் பரப்பிரம
மழிவில் லாதா ஞானங்க, ளோத வரிய வுத்த
மனிங் கெல்லா முயிர்ப்பா னெனவன்னை, நீதி
முடிவ ருரைத்தவெலா நீயே யருளிச் செய்
தனையால்.

8

எல்லாப் பொருட்குந் தனிவித்தே யெல்லாப்
பொருட்கு மீசனே, நல்லார் புகழுந் தேவர்
கட்கு முலகங் களுக்கு நாயகனே, யல்லா
லறிவா ராரென்னை யானே யறிவ னென
வருளுஞ், சொல்லா லுளவப் பொருளுெல்லா
மெய்யே யானுந் துணிந்தொழிந்தேன்.

9

மெய்வகைய வுலகினிடை வேறுவே ருய்கிற்ப்,
தெவ்வகைய வருவமுனைச் சார்ந்ததென வறி
கில்லே, னவ்வகைய வெப்பொருளு மொளியாம
லடியேனுக், குய்வகைய நெறியாக வுரைத்தரு
ளென் றேயுரைப்பான்.

10

பருகாநின் றேற்குனது திருவாக்காம் பரா
மிருத, மொருகாலு மார்கின்ற திலையடியேற்
குரையென்ன, வருகால நிகழ்காலஞ் செல்கால
மென்றிவற்றிற், பெருகாத குறையாத பெரு
மாயன் பேசுவான்.

11

இறந்தவென் விபூதிக்கோ ரெல்லையின்மையிற்,
பிறந்தன முடிவுறப் பேச வொண்ணுமோ, வறந்
தரு மறத்தினு யவற்றி லேசில, சிறந்தன கூறுவ
னென்று செப்புவான்.

12

ஓதிற் பெருகும் பூதங்கட் கெல்லா மிதயத்
துள்ளுயிர்நான், பேதித் திடுமிப் பொருட்கெல்
லாம் பிறப்பு நிலைகே டாவேனா, னாதித் தியரில்
லிட்டுணுநான் மருத்து வரின்ம ரீசியுநான்,
சோதிக் கதிரி லொளிரிவி யென்று சொல்லப்
படுவேனான். 13

சந்திரனா னுண்மீனிற் சாமநான் மறைகளினி, |னி
லிந்திரனான் றேவர்களி லிந்திரியங் களின்மநநா,
னெந்திரமா முருவுகளிற் சேதநநா னுருத்திரரின்,
மந்திரமாஞ் சங்கரா னியக்கரல்வைச் சிர
வணனான். 14

மலைகளின்மா மேருவுநான் வசுக்களிற்பா
வகனுமியான், றிலைவர்களி லறுமுகனான் சல
நிலையிற் சாகரநா, னிலையமிலா யாகத்திற்
செபயாக மாவேனா, னிலையுடைய வெனுமிவற்றி
லிமவானாய் நின்றேனான். 15

பெருமுநியிற் பிருகுவுநான் பரோகிதரிற் பீதக
னான், மருவியவாக் கவற்றேநான் மாங்ககளிலே
யரசதுநான், பொருவரிய நாரதனான் பத்தேண்
மா முகிவர்களிற், றிருவியல்கந் தருவர்களிற்
சித்திரத்தே ரவனுமியான். 16

சித்தர்களிற் கபிலமுநி தேசிகனிற் கடற்
பிறந்த, வத்தமமாம் புரவியெனு முச்சைச்சி
ரவநானே, யத்தமுடை விலங்குகளில் யானயிரா
வதமாவேன், வித்தகமா துடப்பிறப்பில் வேல்
வேந்த ராவேனான். 17

படைகளில் வச்சிரம் பாம்பில் வாசகி
யடைவரு மநந்தனன் னாகர் தங்களிற்
கொடையிற் சரபிகோ குலத்திற் கூறிய
வடைவொடு மிவையெலா மியானென் றேயறி.

வருணனு மியமனும் வரைவில் காமமும்
பெருமைசெய் யசுரரிற் பிரக லாதனு
மிருமையி னெண்ணலிற் காலம் யானெனச்
செருமலி தோளினாய் தெளியத் தேறுவாய். 19

பொராவருங் கருடனான் புள்ளின் மாக்களில்,
விராவரு மடங்கனான் வாயு வேகநா, னிராமனா
னெறிபடை வீரர் தங்களிற், கராமுநான் மீன்
களி லாற்றிற் கங்கைநான். 20

மிக்க சொற்றொகையில் வாத நானிய
விச்சை யிற்பிரம விச்சைநா, னைக்க ரங்களில
தார நானழிவில் கால நானதுவு மன்றியே, தக்க

தொந்துவச மாச நானிருவி னேப்ப யன்கடரு
வேனுநான், மிக்க மன்னுயிர்க ளைக்கொல்
வேனுமவை யுற்ப வஞ்செயு வேனுநான். 21

பெண்க ளிற்புகழ்தி ருசொன் மேதை
பொறை திண்மை பேசுகினை வென்னவே,
யெண்ப குத்தவெழு வோரு நானிருது வாரில்
வந்தவிள வேனினு, னண்ப நற்பெரிய சாம
நானுரிய சாம மேழினுந லத்தினுன், மண்க
ளிப்பவரு திங்க ளிற்புகழ் கின்ற மார்கழியு
மற்றுநான். 22

கல்லாருந் தோளுடையாய் கவிகளிற்கா
யத்திரிநான், ரெல்லாயங் களிற்கூது துணிவார்
பாற் றுணிவதநான், வெல்வார்பால் வெற்றியு
நான் மிகுதிறலோர் பாற்றிறநா, னல்லார்பா
னன்மையுநான் ஞானிகள்பான் ஞானமுநான். 23

கண்ணனுநா னியாதவரிற் கவிகளிலே யுசநா
நான், றண்ணளிசேர் பாண்டவரிற் றறஞ்சயனா
னாகின்றேன், விண்ணுலவு முகிவர்களில் வேத
வியா தனுநானே, யெண்ணரிய மறைவுகளி
லியம்பாமை யாவேனான். 24

இரும்புவந மனைத்தினுக்கும் வித்தநா
னெனைப்போக்கி யாது மில்லை, வருந்தினுமென்
பெருமைக்கு வரம்புரைக்க முடியாது வகுத்துச்
சொன்னேன், பெருந்திருவை யுடையனமெய்ப்
பெருமுயற்சி யனவென்று பேசு மிந்த, வரும்
பொருள்க ளனைத்துமென தொளியினால் வரு
வனவென் றறிதி நீயும். 26

பலவினி யுரைத்தென் னிர்தப் பல்லுயி
ரனைத்து மெல்லா, வுலகமு மொடுங்கி சிற்ப
தென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே, கலவல னவற்
ரோ டென்றான் கஞ்சனா ருயிர்போய்த் தஞ்சு,
வலைகடல் வளரா தேபேர்ந் தாயர்பால் வளர்ந்த
பெம்மான். 26

10. விபூதி யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 295.

சுருளார் கின்ற துழாய்முடியாய் சொல்லு
மநமுந் தொடர்வரியா, யுருளார் சகட மிறவுதைத்

தா யுயிர்கட் கெல்லா முள்ளுயிரே, யிருளார்
பவத்தே கிடந்துழைக்கு மென்பா லிரங்கி
நீயிசைத்த, வருளா ரமுதென் செவிகளா லாரப்
பருகி யயர்வொழிந்தேன். 1

தெரியா வகைநீ யெங்குமாய் நின்ற வந்தத்
திருக்கோல, மரியாய் மெய்யே யடியேற்குங்
காண லாமோ வெனவன்பாற், பரியா நின்ற
சிந்தையொடும் பார்த்தன் வினவப் பழமறை
தேர், கரியா னவனுக் கப்பரிசே காட்டவேண்
டிக் கட்டுரைப்பான். 2

எண்ணிலி யற்கைய தெண்ணினி றத்தது
பண்ணியொ ருத்தர்ப டைத்தறி யாதது
விண்ணினி யற்கைசு ருங்கவி ரிந்தது
கண்ணின ளப்பரி தாயது காணாய். 3

மருத்துவர் சூரிய ரட்டவ சக்க
ஒருத்திர ரென்னிடை யேயுளர் யாரு
மருத்திசெ யற்புத மாயவ நேகங்
கருத்துற வென்னிடை யேயுள காணாய். 4

என்றரு ளிச்செய்த வன்கணி ரண்டு
நன்றறி யாவென ஞாம ளித்திட்

டன்றவ னுக்கருள் செய்வகை யேயாய்
நின்றவ ருக்கறி யாவகை நின்றான். 5

அங்கு மால்கொள் கோல மிங்க ளந்து கூற
லாகுமோ கொங்குண் மாலை யாடை சாந்து
கொண்ட கோல மேவிமே, யெங்கு மாகி யெல்லை
யின்றி யெண்ணில் கோடி பல்கதிர், மங்குல்
வானில் வந்து தித்த தொக்கு மற்ற தன்கணை. 6

ஏய்வகைய தாள்களொடு தோள்களும் நேகஞ்
சாய்பெறவ ணிந்தவணி தானுமுன நேகம்
வாய்களும் நேகமொளிர் வாண்முகம நேக
மாயுதம நேகமெழு மற்புதம நேகம். 7

அவ்வகைய மாயனமர் கோலமத னுள்ளே
யெவ்வகைய வாயபொரு ளியாவுமெதிர் காணு
வுய்வகைய னுயினனெ னுவுவகை கூறச்
செய்வதறி யாவிசய னிவ்வகைசெய் தானால் 8

மண்ணுறவ ணங்குமயிர்க் குச்சுடனி ரைக்குங்
கண்ணுமந முங்கரைய நின்றகைமு கிழ்த்தே
யெண்ணுமுல் கங்கனையு மியாவரையு மேனாட்
பண்ணுமவன் முன்புசில நின்றபகர் வுற்றான். 9

தேவரும் வணங்கு தேவ நின்றிருக் கோலத்
துள்ளே, யாவரு மெல்லு காண்பு பொரு
ளெலா மிசையக் கண்டேன், மூவரின் முதற்புத்
தேனை முரிவர்க ளோடுங் கண்டேன், மேவரு
நாகங் கண்டேன் விண்ணவர் குழாமுங்
கண்டேன். 10

கண்களும் வயிறுந் தோளு முகங்களுங் கருதி
நோக்கி, லெண்பல வுடைய வாய வருவுக ளநேகங்
கண்டேன், றண்கதிர் முடியுந் தண்டுஞ் சக்கரப்
படையு மேந்தி, யொண்கதிர் கனலோ டொன்று
யனையநின் னுருவி னுள்ளே. 11

இந்தவுரு வென்னவுரு வென்றறிய கில்லே
னந்தமறி யேனடுவு மாதியும னைத்து
நந்தலறி யாததனை நான்மறையு நாடித்
தந்தபொரு ளாயதனை மாயைதரு சார்வை. 12

என்றுமுள தாயதையி யற்றரும மெல்லா,
நின்றுபிற ழாவகைநி றுத்துநெறி வாழ்வைச்,
சென்றுகுறை யாததனை யென்பழைய தேவைக்,
கன்றுதொட ராப்பரிசு நின்றெனெதிர் கண்
டேன். 13

வலந்தருதி றத்தொடுவ ருங்கதிரி ரண்டே,
யலர்ந்தெழவி ழிப்பதைய டுங்கனென ருப்பை,
மலர்ந்தெழுமு கத்ததைம யங்கவுல கெங்குங்,
கலந்துசட லுற்றதைவி யந்தெனெதிர் கண்
டேன். 14

நிலத்தினொடு வானுறநி மிர்த்துதிசை நேர்
போய், விலக்கமற நீயுனது மேனியைவி ரித்தா,
லலக்கணடை யாதவர்க ளாரடைய வையா,
கலக்கமுறு கின்றவுல கங்களிவை காணாய். 15

வணங்கலிமை யோர்களரு மாதவர்வ முத்தக்,
கணங்கொடுவி யந்துபுகழ் சித்தர்தொகை கண்
டே, னுணங்குமுயிர்த் தாநவர்கள் கந்தருவ
ருள்ளோ, ரிணங்கியின ரென்றறிகி லாரையெதிர்
கண்டேன். 16

வானடைய விம்மிவரு ணம்பலவு டைத்தாய்ப்
பேய்நடைய வாயபிறை போலெயிறு பேழ்வாய்
தானுடைய வாயபன்மு கம்பலத ழைக்கும்
யானடைய லாம்வகைய தன்றிவ்வுரு வெந்தாய்.

தஞ்சமில் வலகுக் கெல்லா மாய்நின்ற தன்மை
கண்டே, னுஞ்சின நெனிநு மற்றன் னுருவுறக்
காணக் காண, நெஞ்சமு நடுங்கா நிற்க நிலையிலே
திசையுங் காணே, னஞ்சலென் றருள வேண்டு
மகிலமு மாய வெந்தாய்.

18

நூற்றுவர் தாமுந் தங்கள் சேனையு மவர்கட்
காக, வேற்றெதி ராசர் தாமு மென்படை
தாமு முன்றன், கூற்றுற மெயிற்றிற் பட்டுக்
குறையுட லாகி நின்று, காற்றுறு தீயி னன்ன
முகங்களில் வீழுக ண்டேன்.

19

ஓதரு நதிக ளெல்லாங் கடலடைந் தாற்
போ லுன்னிற், போதரு பொருள்க ளெல்லா
நின்னுளே புகுதக் கண்டேன், நீதனில் விட்டில்
பாய்ந்தாற் போலநின் முகங்க ளுள்ளே, மாதவ
வயிர்க ளெல்லாம் வீழ்ந்துமாய் குருவுங் கண்
டேன்.

20

ஓளியினு லுலக மெல்லா மொழித்தவை
யூண்போ தாமல், வெளியினு நீட்டி நீட்டி வெறுஞ்
சுவை கொள்ளா நின்றாய், தெளிகிலே
ஹன்னே யுன்றன் செய்கையுந் தெரிக்க மாட்

டே, னளியினு லடியேற்குன்னே யுள்ளவா
றருளிச் செய்வாய்.

21

என்றவன் வணங்கிக் கேட்ப யாவுமா யெல்லே
யின்றி, நின்றவ னுரைப்பா னுன்னே யொழியநின்
றவரை யெல்லாங், கொன்றுயிர் பருக லுற்றேன்
கடையுக் குறுக லுற்ற, வன்றுல கடைய
மாய்க்கு மவனியா னறிநீ மையா.

22

இறந்தாரே யெனக்கருகிங் கிவர்களெலா
மென்னாலே, யறந்தானு மதுநீயே யாங்கவரைக்
கொன்றாயேற், சிறந்தாய வரசினையுஞ் செயத்தி
னில்வாழ் திருவினையும், பிறந்தார்கள் பெறாத
பெரும் புகழினையும் பேணென்றான்.

23

இவ்வகை மொழியக் கேட்ட விசயனென்
செய்தா னென்னிற், கைதலை மிசைய வாகக்
கட்டுரை குழறக் கண்ணீர், பையவே நெஞ்சிற்
சோரப் பயத்தொடும் பரிவி னோடு, மைவரை
யெடுத்த வள்ளல் பெருமையை வழுத்த
லுற்றான்.

24

ஞானமுத லிந்தியங்க ளனைத்திற்கு நாயகனே,
யூரவினைத் தளையறுப்பா யுன்னுடைய புகழ்
கேட்கில், வாநவருஞ் சித்தர்களு மநங்களித்து
மகிழ்வெய்தத், தாநவரு மாக்கர்களுஞ் சாய்
துயரப் படுவர்களால். 25

கையும் பதமுந் திருவாயுந் கண்ணுஞ் செய்ய
கருமுகிலே, யையைம் பொருளு மறிவரியா
யயனார் தாயே யந்தமிலாய், மெய்யும் பொய்யு
மில்லாதா யெல்லா மாகி விரிந்தாயே, யுய்யும்
பரிசு நினைந்தவர்க ளுன்னை வணங்கா தவருள
ரோ. 26

ஆதி தேவ னுவாய்நீ யாக்கைக் கமைந்த
வாருயிர்நீ, யேது மறியப் படாதவனீ யெல்லாங்
கடைக்காற் புகலிடநீ, யோதி னுணர்கின் றாயுநீ
யுணர்வா லுணரப் படும்பொருணீ, நீதி யமனா
யழிப்பாய்நீ நீருங் காற்று மாவாய்நீ. 27

ஏயும் பரிசிவ் வலகெல்லா மென்றும் பிறப்பித்
திடுகின்ற, தாயும் பிதாவு மாவாய்நீ தந்தை
தந்தை தாதையுநீ, யாயும் படியே யல்லாத

வையா வுன்னை யடியேனென், மாயும் பிறவித்
துயர்தீர னூற யிரக்கால் வணங்கினேன். 28

என்பே ரிடும்பை கெடும்வண்ண மின்னந்
தொழுதே னெந்தாயுன், முன்பே தொழுதே
னுன்னுடைய பின்பே முறையால் வணங்கினனா,
லன்பே யடியே னூருயிரே யகலா விர்தப் பெரும்
பிறவி, வன்பே கெடவுன் றையெங்கு மறித்து
மறித்தும் வணங்கினனே. 29

தேவதேவ நின்னில்வேறு தேவரோது செய்
திடும், பாவமேத றங்களேது பற்றியாது வீடெது,
சாவதேது வாழ்வதேத னேத்தமாய தன்மைநீ,
யாவதேது மொன்றுநான நிந்திலேனென்
மாயனே. 30

நீதிவேதம் வானுளோர்நி லத்துளோர்நி
னைந்துரைந், தோதியோதி யுட்கசிந்து ணர்ந்து
முன்னை முன்னமே, சாதிபேத மாகிவாழ்ச
ராசாங்க ளுக்கெலா, மாதிமூல மென்றுநான
நிந்திலேனென் மாயனே. 31

சாயைபோலும் வாழ்வுமாடு வீடுதந்தை தா
யெனும், பேயையேறி மாறியேபி றந்திறக்கு
மீதெலாந், தூயையாகி யாதுமோர்தொ டக்கி
லாது மின்றின், மாயையாவ தென்றுநான
றிந்திலேனென் மாயனே. 32

ஏறுமல்லு வென்றுகுன்றெ டுத்தவண்ண
மெண்ணியே, கூறுமல்ல நீரடிம்பர் கூறுகின்ற
கொண்டலே, வேறுமல்லை யொன்றுமல்லை
மெய்ம்மைகூறு மப்பொரு, ளாறுமல்லை யென்று
நான ரிந்திலேனென் மாயனே. 33

யாதவாவென் மைத்துனாவ டாவசோதை
யின்னுயிர்க், காதலாய காலியாய கண்ணகண்ண
வென்றுநா, னோதலாவ தன்றியேயு கைத்ததீமை
யாவையு, மாதகாத தென்றுநான ரிந்திலேனென்
மாயனே. 34

என்னுடைய தோழனென வேகருதியாது,
முன்னுடைய மேன்மையினை யொன்றுமுண
ராதே, வன்மையினி னின்மொழிம துத்தெதிரு
ரைத்த, புன்மொழிக ளானவைபொ துத்தருளு
கண்டாய். 35

உண்ணல்வினை யாடுதலு றங்குதலி ருத்தல்,
பண்ணலுறு போதுகளி லுன்பழைமை தன்னை,
யெண்ணியறி யாமையினில் வந்தபிழை யெல்
லாந், கண்ணகரு னாகாபொ துத்தருளு கண்
டாய். 36

உண்டாய வுலகினைத்து மீன்றாய் நீயே யெவ
ராலு முன்னுண்மை யுணர்ந்து கூறிக், கொண்
டாடப் படுவாய்நீ மெய்ம்மை நல்கிக் குருவாகிக்
குற்றங்க டிர்க்கின் றாய்நீ, யென்றாலு மறை
யனைத்து முன்னின் மிக்கா ரில்லையென மின்
றேது வெடுத்துக் காட்டக், கண்டாலு நின்றபெரு
மை காண மாட்டார் கண்ணிலா தவர்வேறு
காண்ப துண்டோ. 37

அறியாத பருவத்து மகன்செய் குற்ற மருந்
தாதை பொறுத்தெனவு மாவி போலப், பிறியாத
தோழன்செய் குற்ற நட்பிற் பெரியோர்கள்
பொறுத்தெனவும் பேதை யேனாய்க், குறியாது
செய்துவருங் குற்ற மெல்லாந் குணமாகக்
கொண்டருள வேண்டு மென்றே, வெறியாரு

மலர்ப்பதங்க ளிடையே வீழ்ந்து வேண்டிக்
கொண் டிவையின்னும் விளம்ப லுற்றான். 38

பண்டு கண்டறி யாப்பழங் கோலத்தைக்,
கண்டு நெஞ்சங்க லங்கிக்க ளிக்குமாற், றண்டு
கீண்முடி சங்கொடு சக்கரங், கொண்ட கோலத்
தை யேகொண்ட ருளுவாய். 39

என்றவனு ரைத்திடலு மெவ்வுருவு மொன்
றாய், நின்றவனு ரைத்தருளு வானிறையொ
ளித்தாய், முன்றருமு தற்பொருளு மாய்முழுது
மாய, வென்றனுரு வத்தினுமுன் யாவாரி
கிற்பார். 40

வேதநெறி யாலுமிகு வேள்விகளி னாலு
மாதவம தாலுமகிழ் தாநவகை யாலுங்
காதலர்கள் காணமுடி யாவடிவு கண்டா
யேதமறி யாவெனது யோகவலி யாலே. 41

இப்பரிசு ரைத்தருளி யீரிருகை யேயா
யப்பழைய கோலமது வாயருளி யங்கே
மெய்ப்பயம கற்றிவிச யற்கிசைய வேறே
யொப்பவரின் மிக்கவரி லாதவனு ரைப்பான். 42

கண்டவ ரில்லை கீழுன் கண்டவிக் கோலங்
காண, வண்டரும் விரும்பா நின்ற ராதலா லன்பு
கூருந், தொண்டரு மாகி யென்னை யன்றியோர்
தொடக்கி லாமை, கொண்டவ ரடைவ ரென்றான்
கோகுல மேய்த்த கோமான். 43

11. வீகவ ரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 338.

12. பக்தி யோக அத்தியாயம்.

ஏயநா நெதிரே கண்ட வருவமே யிசைகிற்
பாரோ, தூயநான் மறைக்கு மெட்டாப் பொரு
ளையே தொடர்கிற் பாரோ, தாயனாய் பெரியோ
ரென்று தநஞ்சயன் வினவத் தானே, ராயனாய்
நிரைகண் மேய்க்கு மாயன்வே றருளிச் செய்
வான். 1

மன்னகீ காண நான்முன் காட்டிய வடிவை
நெஞ்சா, லுன்னல்வாய் மொழியி னாலே யுரைத்
தல்செய் பவர்க ளெல்லா, மென்னலாற் பிறி

தொன் றெய்தா ரியாரினு நல்ல ரிங்குச், சொன்
னவ ரன்றி மற்றையவர்கடந் துறையுங்கேளாய்.2

உரைசெயற் கரிதாய் நெஞ்சி னுணர்விடப்
படாதா யெங்கும், புரையறக் கலந்து போக்கு
வரவின்றிப் பொலிந்த தொன்றைக், கரைசெயற்
கரிய வாய புலன்களைக் கடந்து காண்பா, னரச
மற் றியானே யென்னி னந்திய மென்ன லாமோ.3

காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத
தொன்றைச், சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட
லாவ தன்றா, லோர்வரி திதுதான் வாழு முயிர்
களா லாவ தொன்றே, வாரவர் பெருமை
தன்னை யளவறுப் பவர்க ளையா. 4

யாவர்கள் சிலவ ரெல்லா வீனையுமென் கண்
ணே விட்டிட், டியாவர்த மறிவென் பாலே யாக்கு
வா ரவர்க டம்மைச், சாவது முதலா யுள்ள
துயர்க்கட னின்றுந் தாங்கி, யாவர்க ளேனுங்
காலஞ் சிறிதிலே யெடுக்கின் றேனான். 5

மெய்யுற வுன்னை யென்னிலே வைத்தா லென்
னில்வே நின்றுயொன் றாதம், கையுற வில்லை

யதுசெய முடியா தாயினப் பியாசமே பயில்வாய்,
பொய்யற வ்துவும் புரிகிலா யெனிலுன் வீனைக
ளென் பொருட்டினற் புரிவாய், செய்யுமவ்
வீனைக ளப்படிச் செயாயேல் வினைப்பயன் தவிர
வே செய்வாய். 6

அத்தி ஞாநம்வி னையின தனினு
மெய்த்தி யாநமி குமதின் மேலதாம்
வித்தி னாயவி னைப்பயன் வீடுதல்
சித்த சாந்திய தற்பின்செ நியுமால். 7

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனா யின்ப துன்ப
மியா னென்னதென் றறியா, தொருபொரு
ளாலுங் குறைவுபா டின்றி யுள்ளமு மொருவழிப்
படாப், பொருவருந் துணிவுங் கருணையும் புரிந்
து புலன்மெரி யுணர்வையென் பாலே, மருவிநின்
றொழுகு மியோகியென் பவன்காண் மன்னமற்
றெனக்குவே றினியான். 8

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினற்
றானொரு பொருட்குமஞ் சாதே, யலகிலா டுயிர்
கட் கினியனா தவினா லவைகளுந் தன்னையஞ்

சாதே, புலவரா னவர்கள் புகழுவே நிகழ்வான்
பொறுமையு மயக்கமுங் களிப்பு, மிலகிடா நெஞ்
சத் தியோகியென் பவன்கா ணியாரினு மெனக்
குவே றினியான். 9

ஒன்றினு மாசை யின்றியிந் தியங்க டம்வழி
யொழுகிடா தொருக்கி, நன்றியி னோடு தீங்கினி
னோத்து நல்வினை தீவினை துறந்து, பொன்றினு
நோவுற் றழுதல்செய் யாதே பூரித்தல் வாடுத
லின்றி, யென்றுமுன் பிழந்த பொருட்கிரங்
காதே வரும்பொருட் கிச்சைசெய் யாதே. 10

இகழ்பவர் நட்டா ரென்ப தின்றியே யின்ப
துன்பந், திகழவ மாந மாநஞ் சீதமோ டழலின்
நீமை, புகழ்பழி யிவற்று ளொத்துப் பொருந்தி
வா ழிடமொன் றின்றி, கிகழ்தரு மியோகி கண்
டாய் மற்றெனக் குரிய நீரான். 11

செயத்தகு வதுவு மாகிச் சேர்ந்தவர் செல்ல
நீர, டயக்கொடு போவ தாய பொருளையா
னுரைத்த வண்ண, மியற்பட வுணர்கிற் பாருக்

13. கேஷத்ர கேஷத்ரக்ஞ விபாக யோக 107 அத்தியாயம்.

கியான்மிக வினிய னென்றான், மயக்கற வொருவ
ராலு மறிவரி தாய மாயோன். 12

12. பக்தி யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 350.

13. கேஷத்ர கேஷத்ரக்ஞ விபாக யோக அத்தியாயம்.

விடம்படுப னுமுடிய ரக்கின்மிசை யேறி,
நடம்பயிலு நாயகன்ம நித்துமிகு ஞாநஞ்,
சடம்படுபி ணிப்பிறவி யென்றிவைத ரிக்கு,
முடம்பொடுபி ரானவையு ரைத்தருள லுற்றான். 1

உடம்பெனவு ரைப்பதுயி ருண்பவைக ளெல்
லா, மிடம்படவி னுப்பதெதிர் காணலுறு மீதாற்,
நிடம்படவு மற்றிதுதெ ரிந்துணரு மெய்யைக்,
கடம்படுமு யிர்ப்பொருளெ னப்பகர்வர் கற்றோர். 2

மன்னவுடல் யாவையினு மன்னியறி வாய்கின்,
துன்னுமுயி ரியானிவையி ரண்டினையு மோர்

காற், நன்மையினி னியாதறியு மற்றதின் ஞாந,
மென்னவுணர் வாயிதுவெ னக்குமிசை வாமால்.3

மற்றிவுட நன்னின்வா வங்குணமும் வந்தாங்,
குற்றமைவி காரமுமு யிர்த்தொகுதி தானு,
நற்றவர்கள் வேறுபட வோதினர்க னானுஞ்,
சொற்றொகையி னுலிவைச ருங்கமொழி வன்
கேள். 4

எப்பொருளி னும்பெருகி யெங்குமுள வாரு,
மப்பெரிய பூதமவை யைந்துமவை யீனு, மொப்
பரிய நானுமது வந்துமுனு திக்கப், பொய்ப்
பகையில் புந்தியவி யத்தமவை தாமும். 5

காதலிலிவ் வெட்டும்வினைக் காரணம
தொன்று, மோதலரி தாயபுல னைந்துமவை
யுண்ணு, மாதலறி யாதபொறி யைந்துமவை
யாலே, யேதவினை செய்காண மூன்றினொடி
ரண்டும். 6

இற்றிவை ய னேத்துமிட ரின்பமுதல் யாவுந்,
துற்றமைவி காராததொ டர்ந்ததொகை கண்

13. கேஷத்ர கேஷத்ரக்ஞ விபாக யோக 109 அத்தியாயம்.

டாய், நற்றவவு டம்பெனவி யம்புவது நல்லோ,
குற்றவுட லுக்குரிய ஞாநமுமு ரைப்பாம். 7

மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையும்
யானெனுஞ் செருக்குமிவ் விகப ரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும். 8

பெற்றநன் மனையொடு பெண்டிர் பாலர்பா,
லுற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றாய்மையு, மற்ற
வைம் பொறிகளில் வாயில் வாழ்க்கையுஞ்,
செற்றமுஞ் சிறியவர் குழுவுந் தீர்தலும். 9

ஒருபெரும் பொருளையே யுளத்துள் வைத்
தலு, மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க ளெய்தலுங்,
குருவினை வழிபடுங் குணமும் குற்றமி, லுறுவினை
யுள்ளவா றுணரு முண்மையும். 10

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றப்பினும்,
சென்றடை யிடும்பையைச் சிந்தை செய்கையு,
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றி னுலினிச்,
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளென. 11

ஆதியந்த மிலதழி யாதுநின்ற பெருமைய,
தோதிலுண்ட திலையெனு மூனமின்றி யொளிர்
வது, நீதியின்க ண்கிலமு மாகியெங்கு நிறைதலி,
னோதருங்கை செவிதலை கால்களெங்கு முடை
யது. 12

காணும் புலன்க ளீனத்தினுக்குங் கண்ணாய்
நின்று காட்டுவது, பேணும் புலன்க டனக்
கொன்று மில்லா தியன்ற பெற்றியது, பூணும்
பற்றுத் தனக்கின்றி யெல்லாந் தானே பொறுப்
பதது, மாணுங் குணங்க ளின்றியவை மன்னி
யதுப விப்பதது. 13

பூத மைந்தின கத்தி னோடுபு ரத்தி னும்
பொலி கின்றதிங், கேத மின்றிந டப்ப நிற்பன
வாயி ருப்பத தின்னதென், ரோத ரும்படி துண்ணி
தாகிய தொன்ற தாகியி ருந்துமெய்ப், பேதம்
வந்தது போல நின்றுபி ரங்க வும்படு கின்றதே. 14

அருவ மாயதி தூர மாயத ணித்து மாயத
னேத்துமா, யருவம் யாவும ளித்து மீளவொ
ழிக்கு நாளொழிப்பது, பொருவி லாவொளி

13. கேஷத்ர கேஷத்ரக்கு விபாக யோக 111 அத்தியாயம்.

கட்கு முள்ளொளி யாகி யேபொலி கின்றதிங்,
கிருமை வீடிய ஞாந மோடதன் னோய மாகிவி
சைந்தது. 15

ஆன விப்பொருண் முன்பு ரைத்தவ வற்றி
னலறி யும்பொரு, ஞான மற்றம நத்தி னாய்நலு
டம்பு மற்றவு டம்புசேர், ஞாந முற்றம வற்றி
னலறி யப்ப டும்பொரு ணன்மையு, மீன மற்றதி
றத்தி னோடுசு ருக்க மாகவி யம்பினேன். 16

எள்ள லானதி கந்து யான்முனு ரைத்த விப்
பொரு ளீதெலா, முள்ள வாரென தன்பர்
தார்தெரிந் துற்ப வங்களென் றோதிடுங், கள்ள
மார்தரு மாயை வேலைக டந்து காதல்செய்
யின்பமாம், வெள்ள மாமெனை யெய்து வாரென
கேறு கூறவி ரும்பினான். 17

ஒதிய வடம்பிற்கு முயிர்க்கு முண்மையா
யாதிகண் டறிபவ ரியாரு மில்லையாற்
நீதிலிவ் விரண்டனின் செய்கை பென்னெனி
னீதியி னிவற்றையு நிகழக் கூறுவாம். 18

நண்ணிய குணத்தின்வே நின்மை நாட்டலாற்
கண்ணிய வினைகளுக் குடம்பு காரண
மெண்ணிய துன்பமோ டின்ப மென்றிவை
யுண்ணிய காரண முயிரென் கின்றதே. 19

இவ்வுயி ரிவ்வுடம் பிதனி லேயிருந்
தவ்வுடல் பயத்திடுங் குணங்க ளானவை
துவ்விடு மிறந்திடுந் தோன்று மிக்குண
மெவ்வநா னுடையன வென்றி ருத்தலால். 20

உண்பன யாவையு முண்கின் ருனுமெய்க்,
கண்கொடெப் பொருளையுங் காண்கின் ருனு
மென், னண்பவெப் பொருட்குமொத் திருக்கு
நாதனு, மென்செய்திவ் வுடம்பிலே கின்ற
வீசனே. 21

இப்படி யுயிரையு மியாக்கை தன்னையு
மெய்ப்பட வறிந்தவன் வேட்ட வேறுகர்ந்
தொப்புர வன்றியே யொழுதி வாழினும்
பொய்ப்படு பிறவியின் மறித்தும் போகலான். 22

செறியுமிப் பொருளினைச் சிலர்தி யாநமாங்
குறியினுற் றம்முளே காண்கு வார்சில

ரறிவருஞ் சாங்கிய யோக மாகிய
நெறியினு லெங்குமாய் நிற்பக் காண்பரால். 23

இருமையு மறிவதற் கிடமி லாதவ, ரொரு
மகன் றெய்வமென் றுரைத்த வொன்றையே,
யருமையி லருச்சனை செய்வ ராலதன், பெருமையி
லவர்களும் பிறவி மேவிடார். 24

போவன நிற்பவா மியாக்கை பூண்டுகொண்
டியாவருந் துயர்ப்படு கின்ற வீதெலா
மேவரு முடலுயிர் வேறு பாட்டினை
யாவகண் டறிவதோ ரறிவி லாமையே. 25

கெடுகின்ற பூதங்க டோறுங்கெ டாதே
வடுவின்றி நின்றம னைப்பொரு டன்னை
நடுவென்று கண்டவ னல்லன வெல்லாங்
கடுகின்று னையொழி யாவகை கண்டான். 26

ஒத்தெங் குமாய வொருமைப் பொருளினே
யத்தன் மையினு லறியு மவனே
செத்தும் பிறந்துந் திரியா வகைதனை
மெய்த்தன் மையிலே புகவிடு கின்றான். 27

உணர்வலி காரி யென்றும் வினையெலா முடம்பி னோடே, புணர்வன வென்றுங் கண்டான் பொய்யிலா மெய்யைக் கண்டா, னினார் மலர் முடியா யெல்லா வினைகளுஞ் செயினு மாந்மா, குணமிலி யாத லாலே யவற்றொடுங் கூடி நில்லான். 28

உன்னிய வான மெங்கு மொழிவற நிறைந்த தேனுந், தன்னுடை நுண்மை யாலே பிறவொ டுஞ் சார்த லுண்டோ, பன்னிய விதுபோ லெங்கும் பார்த்துள னென்னு மங்கு, மன்னிய வீச னந்த வுடம்பொடு மருவ மாட்டான். 29

இரவிதா னொருவ னேயாய் நின்றிந்த வுலகத் தெங்கும், விரவிய விருளை நீக்கி விளக்குறு மாறு போலத், தரவியா வருமுன் னில்லாச் சராசர வுடம்பு தோறும், பரவியா னுரைத்த மாயோ னொருவனே பார்து நிற்பான். 30

ஓரின்மே லாகி நின்ற வுயிரினே டுடம்புக் றுள்ள, பேரினே டிறப்பு மூப்புப் பிறப்பெனு விறறை வேறாய்ப், பாரின்மே லறிவார் வீடு

பற்றினு ரென்றான் பார்த்தன், நேரின்மே னின் நே வேத சிரத்தின்மே லிருக்குஞ் சீரோன். 31

13. கேஷத்ரா கேஷத்ரக்ஞ விபாக யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 381.

14 குணத்த அத்தியாயம்.

செய்ய மாமலர் மேலுறை செல்வியும்
வைய மாமட வாளும கிழ்ந்ததோ
ளையன் மெய்யையன் பாலடி யோமெலா
முய்ய மீளவு ரைக்கத்தொ டங்கினான். 1

நல்ல வாறறி வியாதினு நல்லது
வல்ல நீர்தவத் தோர்க்கறி வாவது
மல்லு லாவிய தோண்முடி மன்னடான்
சொல்லன் மேயவ தன்னுணி வாயதே. 2

இன்ன தன்மையின் ஞாநத்தி யற்கையா
லென்னை வந்தடைந் தாரிவ்வு லகினிற்
பின்னை வந்தடை யாரிற வாரிதன்
றன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம். 3

மூத வாவென்கு ணம்மவை மூன்றினும்
பேத மாகும்பி ரகிர்தி தன்னிலே
காத லால்வைப்பன் யான்கரு வக்கருப்
பூதம் யாவும்பு லப்படு கின்றவே. 4

இந்த வண்ணத்தி னுலிவ்வு லகிடை
வந்த யோநியெ லாம்வரு வித்திடுந்
தந்தை யானவை யின்றளிக் கின்றதா
யந்த வென்னுடை மாயைய தாகுமால். 5

என்று முன்னங்கு ணமென்றி யம்பிய
மூன்று மூலப்பி ரகிர்தி தன்னிலே
தோன்றி யுள்ளன தொல்லறி வைப்பற்றி
ன்றி நிற்பவ வற்றையு ணர்த்துவாம். 6

உத்து வம்ரச சோடுத மசென
யீத்து வந்தபெ யரையு டையன

வெத்து வந்துவ முந்தரு கிற்பன
மெத்து வந்தவற் றின்செயல் வேறுகேள். 7

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெற்று மின்பமல் லாற்றுன்ப மென்பது
சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே. 8

ஒது ராகவு ருவமு டையது
தாது கற்புரை யுண்ணிறஞ் சாரந்தது
பேது செய்வினை யோடறி வைப்பின்னற்
கேது வாயதி ராசத மென்பதே. 9

குறியு நீலம யக்கமூங் கோதிலா
நெறிக டம்மையி கழ்தலு நித்திரை
செறித லானது மற்றிவற் றுற்றிண்ணென்
ற்றிவை மாய்க்கும துதம மாவதே. 10

உரைசெய் சத்துவ மின்பத் துய்த்திடு, மிரச
தம் வினைகளோ டறிவை யார்த்திடும், புரைசெய்
திவ் வழுக்கையே பொருந்திப் போர்த்திடும்,
தரைசெறி புகழினாய் தமமென் கின்றதே. 11

வாழுஞ் சத்துவ மற்றைய விரண்டையு
மறைத்துத், தாழு மற்றைய விரண்டுமத் தமோ
குணந் தழைப்பின், வீழுஞ் சத்தவ தமங்களவ்
விராசதம் விளைவி, னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந்
தாழ்ந் தொன்றுமித் ஞானதாம். 12

ஒத்துநல் லறிவு மிக்க தியாதொரு போதப்
போது, சத்துவந் தழைத்த தாகுந் தாங்கரும்
விளைக ளேகொண், டுய்த்துவந் தாசைகூர
லோபம்வந் துற்ற போது, மத்திம குணமே சால
வளர்ந்ததென் றறிநீ மன்னா. 13

தக்கது தகாதென் றென்றைத் தானறி யாத
போது, மெக்கரு மங்கண் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ
டிருக்கும் போது, மொக்கமெய்ம் மயக்கத்
தோடு முறக்கம்வந் துற்ற போது, மிக்கது
தமமே யென்று விசயநீ யறிய கேண்டும். 14

தக்கசத் துவமே நிகழ்ந்தபோ திறந்தோர்
தெய்வயோ நிகளிலே சார்வார், மக்களிற்
பிறப்பா நிராசத குணமே வளர்ந்தபோ துடம்
பினைத் துறந்தோர், மிக்கெழுந் தமமே விளைந்த

போ திறந்தோர் விலங்குச்சா திகளிலே வீழ்வா,
ரொக்கமற் றிவற்றின் பலன்களுந் தெரிய வுரைக்
கின்றே னிவற்றையு முணர்வாய். 15

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற
விராசத பலமாம், பெருந்துய ருழத்த றமோபல
மாகும் பேதைமை பேசிய முறையே, பொருந்
திய விர்தக் குணங்கண்மூன் றாலும் பூதசா லங்
களுக் கெல்லாம், வருந்திரு வாய ஞானமோ
டுலோப மயக்கமென் றின்னன வருமால். 16

சத்துவ மாந்தர் பாகதி யடைவர் தமத்
துளோ ரதோகதி சார்வார், மத்திம குணத்தோ
ராயினோர் நடுவின் மாதுடப் பிறவியாய் வாழ்வா,
ரித்திற மாய வருவமே விகாரி யானவி காரி
யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னாக வறிந்தவ
னறிந்த பொழுதிலே வீட்டின்ப மடைந்தான். 17

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தவிக் குணங்கண்
மூன்றையு முள்ளவா றறிந்து, கடந்தவன்
பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே கட்டுரைக் கின்ற,
விடம்புரை யிடும்பை யாவையுங் கடந்து வீட்

வாழுஞ் சத்துவ மற்றைய விரண்டையு
மறைத்துத், தாழு மற்றைய விரண்டுமத் தமோ
குணந் தழைப்பின், வீழுஞ் சத்துவ தமங்களவ்
விரசதம் விளைவி, னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந்
தாழ்ந் தொன்றுமிக் குளதாம். 12

ஒத்துநல் லறிவு மிக்க தியாதொரு போதப்
போது, சத்துவந் தழைத்த தாருந் தாங்கரும்
வினைக ளேகொண், டுய்த்துவந் தாசைகூர
லோபம்வந் துற்ற போது, மத்திம குணமே சால
வளர்ந்ததென் றறிநீ மன்னு. 13

தக்கது தகாதென் றென்றைத் தானறி யாத
போது, மெக்கரு மங்கண் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ
டிருக்கும் போது, மொக்கமெய்ம் மயக்கத்
தோடு முறக்கம்வந் துற்ற போது, மிக்கது
தமமே யென்று விசயநீ யறிய கேண்டும். 14

தக்கசத் துவமே நிகழ்ந்தபோ திறந்தோர்
தெய்வயோ நிகளிலே சார்வார், மக்களிற்
பிறப்பா ரிராசத குணமே வளர்ந்தபோ துடம்
பினைத் துறந்தோர், மிக்கெழுந் தமமே விளைந்த

போ திறந்தோர் விலங்குச்சா திகளிலே வீழ்வா,
ரொக்கமற் றிவற்றின் பலன்களுந் தெரிய வுரைக்
கின்றே னிவற்றையு முணர்வாய். 15

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற
விராசத பலமாம், பெருந்துய ருழத்த றமோபல
மாகும் பேதைமை பேசிய முறையே, பொருந்
திய வந்தக் குணங்கண்மூன் றாலும் பூதசா லங்
களுக் கெல்லாம், வருந்திரு வாய ஞானமோ
டுலோப மயக்கமென் றின்னன வருமால். 16

சத்துவ மாந்தர் பாகதி யடைவர் தமத்
துளோ ரதோகதி சார்வார், மத்திம குணத்தோ
ராயினோர் நடுவின் மாதுடப் பிறவியாய் வாழ்வா,
ரித்திற மாய வருவமே விகாரி யானவி காரி
யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னாக வறிந்தவ
னறிந்த பொழுதிலே வீட்டின்ப மடைந்தான். 17

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தவிக் குணங்கண்
மூன்றையு முள்ளவா றறிந்து, கடந்தவன்
பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே கட்டுரைக் கின்ற,
விடம்புரை யிடும்பை யாவையுங் கடந்து வீட்

டின்பம் விளைபவ னென்றான், நடங்கட விடையே
வளர்ந்தவ னவற்கு வேறிது தஞ்சய னுரைப்
பான். 18

கண்ணிய வுலகிற் கடப்பரி தாய குணங்கண்
மூன் றையுங்கடந் துயர்ந்த, புண்ணிய ரியல்புங்
கடந்து நெறியுங் குறியையும் புகன்றரு
ளென்ன, வெண்ணிய வுலகு மூலகில்வா முயிரு
மிருவின யாக்கையு மாகப், பண்ணியு மழித்து
மேவின யாடும் பரமன்வே நிவ்வகை பணிப்
பான். 19

வாய்மைய வல்லாக் குணமவை மூன்றின்
காரிய மாய்வரு கின்ற, தாய்மையுந் தொழிலு
மயக்கமு மென்று சொல்லிய துறையிவை
மூன்றுஞ், சேய்மைய வென்று பெறாதபோ
தவாவல் டெற்றபோ திரங்கல்செய் யாதா,
னய்நொது மலன்போற் குணங்களோ டிருந்தே
யவற்றினுற் சலித்திடா னன்றே. 20

மாநமவ மாநம்வரு மின்பமிடர் மண்பொன்
னாமகிழ் வப்பிரிய மன்பர்ப்பகை யானே

ருனவுரை யோடுபுக முற்றபொழு தொப்பா
னீனமுறு கின்றகுண மானவையி கந்தான். 21

இப்பரிசி னுல்வருகு ணங்களை யி கந்தே
மெய்ப்பருவ மாயபெரு வீடுபெறு கிற்பா
ரெப்பரிசி னுலுமிடை யின்றியெழு மன்பா
லொப்பவரி லாதவென யுன்னுமவர் கண்டாய்.

ஒழியா தென்று மியாவர்க்கு மியானே
யுணர்த்தி வருதலாற், கிழியா வறிவுங் கெடா
வீடுங் கேடி லின்ப மானதுவு, மழியா வறமு
மென்னுள்ளே யுளவா காரின் றனவென்றான்,
சுழியா நின்ற பெருவெள்ளத் திடையே பண்டு
தாயில்கொண்டான். 23

14. குணத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 404.

சாயை யன்னவென் வினைத்தளை யறுக்கவோ
தகவில், பேயை யின்னுயிர் செருக்கவோ பிள்ளை
யாய் வளர்ந்தான், வேயை யொன்றிய வரிசிலை
விசயற்கு மீள, மாயை தன்னையோர் மாமொக்க
வருணிக்க லுற்றான். 1

வேர்மேலது தலைகீழ்து வீவில்லது வேதத்,
தேர்மேவிய விலைமேவிய தியாவும்புக றலினு,
லார்மேவிய வசுவத்தம தெனவேயர சதனின்,
பேர்மேயது பெருமாயைசெய் பிறவிப்பெரு
மாமே. 2

இவ்வாறித் னியல்பாகிய வகையா வெனி
வியாது, மொவ்வாவகை பெரிதாகிய பிரமத்துரு
விடையே, வைவாள்வலி யுழவாவான் முறையே
வரன்முறையே, மெய்வான்முதல் வருமாதவின்
மேலானது வேரே. 3

ஊழால்வரு முலகாகிய முயிராகிய மெழலாற்,
கீழானது தலையாவுறு முதலீறிடை கிளர்வாய்ச்,
சூழாகிய பிறவித்தொட ரொருகாலமு மடையப்,
பாழாம்வகை யழியாமையி லழியாததோர்
படியே. 4

கருநாண்முதல் வினையாலது வளர்காதல்
செய் தலினு, வருநான்மறை யவையேயிலை யவை
யாமென வறிநீ, வருநாள்களி னொருநாள்பெறும்
வகையின்மையி னாலே, பெருநாடறி யசுவத்தம
தெனலாயது பெயரே. 5

மற்றிப்படி நிகழ்கின்றவம் மாயாமா மிதனின்,
பெற்றித்திற மிதுவல்லது பிறிதின்மையி னாலே,
யுற்றிப்படி யுணர்வார்பொரு ளெல்லாமுமு
ணர்ந்தா, நின்றிப்பெரு மரத்தின்றிற மின்னுஞ்
சில வுளகேள். 6

கண்ணையெனை யனையாப்பல பிறவிக்கதி
வழியே, மண்ணேமுதற் கீழாமுல கிடையேவளர்
வனவும், விண்ணேமுதன் மேலாமுல கிடையே
மிடை வனவு, மெண்ணேறிய பவமாகிய பணையா
லிசை தருமே. 7

நெறியால்வரு தருவேர்பல நிலமாமுல கிடை
யே, யறியாமையொ டுறவீழ்தலில் வேர்கீழினு
முளதாம், பிறியாதெழு குணமாகிய பெருகீர்மை
யில் வளரும், பொறியாகிய விவைதாந்தளிர்
போன்மேயது பொலிவே. 8

கனவுந்திகழ் கழுதாழியு மிருகந்தர்வ நகரு,
மெனவந்தழி தலினாலுரு வதுவின்றிய தியாது,
முண்மவந்திடு முதனொளாடு முடிவின்மையி
னாலே, தனதந்தமு முதலுந்தெரி தாவில்லது
தானே. 9

மந்திர மாய வந்த மாத்தினைத் துறவென்
கின்ற, தந்திர வாளால் வெட்டித் தற்பா மாகி
நின்றே, யந்திர சால மென்ன யாவையுங் காட்டு
கிற்கு, மந்தமி லாத வென்னை யடைகையே
யடுப்ப தையா. 10

துன்னிய வாசை கோபங் கடந்தவர் காணத்
தோன்று, மென்னுரு வியற்கை கேட்கி வியாவை
யுங் காட்டுகின்ற, மன்னிய வொளிகள் காணா
வகையதாய் வந்து சேர்த்தார், பின்னியல்
வேறென் றுகாப் பெற்றிய னென்று பேசும். 11

குடந்தொறுந் தோன்று கின்ற காயமுங்
குலைதற் கேற்பத், தடம்புன ரோறுந் தோன்றுஞ்
சந்திரன் றுனு மென்ன, வடம்புக டோறும்
வேறா யுயிரொன நின்றே யந்த, விடம்படு புலன்க
ளாறு மியல்பினி வியற்று வேனான். 12

பூக்கமழ் நாற்றங் கொண்டு பொருவளி
போகு மாபோற், நீக்கனல் கின்ற வேலோய்
சீவனென் கின்ற சீரோ, னுக்கையை யெய்தும்
போது மதினைவிட் டேரும் போதும், போக்கரி
தாய வாறு புலன்களைக் கொண்டு போமால். 13

மின்னே யினைய வுடம்பதனை விடுவ தடைவ
தாய்விடயந், தன்னே ரில்லா தான்றானே யார்
கின் றுனத் தன்மையினை, யென்னே காணா
ரறியாதா ரறிவா ரியோகத் தாலேதம், முன்னே
காண்ப ரிதனியற்கை தெளிநீ யின்னு மொழி
வன்கேள். 14

இந்தியங் களுக்குங் கண்ணு னிரவிதீ யிந்து
வின்பால், வந்தெழு கதிரு நானே மாநில மாகி
நின்றே, கந்தியன் றினைய தோளாய் கந்தமே
முதலாந் தன்மை, தந்துந் தரித்தி தெல்லாந்
தாங்குகின் றேனு நானே. 15

முந்து வான்சுவை மூர்த்த மாகிய
விந்து வாகிநின் றுணலி யாலினுந்

தந்து சேர்சுவை தகவ வற்றிலே
நந்தி டாவகை வளர்க்கின் றேனுநான்.

16

தீன்ப நக்குவ சுவைப்ப வுண்பவாய்
நன்ப யன்செயு நால்வகை யுண்டியு
மின்ப மாம்வகை யாக்கைக டோறுநின்
றன்ப வங்கியா யறுக்கின் றேனுநான்.

17

நல்ல மாந்தர்நல் லறிவு நன்கிலாப்
புல்லர் தங்ஙள்புல் லறிவும் போர்திகழ்
வில்ல மைந்ததோள் வீரர் வீரயா
னல்ல தில்லையென் றறிய வேண்டுமே.

18

அசைவி னுன்மறை யறிவ னுனதன்
வசையி லாதமெய்ப் பொருளும் வாய்மைசே
ரிசையி னுலெடுத் தோது வேனுநான்
விசைய கேளினும் வேறு மொன்றையே.

19

மருவு கின்றவீவ் வுலகின் மாய்தலே
யுருவ மாகமுன் புடைய தொன்றுமே
யருவ மொன்றினு லழிவ தின்மையே
பொருவ நின்றதோர் பொருளு முண்டரோ.

20

மொழிசெய் கின்றவீவ் விரண்டு முற்றவே
விழியு னுலுற நோக்கின் மெய்ம்மையே
யழிவ தாக்கையாங் கழிவு பாடிலா
தொழிவ தென்னெனி னுயிரென் கின்றதே.

21

இவையி ரண்டையுங் கடந்தி யாதுமோர்
நவையு மின்றியே நாச மின்றியே
யெவையு மின்றியே யிழிவு மின்றியே
குவையி னின்றதோர் குறியி லின்பமே.

22

இந்த விற்பமா மென்னை யுள்ளவா
சின்தை யின்கணை தெளிதன் மேயினார்
பந்த மொன்றிலார் பழைய விப்பொருட்
கந்த மாதிலே றறிய வொண்ணுமோ.

23

வேத நாலுநின் றுரைசெய் தாலுமொன்
றோத லாவதன் றுலக றிந்ததோ
காத லாலெனக் கினிய தோழனீ
யாத லாலுனக் கறிய வோதினேன்.

24

கண்ணையோ ரிடத்து மின்றி யதனிலே வைக்
கிற் காதற், பண்ணையோ டாக்குகின்ற வீனே

யெலாம் பயக்கு மென்றான், வெண்ணையோ
விதா னிட்ட விருந்தையோ வேலை சூழ்ந்த,
மண்ணையோ வுண்டு முன்னான் வருபசி தீர்ந்த
மாயோன். 25

15. பிரபஞ்ச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 429.

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக
அத்தியாயம்.

மறந்தி

மறந்தி ருந்தம நத்திரு னீல்கி
திறந்தி ரப்படச் செப்புதல் கையினு டேம
னறந்தி றந்தெரிந் தாக்குதற் காகவே
பிறந்தி றந்துழல் கின்றபே ராளனே. 1

தெய்வ வாசுர ரென்றித்தி றத்தராய்
வைய மாந்தரெல் லார்களும் வாழ்வரிங்
கைய கேளவர் தந்திற மென்றுதன்
செய்ய வாய்திறந் திவ்வண்ணஞ் செப்புவான். 2

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக 129
அத்தியாயம்.

அஞ்சுத லின்மையு மறிவை யாக்கலு
நெஞ்சினே யடக்கலு நிலைகெ டாமையும்
வெஞ்சின மின்மையு மெய்ம்மை கூறலுந்
தஞ்சென வேள்வியுந் தவமு மாக்கலும். 3

மறைபயி றலுந்தனை மதித்தி ராமையுங்
குறளைக டவிர்தலுங் கொல்கை மாற்றலும்
பிறர்பிழை பொறுத்தலும் பேரொ முக்கமு
மறன்வலித் தானமோ டருளை யாக்கலும். 4

இருவகைத் தூய்மையு மிந்தி யங்களை
யொருவழிப் படிக்கலு ள்ளிட்டன்னவை
செருவருஞ் சிலை தம்வத் தன்மையோர்
மருவிய தொழிடு திணை மேண்டுமே. 5

தீமைசெய் யசுர ரானோர் செய்கையைத்
தெரிக்கி லொன்றை, யாம்வகை யெனமற் றுகா
தனவென வறித வில்லார், தூய்மையுந் தூய்
வாய வொழுக்கமுந் தொடக்கு விட்டார், வாய்
மையொன் றுணு மில்லார் மயக்கமே மருவா
நின்றார். 6

எண்ணிய வுலகமு முலகிற் கீசனும்
புண்ணிய பாவமும் பொய்யென் றேகொள்வர்
பெண்ணினோ டாண்புணர் கின்ற பெற்றியா
னண்ணிய யாவையு மென்று நாட்டுவார். 7

விரும்பல ராகி யொழுக்கங்க டுறந்தார் மெய்ம்
மையுஞ் செம்மையும் விட்டா, நிரும்பய னுன
வறிவுமாய்ந் துள்ளா ிடம்படா மதத்தினோ
டிசைந்தார், பெரும்பழி யான தொழில்களே
புரிவார் பிழைப்புவாய்ப் பொன்றறி யாதா, ரரும்
பகை யாயிவ் வுலகினே யெல்லா மழிப்பதன்
பொருட்டவ தரித்தார். 8

நிறைவிலாக் காம போகந் தன்னையே நிறைக்க
வேண்டி, மறைவிலா மாநத் தோடு மதங்களை
மருவி நின்றுங், குறைவிலா மயக்கத் தோடு
கோபத்தை யடைந்து நின்றும், பொறையிலா
விரதம் பூண்டு பொய்த்தவம் புரியா நிற்பார். 9

இறந்துபோ மளவு மெய்தாப் பொருளையே
யெண்ணு நிற்பார், மறந்துமோர் பொருள்வே
றில்லை வருபய னன்றி யென்பார், சிறந்தபோ
கங்கட் காகத் தீமையாற் பொருளைச் சேர்ப்பார்,

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக 131 அத்தியாயம்.

பிறந்துபே ராசையாய பாசத்தாற் பிணிக்கப்
பட்டார். 10

இப்பொரு ளடைந்தோம் வேறு பொருளினி
யடைவோ மென்று, மிப்பகை செகுத்தோம்
வேறு பகையினிச் செகுப்போ மென்றுந், துய்ப்
பவ ரெம்மிற் றுய்க்க வல்லவ ரில்லை யென்று,
மொர்ப்பவ ரெம்மின் மிக்கா ருளர்கொலென்
றுணரா நிற்பார். 11

இனம்வலி யின்பம் பெற்றோ மெம்மின்மிக்
கார்க ளில்லைத், தநமிக வுடையே மென்றுந்
தம்மையே வியவா நிற்பார், மநமகி றியாகஞ்
செய்வோ மழையெனக் கொடுப்போ மென்று,
நிநமவை தோறுந் சிந்திப் பதுவலாற் செய்வ
தில்லார். 12

தொடக்கற வில்லா நினைவெனப் பட்ட சூழ
லைப் பற்றியே சுழல்வா, ரடக்கரி தாய மயக்க
மென் கின்ற வலைபுளே யகப்பட்டு நின்று, ருடற்
குடிவ் வாழ்வாம் புன்னுனிப் பனிநீ ருலர்ந்திடி
னுயிர்நடுக் கெய்திக், கடப்பரி தநய நாகமென்
கின்ற கடல்களில் வீழுவே கடவார். 13

வியந்துதங் களையே மேலாப் பார்த்துமெய்ம்
மாந்தர் தம்மை, நயந்துகொண் டாட லில்லார்
நல்லவை செய்தா ரென்று, பயன் றொடர்ந்
துரைத்தற் காகப் பாடிய பழைய நூல்க,
ளியம்பிய படிசெய் யாதே யாகக்க ளியற்றா
நிற்பார். 14

மன்னிய களிப்பொடு வலியுங் காமமுந்
தன்னியா னெனும்பெரு மயக்கஞ் சேர்ந்துளா
ரென்னியல் பினைத்தமி லியாவர் மாட்டிலு
மன்னிய மெனக்கொடு பொறுமை யாக்குவார்.

மற்றவர் தம்மை யிந்த மாதுட ரானோ ரியார்க்
குங், கொற்றவ கீழா னோரைக் கொடுமையா
லாவொப் பாரை, மற்றமி லிடும்பை சேரு மாசுர
யோரி யாய, புற்றவை தோறு மியானே புகப்
புக விழுத்து கின்றேன். 16

இவ்வகை யாசுர யோநிய டைந்தோர்
மெய்வகை யாமறி வின்மையி னாலே
நைவர்க டுநா கக்கதி தோறு
முய்வகை யின்றியு முன்றுதி ரிந்தே. 17

ஒருவன சிக்கலி யற்றுவ தென்று
மருநா கத்தில் டைப்பது தானும்
வரும்வழி மூன்றுள மற்றவை தம்மை
யொருமுறை கூறியு ணர்த்திடு வன்சேன். 18

காதலி னாகிய காமமூ லோபந்
கோதுற வேசுடு திநிகர் கோப
மாதலி னாலிவை மூன்றும் கன்றார்
வேதனை தீர்பெரு வீடுவி னைந்தார். 19

கூறின நூல்வழி சேர்குறி பேண
தேறின வாறுசெய் வாரிக லோகம்
வேறிய லார்பா லோகம்வி னைக்கும்
பேறின வானவை பேறுபெ றுரால். 20

ஆதலில னைத்துமறி கைக்குவழி யான
வேதமுத னூலவைவி தித்தநெறி யாலே
யேதநினை யாதுன்வ்னை யேயிசைக வென்றான்
புதமுத லானவைபொ றுத்தருளு கின்றான். 21

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக
அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 450.

உண்டு மீளவொ ளித்துல கியாவையுங்
கண்டு காப்பவன் கட்டுரைத் திட்டதே
கொண்டு பார்த்தனக் கொண்டல்வண் ணன்றனைத்
தொண்டு கூறிப்ப ணிந்திது சொல்லுவான். 1

வேத மேழுத ஹால்விதி யின்றியே
காத லாலுல கோர்செயுங் காரிய
மேத மாங்குண மூன்றினு மேதென
வோத மாக்கடல் வண்ணனு மோதுவான். 2

யாவர்க ளாசைப் பாடு மியம்பிடி வியம்பப்
பட்ட, மூவகைக் குணமு மாகி யல்லது முடிந்து
நில்லா, மேவரு மவற்றி னுய வேறுபா டவற்றை
யெல்லாங், காவல தெரியக் கூறக் கேளெனக்
கழற லுற்றான். 3

சாத்துவிகர் தேவரையே சாண்புகுவர் தாம
தர்கள், காத்தல்புரி வனபேயும் பூதமுமாக்
கடைப்பிடிப்ப, ரேத்தரிய குணமிவற்றி விராசத
மாங் குணமுடையோ, ராத்தரென வியக்கரையு
மாக்கரையு மடைகுவரால். 4

அடங்கிட லகங்கர மாகி யின்றியே
யிடம்படு தூல்களி னியல்ப தின்றியே
யுடம்பையு முயிரையு மாய்க்கு மாதவர்
தொடங்கின ரசரயோ ரியினிற் றோன்றினார். 5

உண்பன யாக மாரு முறுதவர் தாந மென்ன,
வொண்பட ஷரைத்த நான்கு மோரொன்று
மூன்றாய் நின்ற, பண்படு குணங்க ளாலே
கேளெனப் பற்று வீடு, நண்பொடு பகையு
மில்லான் முறையினு னவிற்ற லுற்றான். 6

சத்துவ குணத்தோ ருண்டி யுரைத்திடி லழகு
சார்ந்து, தித்தித்த சுவைய வாகி நெய்த்துச்சிக்
கெனவு சேர்ந்து, வத்தித்து வலினோ யின்மை
யறிவுநல் லாயு விற்பம், வத்திக்கச் செய்யு மிந்த
வுணவுகண் மடங்க லன்னாய். 7

இப்படி யன்றி வேறா மிராசத ருணவு கேட்கிற்,
கைப்பன புளிப்பு வர்ப்புக் கூர்ப்பன கடிய
வெய்து, நெய்ப்பயி நெருப்புப் போலச் சடுவன
விவற்றி னாலே, மெய்ப்படு நோயு நெஞ்சத்
திடும்பையும் விளைவ வேலோய். 8

ஆசினே யடைந்த நெஞ்சிற் றுமத ருணவு
கேட்கி, லாசின பழஞ்சோ நெச்சி லும்பர்பூ
சனைக்கா காமை, யேசின வெந்தி லாத வினையன்
வியற்றி னாலே, காய்சின முதலா யுள்ள துய
ரெலாம் விளைவ கண்டாய். 9

செயத்தகு வனவென் றல்லாற் சேர்பயன்
சிந்தி யாதே, தயக்கநூன் முறைசெய் யாகஞ்
சாத்திகஞ் சாரி யாகம், பயத்தையே வேண்டி-
யாதல் பலர்புகழ் வேண்டி யாத, வியற்றுகும்
யாக மெல்லா மிராசத யாக மாமே. 10

நூற்படு நெறியு மின்றி நுனித்தவவ் வினையின்
மேலோர், தாற்பரி யமுமே யின்றித் தக்கமந்
திரமு மின்றி, யேற்பவர்க் கீத வின்றி யியற்றுகு
கின்ற யாகந், தார்ப்பொலி கின்ற மார்பா தாமத
யாக மாமே. 11

திக்குலாம் வேலினாய் தவத்தின் செய்கைதான்
வாக்கினுற் பேசுதன் மநத்தி னுக்குத
லாக்கையா வியற்றுக லாயி ரூப்பது
நோக்கினு னிவற்றினே நுனித்துக் கூறுவாம். 12

தீர்த்த யார்க்குஞ்செ லிக்கினி தாயின
வார்த்தை மாமருந் தேமென லாவதா
மோர்த்து மெய்ம்மொழி கூறுத லோதுதல்
வார்த்தை யாற்பண்ணு மாதவ மாவதே. 13

தெளிவி நெஞ்சைத்தெ ளியப்பி டித்தலுங்
களிசெ யும்முளத் தைக்களி மாற்றலுங்
குளிர்வி லாமையு ளத்திற்கொ ளாமையு
மெளிதின் மாநத மாதவ மென்பதே. 14

தலைமை யந்தணர் தேவர்கு ரவர்பான்
மலைத வின்றிவ ழிபடு வாழ்க்கையுங்
கொலைது றத்தலுங் காமங்கு றைத்தலுந்
தலைவ காயத்த வமெனப் பட்டதே. 15

தீத்தவமும் வடிவேலோய் செப்பியவிம் மூன்
ருலுஞ், சாத்துலக மகிழ்வெய்தச் செய்கின்ற
வருந்தவத்தி, லார்த்துவரும் பயன்வேண்டா
தாகின்ற வருந்தவந்தான், சாத்துவிக தவ
மென்று சாற்றுவது தக்கோரே. 16

வசையிறவ முடையரென மாதுடர்கொண்
டாடுகைக்கு, நசையினெடு பொருள்பெறவுஞ்

செய்கின்ற நற்றவத்தை, விசயவுனக் குரைசெய்தேன் மிகப்பெரியோர் செய்திடினு, மிசையவறிமற்றிதனை யிராசதமார் தவமென்றே. 17

பேதைமையை மிகவுடைத்தாய்த் தன்னுயிர்க்கும் பிறவுயிர்க்கு, மேதமுறு பெருந்துயருங் கேடுமே யியற்றுவதா, யாதவனும் பனியுமுழன்றற்கின்ற வருந்தவந்தான், ருதலரு நெடுமுடியாய் தாமதமார் தவமாமே. 18

முன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே முடித்திதனாற், பின்பொருநற் பொருள்வினையு மென்பதுவும் பேணாதே, நன்குடைய காலத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்குத், தன்பொருளைக் கொடுக்குமது சாத்துவிக தாநமே. 19

கொண்டுசெயத் தகுங்கரும மெனுங்குறிப்பொன் றின்றியே, பண்டுசிலர் செய்ததற்காப்பரிவோடு பண்ணினவு, முண்டிதனான் மேல்வினாவென் றுணர்வோடிச் செய்வனவு, மெண்டிசையு நிறைபுகழா யிராசதமார் தாநமே. 20

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்தே, யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத்

தவர்களுக்கே, யாயாத வறிவினோடு மப்பிரியத்தொடுங்கொடுத்தல், சாயாத பெருந்திறலோய்தாமதமார் தாநமே. 21

ஒப்பரி தாய வுண்டியோ டியாக முறுதவந்தாநமென் றுரைத்த, வப்படி யெல்லா மறிவகையுனக்கு முரைத்தன னடையமற் றையா, மெய்ப்படியாமற் றிவற்றினைச் செய்து வீடுபேற் றுயர்நெறி யாவ, தெப்படி யென்னி லதனையு முனக்குத் தெரிவகை யுணர்த்துவன் கேணீ. 22

ஓமென் கின்ற தனியெழுத்து முரைத்தற்கரிய தற்பதமுந்; தாமங் கமமுந் தார்மார்பாசத்தென் கின்ற தனிப்பதமு, மாமென் கின்ற விவைமூன்று மறிவின் பெயர்மற் றிவற்றாலே, யாமுன் புணரு மறைமறையோர் யாகந் தோன்றிற் றெனவறிவாய். 23

ஓமென் றுரைத்தே வினைசெய்வார் வீடுற்றவரவீ டுறுமவர்க, டாமுன் புரைத்த தற்பதத்தை யுரைத்தே செய்வார் சத்தென்றே, யாமென் கின்ற யாகமுதன் மூன்றிற் றிதியு மவற்றினமுங், காமர் வினையின் மேலுமது கழறு கிற்பார் கதிர்வேலோய், 24

காதலா லிந்தப் பதங்கண்மூன் றினையுங் கற்று
ணர்ந் தவர்கடங் கருத்தா, லோதலாம் வகையா
லுரைத்தலாற் றவமுந் தாநமு முதலிய வொழி
யா, காதலா லிந்தப் பதங்களை யுரைத்தே வினை
செயத் தருவதென் றுரைத்தான், நீதிலா வுலகந்
தன்னுளே யுதிப்பத் தேவகி திருவயிற் றுதித்
தோன். 25

17. துண விகார அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 475.

18. சங்கேஷப அத்தியாயம்.

ஏகமே கருதுவா ரிதயமே விளைவதோர்,
போகமே யுலகிலோர் பொருவிலா வொருவனே,
நாகமே யமளியாய் நளிரமே மலர்வதோர், மேக
மே பணிபெனா விசயன்மேல் வினவுவான். 1

சந்நி யாச மாவதுந் தருந்தி யாக மாவது,
மென்னி யாய மாகவெம்பி ரானியம்பு கென்
னவே, வந்நி வாயு வாநமாகி மண்ணுநீரு மாகி

யோன், றென்மை யாம்பொ ருட்டொகைத்தி
றஞ்சொலத்தொ டங்கினுன். 2

காம மென்றி டும்ப லன்செய் கன்ம மான
யாவையுந், தாம டங்க வேயி கத்தல் சந்நியாச
மாவதுந், கேம மின்றி யெவ்வினைப்ப யன்களான
யாவையுந், தீமை யென்ற றத்து டைத்தி ருத்தறி
யாக மாவதே. 3

திங்கி யற்று கின்றதீவி னைத்தி றங்கன் போல
வே, யிங்கி யற்று கின்றநல்வி னைத்தி றங்க
ளியாவையு, மாங்கி யற்ற லின்றிவிட்டி ருத்த
லே யருத்தமாச், சாங்கி யத்தை யோதி டுந்த
வத்துளோரு ரைப்பரால். 4

ஞாந காரணங்க ளாத லாலி யாக நற்றவந்,
தாந மோடி கத்த லைத்த காமை கூறு வாறுள,
ரான காரணத்தி னுல றிந்த டங்கி னுர்க்கலா,
லீன மாகு மேனை யோர்க்கி வற்றை விட்டி
ருத்தலே. 5

தியாக மூன்றுவ கைப்படுஞ் செப்பக்கே
ளியாக முந்தவந் தாநமு மென்றிவை

மயால றுக்கும நத்தினை யாதலா
லயாவு ரைக்கில்வி டுகைய டாததால்.

6

என்ன செய்வதெ னிலில்வி னைகளாற்
பின்னை யெய்தும்பெ ரும்பய னாவது
தன்னை விட்டுச்செ யத்தகு மென்பது
முன்னை யோர்க்குமெ னக்குமு டிவரோ.

7

நித்த மாயவி னையினெ றியினை
மத்தர் போலவொ ருணன்ம யக்கினாற்
பித்த னாய்விடு கின்றவப் பெற்றியைச்
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே.

8

மெய்வ ருத்தமுண் டென்றுவி டுவதிங்
கைய மின்றியி ராசதத் தியாகமாங்
கைவ ரும்பல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே.

9

யாதின் மாட்டினு மையமொன் றின்றியே
தீதின் ஞாபியுந் தியாகியு மானவன்
கோதி லின்பமுந் துன்பமுங் கூர்வினை
மீது வேண்டல்வேண் டாமையும் வீடுமால்,

10

யாக்கை யோடுமி சையிலி ருவினை
நீக்க லாவன வல்லநி லத்திடை
வீக்க மாயவி னைப்பயன் வீடினாற்
போக்க லாவினை யாவையும் போக்கினார்.

11

இன்னு தனவு மினியனவு மிரண்டுங் கூடி
யிசைந்தவுமாய், முன்னு நின்ற வினைமூன்று
மவற்றால் வந்த முடிபொருளும், பொன்னு
னதுவும் பணியும்போ லிருக்கு மிந்தப் பொய்
மெய்யை, யுன்னு தவர்க்கே யுள்ளதிவை யுணர்ந்
தோர்க் குளவா யுதியாவால்.

12

ஒங்கிய வுலகினி லுயர்ந்த நன்மையுந்
தீங்கின வாம்வினை யாவுஞ் செய்தற்குச்
சாங்கிய நூலிலே யுரைத்த சாதந்
மீங்கிவை யைந்தையு மெடுத்துக் கூறுவாம்.

13

இருப்பிட மாமுடம் பியற்று மாருயிர்
கருத்தினை முதலிய காரணங் காற்றினால்
வீருப்பொடு வருந்தொழி லிவற்றின் மேலரு
ளருத்தமாந் தெய்வமொன் ருத வைந்தரோ.

14

வாக்கினு லாதன்மெய்ம் மறத்தி னுதறம்
யாக்கையா லாதலிவ் வுலகில் யாவரும்
வீக்குவார் சிலையினுய் வினையி ரண்டிலொன்
ருக்குநா ளிங்கிவை யைந்தும் வேண்டுமால் 15

இவ்வகை யேவரும் வினையி ரண்டையு
மெய்வகை யாகயா னன்றி வேறின
செய்வகை யானெனச் சிந்தை மேயினு
னுய்வகை யுணர்கிலா னுணர்வு மாய்ந்தளான்.

யாவ னொருவன் றன்னுடம்பை யானென்
றிருக்கு மியல்பொழிந்தான், யாவ னொருவன்
றன்கரணம் யாதொன் றோடும் விழைதலிலா,
னவ னவனில் வுலகத்தை யடையக் கொன்ற
னையினுமோர், பாவ மில்லை யவன்கொன்ற பழிய
மில்லை பார்மன்னு. 17

அறிவு மறியப் படும்பொருளு மறிவா னொரு
வன் றுனுமாய், நெறியில் வினைகள் விதிக்கின்ற
விதியி னிலைமை நிற்பதுதான், செறியுங் கருமஞ்
செய்வா னுஞ் செய்தற் குரிய கரணமுமாய்க்,
குறியில் வினைகண் முடிவிருப்ப தின்னுஞ் சில
யாங் கூறக்கேள். 18

ஆன்ற வறிவுங் கருமமுமக் கருமங் களையாக்
கடுவானு, மூன்ற வுணரும் புத்தியொடு திருதி
யென்ன வுரைப்பனவுந், தோன்ற வினையு மின்பமு
முன் சொன்ன குணத்தின் றோடர்பாலே,
மூன்று வகையா மொரோவொன்றிங் கவற்றின்
ற்றநான் மொழியக்கேள். 19

நன்றாய் ஞானத் திரளாகி நானா விதமாய்
விரிந்தெங்கும், பொன்ற நின்ற பூதங்க டோறும்
பொன்றப் பொருளாகி, யொன்றாய் நிற்ப
தொன்றினையப் படியே யுணரு முணர்வதனை,
யன்ற மென்றார் சாத்துவிக ஞான மெனவே
யமைப்பாரால். 20

ஊனப் படுமில் டுடனோறு முள்ள பொருளை
யுணராதே, யீனப் படக்காண் கின்றதிரா சதமா
ஞான மதுவன்றி, ஞானத் திரளாய் நின்றதை
யோ ருடம்பி னிடையு நாட்டிடையோர், தானத்
திடையு மடங்கக்காண் பதுதா மதமா ஞானமே.

வீதலிற் பற்று மேலோர் வினைப்பயன் வேண்
டல் வேண்டாக், காய்தலொன் றின்றிச் செய்யுங்
கருமஞ்சாத் துவிக கன்ம, மாய்வரும் பலத்தி

னோடு மகங்கர மத்தி னோடு, மேய்தருங் கரும
மெல்லா மிராசத கரும மாமே. 22

குலைபெறும் பற்று மேலோர் கூறிய நீதி
யோடுங், கலைதெரிந் துணர்ந்து மெய்ப்மை
கடைப்பிடி யாமை யார்க்கு, மலைவுறுங் கேடு
நாசம் வலியிவை யலிவே கத்தார், றலைதவச்
செய்வ தெல்லாந் தாமத கரும மாமே. 23

பற்றுமாங் காரந் தானும் பழுதறத் துறந்தி
யாவு, முற்றெழு முயற்சி யோடு நிலைமையி னோடு
மொன்றி, யெற்றுமோ ரிழவு பேற்றிற் றுன்பமீ
தின்ப மென்று, சற்றுமோர் சலிப்பி லாத
தலைவன்சாத் துவிக னென்பான். 24

வினைப்ப யன்றனை வேண்டலும் வேட்கையு
மெனைத்தி டாமையுந் தூய்மையி லாமையு
நினைப்பின் வாட்டமு நீடும கிழ்தலு
மினைத்தின் வாழ்வரி ராசத மாந்தரே. 25

மநமொ ருக்கலும் வான்கலை நூல்களைத்
தநமெ னக்கொடு கற்கலுந் தக்கவ
ரினம கிழ்த்தலு மின்றிமு டிப்பதோர்
நிநமு டித்திடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார். 26

ஈன மற்றது றவற மில்லற
ஞாநம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வஞ்சுவ வஞ்சத்த காவெனத்
தான றிந்தது சத்துவ புத்தியே. 27

தருமம் பாவந்த னக்குச்செ யத்தருங்
கருமஞ் செய்யத்த காதக ருமங்க
ளருமை யாலறி யாதவ றிவதே
யிருமை யாயவி ராசத புத்தியே. 28

பாவ மாகத்த ருமத்தைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென்ற டாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிந்தனை தீங்கிலே
போவ தாவதுந் தாமத புத்தியே 29

மருஞ்செ யுந்தொழின் மன்னுயி ரின்றொழி
லினஞ்செ யிந்தியஞ் செய்தொழி லென்றிவை
கனஞ்செய் தேறிலுங் கண்டுபொ றுத்தலுஞ்
சினஞ்செ யாமையுஞ் சாத்திக திருதியே. 30

பண்ணிக் காமந்த ரும்பயன் கைக்கொள்வா
னெண்ணித் தாங்குந் திருதியி ராசதங்
கண்ணிற் சோகங்க ளிப்புறக் கம்பய
நண்ணித் தாங்கும்பொ றைதம நாளுமே. 31

துன்ப மாய்விடம் போன்றுதொ டக்கத்தி
லின்ப மாகிவி னேவிட மியாவர்க்கு
மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
மென்ப சாத்துவி கந்தரு மின்பமே.

32

பொருத்த மாய்ப்புல னோடுபொ றியிலே
யருத்த மாயெழுந் தாரமு தென்னலாய்
வீருத்த மாய்முடி வில்விட மாகியே
யிருத்த லாகுமி ராசத வின்பமே.

33

தொடரு றக்கம யக்கொடு சோம்பினுற்
படவு தித்ததாய்ப் பண்ணும்பொ முதினுங்
கடன்வி ரைந்துமு டிந்தகா லத்தினு
மிடர்வி னோப்பது தாமத வின்பமே.

34

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களைவிட் டவ
ரில்லை, யந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வணிகர்க்குஞ்
சூத்திரர்க்குந், தந்தமியற் கையவாய குணமூன்
றின் றன்மையினில், வந்தவினைத் திறமவற்றை
யுரைப்பன்கேண் முடிமன்னு.

35

கறைசெயைம் புலன்களைக் கரண நான்குடன்
அறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்

பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞாநமு
மறையவர் தொழிலென வகுக்கப் பட்டதே. 36

தலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங்
கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ்
சிலைமலி தோளினு யாசர் செய்கையே. 37

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச் செய்கையே வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே ளாளர்க் கென்பவே. 38

தீரா வகைதஞ் செயலே செயலே
நாரா யணனு முதனு யகனுக்
காரா தனையா மதனு லவனே
வாரா வழியாம் வரமே தருமால்.

39

அல்லா வினைதா னழகாய் வரினுஞ்
செல்லார் பெரியோ ரவைசெய் வதனிற்
றொல்லார் குலமே தொடருந் தொழிலே
பொல்லா வெனினுஞ் செயலே பொருளே. 40

கனையெரி புலையோ டன்றிக் காணமுன்
படாமை போல, வினைகளுங் குற்றந் தன்னை
விட்டிரா வாத லாலே, யனையவென் நிகழ்த
லாகா தடுத்தகா ரியங்க டம்மை, நினைவருந்
தரும மென்று செய்கையே நீதி யெல்லாம். 41

வெல்லப் பட்ட மதத்தினனாய் வேறென்
றினையும் வேண்டாதே, யல்லற்படுக்கு முடற்
பற்று மறவே யறுத்தான் வினையடையச்,
செல்லச் செல்ல வறுத்தானு மதனாற் சித்த
முடிவாகச், சொல்லப் பட்ட கரணங்க ணுக்குந்
தூய்தாய் விடுமன்றே. 42

சொன்ன காண மவைநான்குந் தூய்தாய்
விடவத் தூய்மையினு, லுன்ன வரிய பெரும்
பொறையை யுடைய னாகு மப்பொறையா,
லின்னல் செய்யும் பொறியைந்து மிராகத்
துவேஷ மெனுமிரண்டு, மன்ன தன்னை நலி
யாமை மாற்று மவற்றை மாற்றினால். 43

காடு மலையு மலைமுழைஞ்சங் கடுமா முதல
நலிவில்லா, வோடும் புனலா றுள்ளிட்ட விடவே
யுறையு ளாக்கொண்டு, தேடும் பொருளொன்

நின்றியே சிறிதே யுண்டு சென்றெங்கு, மாடு
மநவாய் மொழியாக்கை யடங்கப் பெறுமா
லவனையா. 44

சொன்ன விவைபோ யடங்கிடவே தோன்றுங்
களிப்புங் காமமுமுன், பென்ன தியானென்
கின்றதுவு மெரிபோல் வெகுளி யொடுவலியு,
முன்ன றவிர்த்து சாந்திபெறுஞ் சாந்தி பெறவே
யோரிடத்தும், பின்ன மடையா தொன்றாகி
நின்ற பொருளின் பேருருவாம். 45

அந்த வருவா னவன்பின்னை யாதே வரினு
மழிவுறு, னிந்த வுலகத் துயிர்க்கெல்லா மொத்
தே யிருக்கு மீங்கிவனும், பந்த மறவிட் டெனை
யறியும் பத்தி பெறுமப் பத்தியினாற், சிந்தை
யிடையே யெனைத்தெளியு மதனா லெனையே
சேருமால். 46

என்னைப் பற்றிக் கொடுகின்றே யெல்லா
வினையு மியற்றினாற், பின்னைப் பிறவாப் பெரும்
பதமென் னருளி னாலே பெறுங்கண்டாய்,
நின்னைத் தொடரும் வினையெல்லா மென்னை

நீனைந்தே செயில்வினைக, டன்னைக் கடத்தற்
கருந்துன்ப மெல்லாங் கடக்கத் தகுதியால். 47

ஒன்றிய மகத்தி னாலே யானுரைக் கின்ற
வுண்மை, நன்றிதென் றுணரா யாயி னொசமே
யடைதி மற்றீ, தன்றியு மாசர்க் கெல்லா மடுத்த
கா ரியமா யுள்ள, வென்றியை யடையா நிற்கு
வேறினி விளைவ கேளாய். 48

விரைசெய் தார்மன்ன வேண்டலே யாயினுங்
கரைசெய் மாயையுங் காலுற வாழ்த்திடு
மாசர் தங்குண மாகிய வாண்மையே
புரைசெய் வாளமர்க் கேபுகு விக்குமால். 49

பொறிக ளுண்ணின்ற வற்றின்பு ணர்ப்பெலா
மறிய வாட்டினன் போலாக்கை கடுாறு
மறைவி னின்றுதன் மாயையி னுல்வினைக்
குறிகள் செய்விப்ப னீசனென் றேகொள்வாய். 50

வேறப் பாலொரு வர்க்கும்வி ளம்புதன்
மாறப் பட்டபொ ருளின்வ கையெலாங்
கூறப் பட்டது னக்கிக்கு நிகளை
யேறப் பார்த்துணக் கேறிய வாசெய்வாய். 51

தீதகலா தெனவளவோ விவன்வேண்டி
லெனத்தேறி, யோதலினு னினைத்தலினு
லெனைப்போக்கி பொன்றறியா, யாதலினுல்
யாவர்களு மறியாத வொருபொருளைக், காதலினு
லுனக்கின்னு முரைக்கின்றேன் கடைப்பிடிந். 52

என்னையே நீனைந்தெழவுன் மகத்தினையென்
னிடையேவை, யென்னையே நீனைந்திருநீ மற்றெ
னக்கே பூசனைசெ, யென்னையே குருவாக்கொள்
ளெப்போது மிதுசெய்யி, லென்னையே வந்
தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே. 53

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு,
மருவேனென் றறவிட்டு மாயையினுன் மறைப்
பரிய, வொருவெனையே பற்றுதியப் பற்றினு
லுனைப்பிறவிக், கருவேலை கடந்தேறக் கைதரு
வேன் கதிர்வேலோய். 54

மற்றுனக்குச் சொல்லியலிம் மறைப்பொருண்
மா தவமிலர்க்குங், குற்றமறுத் தறிவருளுங்
குருவழிபா டிலாதவர்க்குஞ், செற்றமரசுச் சழக்
கர்க்கு மெனைநினையாத் திறத்தவர்க்கு, மற்ற
மறத் தெரிந்தரைக்கை யடாதென்றே யறி
கண்டாய். 55

எல்லாப் பொருட்கும் பரமாயிப் பொருளை யென்னன் பர்க்கிசையச். சொல்லாற் றெரிவிப் பவரென்பா லன்பு துன்னி யெனையடைவர், நல்லார் களின்மற் றெனக்கினிய நன்மை செய் கின் றுருமவ, ரல்லா தவரிப் பொழுதுமிலே மேலு மவர்க ளுளராகார். 56

எய விருவோம் பேசியவில வறநூ லினையே யெடுத்துரைப்பா, ஞாய ஞாந யாகத்தா லெனையே யாரா திக்கின்றான், மேய பொருமை தனை விட்டு விருப்பா லிதனைக் கேட்பானுந், தீய வினைக ளறவிட்டுத் தேவ ருலகஞ் சேருமால். 57

என்னது மொழியி னாலியா னியம்பிய ஞாநத் தாலே, மன்னவ வுனக்கு வந்த மயக்கெலாங் கெட்ட தோயான், சொன்னவிப் பொருள்க ளெல்லாந் துணிந்தனை கொல்லோ வென்று, நன்னகை கூர நின்று நாயக னருளிச் செய்தான். 58

மன்னவவென் மாயமது சூதமறை நாலின் மூன்னவமொ ழிந்ததிரு வாய்மொழிக ளாலே யென்னகுறை யுண்டினியெ னக்கெனவி யம்பித் தன்னகம கிழந்திவைத நஞ்சயனு ரைப்பான். 59

வையமுழு துண்டதிரு வாய்மலர்தி நந்திட் டுய்யவடி யேன்முனுரை செய்தவுரை யாலே யையமொடு மோகமற விட்டெனறி வுற்றேன் செய்வதினி யுன்றனரு ளின்செயல்க ளன்றோ. 60

பையரவி லேயினிது பள்ளியமர் வோனே வையமுமில் வையமதின் மன்னுயிர்க ளியாவுஞ் செய்யும்வகை யுற்றதுசி தைத்தலது தானு மெய்தெரியி னீமுன்விளை யாடும்வகை யன்றோ.

அணித்தகைய சோதியம லாவுனரு ளாலே கணித்தலரி தாயபிற விக்கடல்க டந்தேன் பிணித்தபெரு மாயையமல் கெட்டதுபி ரானே பணித்தபணி யல்லதுசெ யத்தருவ துண்டோ. 62

பிணித்த பிறவிப் பெருந்தனையைப் பெயர்த் தென் பெரும்பே தைமைநோயைத், தணித்த வரசே யெனக்குத்தான் மருமே யாகத் தகா தாகத், துணித்த திறல்வான் போரினையே தொடங்கு கென்று நீயிங்குப், பணித்த பணியான் செய்வனெனப் பார்த்த னவனு முடன்பட்டான்.

மாதவனுந் தஞ்சயனுந் தங்களிலே மகிழ்ந் துரைத்த, வோதரிய பொருளினைநீ யுணர்ந்த

வா நெங்ஙனெனில், வேதவியா தன்னுடைய
மெய்யருளை மிகவுடையே, னாதலினு லறிந்தனன்
வேற்றியலாம் வகையுண்டோ. 64

அப்பொருளை நினைதோறு மற்புதமா மக
மகிழ்வு, மெய்ப்புளகும் வருமவன்றா னிருக்கின்ற
வகைலரித்த, வெரப்பரிய திருக்கோல முணர்
தோறு முணர்தோறுஞ், செப்பரிய பெருக்களிப்
பென் சிந்தையுளே திகழுமால். 65

எஞ்சலிலாப் பொருளனைத்து மிப்படியே
புகுந்ததெனச், சஞ்சயனன் நெடுத்துரைத்து
நூற்றுவர்க்குந் தாதையோய், வஞ்சனையே
கண்ணக வாழ்கின்ற மற்றவர்க்குப், பஞ்சவரே
வலியவரென் நிவ்வண்ணம் பகர்வுற்றான். 66

திருவற நீதிசெ யம்புக மெல்லா
மருவரு மாயைசெய் மாதவன் வாய்மை
தருமம்வி டாதத நஞ்சய னென்னு
மிருவரு நின்றவி டத்தன வென்றான். 67

என்றபொ ருட்டிற் மிப்படி யேயாக்
குன்றமெ டுத்தருள் கொண்டல்ப ணிப்பான்

வென்றபு லத்துவி யாதன்வி ரிப்பா
னின்றவ ருக்கிது கேர்பட வற்றோ. 68

வேத நூல்களின் முடிவினை வியாதனிற்
பின்னா, ளோத மாக்கட லுலகிலுண் டாக்கிய
வுரவோன், கோதி லாநெறி யுணர்ந்தகோ
லிந்தமா முசிவன், பாத தாமரை பற்றிவீட்
டின்பமே படைத்தான். 69

ஆற்றியல் வழுலிய புலன்க ளைந்தையும்
பாற்றிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேற்றிய பெயரினா னருளி னாலியான்
சாற்றின னிப்பெருந் தரும நூலையே. 70

18. சங்கேஷப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

.ஆகச் செய்யுள் 545.

பரமார்த்த தரிசனம் என்னும்

பகவற் கீதை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பகவற் கீதை 545 பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி.

அ

அங்கியொளிபக	77	அப்பொருளை	156
அங்குமால்கொ	93	அரசவ் வாசால்	19
அசைவினன்மறை	126	அரிதெனுமறி	31
அஞ்சுதலின்மை	122	அரியவெனது	85
அஞ்சுபுலனவை	41	அருங்குணமாய	119
அஞ்சுபுலன்வழி	75	அருவமாயதினா	110
அஞ்சு பொருத்தி	56	அலையிலே கடல்	37
அடங்கிடலகங்க	135	அல்லாவினை தா	149
அடங்குகின்றபு	47	அவ்வகையமாய	93
அடுத்தலெம்புல	35	அழியாத மெய்	26
அடையஞாலத்	73	அழிவொன்றில	79
அணித்தகைய	155	அளித்தவவ்வன்	70
அதனால்வருபய	50	அறியாத பருவத்	101
அத்திஞாநம்	105	அறியாமையிலே	51
அந்தக்காணங்	73	அறிவதாகியலங்	48
அந்தவுருவான	151	அறிவினாவறி	54
		அறிவினாலென்	81

முதற் குறிப் பகராதி.

159

அறிவினிற்றன்ன	33	ஆயாதவர்க்கும்	22
அறிவினையறி	32	ஆயிலுலகங்களை	81
அறிவு மறியப்படு	144	ஆவதானவமர்	30
அறையும்பொரு	78	ஆவதென்பதுமா	46
அனைய வியேரக	65	ஆர்த்தனவளைக	16
அன்ப வினையாகு	54	ஆறுசெல்பொரு	35
அன்றியும்முனை	30	ஆற்றியல் வழுவ	157
அன்றியேயும்	16	ஆற்றியில்வடம்பி	43
அன்னவ கையாலு	25	ஆனபொருளீதா	19
அன்னவர்கள் சோ	24	ஆனவிப்பொரு	111
		ஆன்றவறிவுடை	68
		ஆன்றவறிவுங்	145

ஆ

ஆசினையடைந்த	136	இ	
ஆதலாலறி வாய	23	இகமே நிகழும்பு	55
ஆதலாற்புலன்க	34	இகழ்பவர்கட்டா	106
ஆதலானியும்பல	39	இடரானதுதா	62
ஆதலிலனைத்து	133	இதனால் வினைக	39
ஆகிதேவ னாவா	98	இந்த வண்ணத்தி	116
ஆகிமந்தயிலத	110	இந்த வியற்கை	148
ஆகியி லுலகினை	37	இந்த வின்பமா	127
ஆமைதன்னுறுப்	34	இந்தவுடலம் விடு	74
ஆயபிரமத்தொ	73		

இந்தவுருவென்	94	இவ்வகை மொழி	97
இந்தியங்களுக்கு	125	இவ்வகையருண	68
இப்படியன்றிவே	135	இவ்வகையதாகி	25
இப்படியுயிரையு	112	இவ்வகையவாய	54
இப்படி யுரைத்த	49	இவ்வகை யாசுர	132
இப்பரிசிணுண்	76	இவ்வகை யேவ	144
இப்பரிசி னுல்வ	121	இவ்வகை விசய	63
இப்பரிசுபயில்	60	இவ்வகை யவனை	33
இப்பரிசுரைத்த	103	இவ்வண்ணமறி	21
இப்பரிசென்னை	86	இவ்வாறி தனியல்	122
இப்பொருளடை	131	இவ்வுயி ரிவ்வுட	112
இரவிதானொரு	114	இழியா திந்த	62
இருப்பிடமாமுட	143	இறந்தவென்விபூ	87
இருமையு மறிவ	113	இறந்தாரேயெனக்	97
இரும்புவனம்	91	இறந்துபோமள	130
இருவகைத்தூய்	129	இறவா வகைதன்	58
இருவகைய வினை	65	இற்றிவையனை	108
இருவகை யுயிர்க்	105	இனம்வலியின்	131
இருவேறு வகை	153	இன்றுவாளமர்	30
இல்லாமையினி	27	இன்ன தன்மை	116
இவையிரண்டை	127	இன்ன வர்களி	49
இவ்வகையென்செய	45	இன்ன வர்தங்க	69

இன்னுதன வுமி	143	உருப்பான்மைமற்	28
ஈ		உரைசெயற்கரி	104
ஈண்டுபொருளி	80	உரைசெய்சத்து	117
ஈர்வன்றுயர்க	78	உலகமுந்தானு	105
ஈனமற்றதுறவற	147	உழுதொழில்பசு	149
உ		உளவாடியிருண	39
உஞ்சேபோரு	23	உன்னியவான	114
உடம்புடனிருந்	119	உன்னுநான்மறை	14
உடம்புடனே	55	ஊ	
உடம்பெனவுரை	107	ஊனையேமுத	84
உடனாபுலனா	54	ஊர்வனநிற்ப	80
உணர்வலிகாரி	114	ஊழாலேவரு	69
உண்டாயவுல	101	ஊழால்வருமுல	123
உண்டுமீளவொ	134	ஊறுபடவொன்	27
உண்ணல்வினை	101	ஊனப்படுமிவ்	145
உண்பனயாகமா	135	எ	
உண்பனயாவை	112	எஞ்சலிலாப்பொ	156
உந்தியப்பொறி	48	எஞ்சதலையில	73
உய்யவன்பிடுனா	66	எண்டிகழுமி	60
உய்யும்படிமுன்	46	எண்ணியவுலக	129
உய்வகையோக	57	எண்ணிலியற்	92

எண்ணுமின்றி	47	என்றபொருட்	156
எப்பொருடனக்	83	என்றருளிச்செய்	92
எப்பொருளினும்	108	என்றவனுரைத்	102
எப்பொருளுமி	77	என்றவன்வண	97
எய்துமெங்கள்	16	என்றுகூறவிசய	63
எரிசிகர்வெகுளி	34	என்றுமுளதாய	94
எல்லாத்தவமுமி	65	என்றுமுன்னங்	116
எல்லாப்பொ-தனி	28	என்னசெய்வதெ	142
எல்லாப்பொரு-மறி	74	என்னதுமொழி	154
எல்லாப்பொரு-பர	87	என்னுடைய	100
எல்லாப்பொருட்	154	என்னுருவிற்பு	79
எல்லார்க்குங்க	82	எண்ணப்பற்றி	151
எல்லாவுயிரு	62	எண்ணையேகினை	153
எவமறமுன்பி	44		
எவ்வகைப்	42	ஏ	
எள்ளலானதிகந்	111	ஏகமேகருதுவா	140
எறியாவெரிவரு	50	ஏதமானதின்றி	77
எறிவரும்பிணி	72	ஏயநானெதிரே	103
எனைத்துவிதத்த	85	ஏயவிருவோம்	154
என்செயறவிரிவி	40	ஏயும்பரிசிவ்வுல	98
என்பாற்பொரு	41	ஏய்வகையதா	93
என்பேரிடும்பை	99	ஏறுமல்லுவெ	100

ஐ		ஐதலாகாகிமி	19
ஐவகைப்பொருளு	13	ஐதருஞாநி	69
		ஐதருநதிகளை	96
ஐ		ஐதலினியற்	75
ஐருபதம்	12	ஐதியவுடம்	111
ஐக்கும்வகையா	59	ஐதிற்பெருகும்	88
ஐத்துநல்லறிவு	118	ஐதாராகவு	117
ஐத்தெங்குமாய	113	ஐமென்கின்ற	139
ஐப்பரிதாய	139	ஐமென்றுரை	139
ஐருபெரும்பொ	109	ஐரின்மேலாகி	114
ஐருவருமொரு	37		
ஐருவனசிக்க	133	க	
ஐருவனென்று	29	கங்கையாள்	16
ஐவ்வாதிதொ	22	கண்களும்வயி	94
ஐழியாதென்	121	கண்டவரிஸ்லை	103
ஐளியினுல	96	கண்ணனுநா	90
ஐன்றலாதுபல	17	கண்ணியவுல	120
ஐன்றியமன்	152	கண்ணிற்கரு	39
ஐன்றினுமாசை	106	கண்ணிஞற்றெ	67
ஐ		கண்ணேனயெனே	123
ஐங்கியவுலகி	143	கண்ணையோ	127
ஐடுகின்றபுன	46	கதுவியப்பொருண்	30

கருதரும்வதை	44
கருநாண்முதல்	123
கருமகன்றென	52
கல்லாருந்தோ	90
கல்வதருங்குண	53
கறைசெயைம்புல	148
கனவுந்திகழ்	124
கனையெரிபுகை	150

கா

காடுமலையுமலை	150
காணுங்கேட்கு	53
காணும்புலன்க	110
காதலாலிந்த	140
காதலாற்றவிக்	43
காதலிலிவ்வெட்	108
காதலினாகியகா	133
காமமென்றிடும்	141
காரணமிற்ற	104
காலத்தாலும்	81
காவல்செய்தை	56

கு

குடந்தொறுந்	124
குலங்கெடவே	20
குலைபெறும்பற்று	146
குளமுதலியவற்	32
குறியுநீலமயக்	117
குறையுமாப்பி	34

கூ

கூறின நூல்வழி	133
---------------	-----

கெ

கெடுகின்றபூத	113
--------------	-----

கை

கைம்மாறில்லா	58
கையும்பதமுந்தி	98

கொ

கொண்டுசெயத்	138
கொண்டுபயிலு	65
கொல்லினுமென	21
கொற்றவர்தங்	20

சு

சுத்துவகுணத்	135
சுத்துவமாந்தர்	119
சுத்துவம்ரசசோ	116
சந்திரானாண்	88
சந்திராசமாவது	140

சா

சாதிபுரியுந்தொ	56
சாத்துவிகர்தேவ	134
சாயைபோலும்	100
சாயையன்ன	122
சாவதிலையாவர்	24
சாவாதுபிறவா	45

சி

சித்தர்களிற்கபி	89
சிந்தையினித்தெ	70
சிறந்தவாசர்	64

சீ

சீதமழன்முத	25
------------	----

சு

சுருளார்கின்றது	91
-----------------	----

செ

செயத்தருவதுவு	106
செயத்தருவன	136
செயலாலுங்குண	45
செயல்வகையா	33
செயன்மேனின்	46
செய்தவினைப்ப	57
செய்தியின்றிய	29
செய்யமாமலர்	115
செய்யாமுன்சா	76
செல்வம்விரும்	69
செறிந்ததிவ்வா	29
செறியுமிப்பொ	112

சே

சேயமாமதுரை	12
------------	----

சொ

சொல்லருஞாந	51
சொல்லார்விச	45

சொன்னகாரண 150
சொன்னவிலை 151

ஞா

ஞானகாரணங் 141
ஞானமாயிது 44
ஞானமுதலிந்தி 98
ஞானமாயொன் 82

த

தக்கசத்துவமே 118
தக்கதுதகாதெ 118
தஞ்சயிவ்வுல 96
தடுத்ததொழி 42
தடுமாற்றமக்கு 20
தருபயனதுவி 32
தருமப்பாவந் 147
தருமனடல்வீம 17
தலைநின்றபொரு 33
தலைமையந்த 137
தலைமையுங் 149
தலையாமிந்த 59

தலையுங்கழுத் 59
தவர்கொன்படை 23

தூ

தாங்கியநீரை 82
தாவிலருந்தந்தை 18
தானந்தமிலி 71
தானலதியாவ 58

தி

திதனையெவரு 29
தியாகமுன்று 141
திரியுமிருகதிரி 67
திருவறநீதி 156
தின்பநக்குவ 126

தி

திக்குலாம்வே 136
திங்கியற்றுகின் 141
திதகலாதென 153
திதறுசிறுவர் 18
திதற்பாலாம் 50
தித்தவழும்வடி 137

திமனந்தனிலே 42
திமைசெய்ய 129
திராவகைதன் 149
தீர்த்தயார்க்கு 137
தேவரையடைந் 83
தேவர்களுமுனி 85
தேவர்களைமகி 88
தேறுநெஞ்சின 61

தொ

தொடக்கறலில்லா 131
தொடருறக்கமய 148
தொன்மையாக 49
தூயிலுமுணவு 60
தூறவுநன்றரு 52
தூற்றவிற்பு 30
தூன்பமாய்வி 148
தூன்னியவாசை 124

தெ

தெய்வவாசா 128
தெரியாவகை 92
தெளிபவருணர் 31
தெளிவினெஞ் 137

தே

தேடியபொருள் 48
தேடும்பழையவ 72
தேவதேவநின் 99
தேவரும்வண 94

ந

நண்ணியருணத் 112
நல்லகருமயோ 74
நல்லகாதல்செ 44
நல்லமாரந்தர் 126
நல்லவாறறி 115
நவைதருகுணமு 31
நற்றவநீகழ்தரு 44
நன்றாய்ஞான 145
நன்றேஞானவ 55
நன்றேவினையின் 37

மந்திரமாயலிந்	124
மருத்துவர் சூரிய	92
மருவற் சூரியவ	75
மருவு கின்றலிவ்	126
மருவற்றபிரகி	71
மலைகளின் மாமே	88
மறந்திருந்தமன	128
மறைபயிறலுந்த	129
மற்றவருந்தம்ம	70
மற்றவர்தந்தது	38
மற்றவர்தம்மை	132
மற்றவர்களுஞ்சி	86
மற்றிப்படிந்த	123
மற்றிவ்வுடறன்	108
மற்றுனக்குச்	153
மருஞ்செயுந்	147
மருமொருக்கலு	146
மன்னநீகாண	103
மன்னருள்விச	13
மன்னவவென்	154
மன்னவுடலியா	107
மன்னியகளிப்	132

மா

மாதவ னுந்தன	155
மாய னிவை	42
மாயுமவ ராலு	25
மாயுமாயைம	66
மாநமவ மான	120
மாநமும் பிறர்	109
மாற்றலர்களெ	22

மி

மிகமேனின்ற	48
மிக்கசொற்றொ	89
மின்னேயனையசெ	21
மின்னேயனையவுட	125
மின்னேயனையதிரு	24
மின்னேயேயனையவா	84
மின்னேயேய்வே	82

மு

முந்துவான்சு	125
முன்செய்காரி	138
முன்றிகழ்பிற	109
முன்னேயொன்	79

மூ

மூதவாவென்கு	116
மூன்றுகுணவ	68

மெ

மெய்யறிவேலி	55
மெய்யுறவுன்னே	104
மெய்வகைதனக்	40
மெய்வகையவு	87
மெய்வருத்தமு	142

மே

மேலாயுள்ளலி	43
மேல்வகுத்திவர்	16
மேலினயாவை	57

மை

மைக்குணங்க	68
மையலிதுவென்	64

மொ

மொழிசெய்கின்	127
--------------	-----

யா

யாக்கையோடுமி	143
யாத வாவென்	100
யாதின்மாட்டினு	142
யாதொருபொரு	35
யாதொன்றிந்தப்	60
யாதொன்றை	75
யாருமறியப்ப	79
யாரெவ்வினையு	53
யாவர்களாசைப்	134
யாவர்கள்சிலவ	104
யாவர்போர்கரு	17
யாவனொருத்த	70
யாவனொருவனெ	62
யாவனொருவன்	144
யானும்வகையது	26
யானென தென்ப	36

யோ

யோகமகத்தவ	57
யோகமுடியாதி	64
யோகமேவலி	64

வ		விட்டுமுற்றும்	47
வசையிறவமு	137	விண்ணியன்மொ	14
வஞ்சர்செய்த	16	வியக்கமேன்மு	71
வஞ்சர்வேல்	61	வியந்துதங்களை	132
வணங்கவிமை	95	விரியவுணர்ந்த	70
வணிகருமற்ற	84	விரியவுரைசெய்	73
வருணனுமியம்	89	விரும்பல ராகி	130
வலந்தருதிருத்	95	விரைசெய்தார்	152

வா		விலங்கலனையா	80
வாக்கினுலாதன்	144	விழியாமென	49
வாங்கி யைம்	61	விளம்பு மவ்வளவி	18
வாயாததொரு	138	வினைப்ப யன்ற	146
வாயே யன்றி	18	வினைமு யன்றிட	53
வாய்மையவல்	120	வீ	
வாரா நின்றருல	20	வீதலிற்பற்று	145
வாழுஞ் சத்துவ	118	வீமனையும்விசய	15
வானடையலிம்	95	வீவரெ னக்கொ	28

வி		வெ	
விடம்படுபணை	107	வெய்ய நெஞ்ச	63
விடல ரும்வகை	32	வெல்லப்பட்ட	150

வே		வேதமொழி	81
வேண்டல்வே	35	வேர்மேலது	122
வேதநாலுநின்	127	வேறப்பாரொரு	152
வேதநூல்களின்	157	வை	
வேதநெறியாலு	102	வையம னைத்தை	17
வேதமாகிநிகழ்	67	வையமு முதுண்	155
வேதமேமுதனூ	134	வையாராயி லுழ	26

பகவற் கீதை பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி

முற்றும் ஆக அத்தியாயம் 18. கவி 545.

ஆக எழுத்து 69.

சுபம்.

பகவற் கீதை.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
32	7	வகையினை	வகைவினை
55	10	பலன்	புலன்
69	12	வல்லதி	வல்லதி
73	8	மெய தெளிய மாறும்	மெய்தெளியு மாறும்
74	15	யறையககேள்	யறையக்கேள்
78	2	வியோமே	வியோகமே
86	4	களிப்பார	களிப்பார்
„	11	பற்றறுவிபப	பற்றறுவிப்ப
88	7	மறைகளினி	மறைகளினி
„	10	சங்கரன	சங்கரன
91	17	சொல்லு	சொல்லு
96	10	வீழக்கண்டேன்	வீழக்கண்டேன்
128	9	ணீ	ணீங்கிடத்
„	10		மேயின

திருப்பூ வண மடாதிபதி, சத சாஸ்திர கர்த்தா, ஸ்ரீ காகைநந்த ஞானச்சார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றியன.

1. விசார சாகரம் வசநம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ரூ. 2-4
2. வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜுஷிஷா. வசநம். „ 2-8
3. கதா சரித் சாகரம். வசநம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு 2-4
4. நைஷ்டிக் கர்மிய சித்தி. வசநம். „ 0-8
5. வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம். வசநம். „ 0-8
6. வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி. வசநம். „ 0-8
7. வேதாந்த பரிபாஷை. வசநம். „ 0-7
8. ஸ்வராஜ்ய சித்தி. வசநம். „ 0-4
9. மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத் - ராஜ யோக பாஷ்யம் „ 0-4
10. ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத் - சங்கர பாஷ்யம். வசநம். „ 0-4
11. ஹரி மீடே - ஹரி தத்வ முக்தாவலி. வசநம். „ 0-12
12. வேதாந்த சஞ்ஞா. வசநம். „ 0-2
13. பகவற் கீதை 15-வது அத்தியாயம் சலோகம் உரை
தமிழ்க் கவி உரை. மூர்க்க சதகம். பத உரை 0-8